

টেকনিকা

গোপাখাট পলিটেকনিকৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

দ্বিতীয় সংখ্যা : ২০২১-২৩ বৰ্ষ

অধ্যক্ষস্বায়ত্ব
পৰিকল্পনা শইকীয়া

সম্পাদক
মৌলিক দত্তা

Dr. Gautam Borthakur
PRINCIPAL

TEACHING STAFF

Sitting (L-R) : Dr. Hafizur Rahman, Rajib Gohain, Kabindra Mudoi (HOD, Civil Engg.), Dr. Gautam Borthakur (Principal), Bijit Saikia, Pradip Neog, Biman Mahanta.

Standing (L-R) 1st Row : Shoma Barbhuiya, Piyusha Bora, Bidisha Borthakur, Payel Das, Parthana Boruah, Dipsikha Boruah, Mehtaj Ridwana Sahin, Barbie Leena Barhoi, Gayotree Sarma, Mridusmita Bora, Kaberi Sarma Thakur, Mohsina Afrooz, Monika Gogoi.

Standing (L-R) 2nd Row : Nikhil Saikia, Tanuj Kanti Dey, Somiran Kalita, Monoj Das, Siddhartha Protim Gogoi, Dr. Palash Phukan, Pabitra Saikia.

টেকনিকা

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ বাৰ্ষিক আলোচনী
দ্বিতীয় সংখ্যা : ২০২১-২৩ বৰ্ষ

প্ৰতি,

শ্ৰীযুত/শ্ৰীযুতা

ধন্যবাদেৰে —

তত্ত্বাবধায়ক
পৰিত্ৰ শইকীয়া

সম্পাদক
নীলাক্ষি বৰা

TECHNICA : The annual magazine of Golaghat Polytechnic, Furkating of session, 2021-23, Edited by Nilakshi Bora and Published by Golaghat Polytechnic Students' Union 2021-22. Printed at Amiya Print Craft, Jorhat-785 001, Assam.

Editorial Board

সম্পাদনা সমিতি

Advisors	উপদেষ্টা :
Dr. Gautam Borthakur Principal Golaghat Polytechnic	ড° গৌতম বৰঠাকুৰ অধ্যক্ষ গোলাঘাট পলিটেকনিক
Kabindra Mudoi HOD, Civil engg. deptt.	কবীন্দ্র মুদৈ মুৰব্বী অধ্যাপক, ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক বিভাগ
Magazine-in-charge	আলোচনী তত্ত্বাৱধায়ক :
Pabitra Saikia	পৰিত্ৰ শইকীয়া
Editor :	সম্পাদক :
Nilakshi Bora	নীলাক্ষি বৰা
Faculty Members :	শিক্ষক সদস্য/সদস্যা :
Siddhartha Protim Gogoi Kaberi Sarma Thakur Tanuj Kanti Dey	সিদ্ধাৰ্থ প্ৰতীম গগৈ কাৰেৰী শৰ্মা ঠাকুৰ তনুজ কান্তি দে
Student Members :	ছাত্ৰ সদস্য/সদস্যা :
Mridupawan Hazarika, Jushmi Bora, Biswajit Saikia, Pubali Duara, Akangkshya Sarmah, Naina Borthakur	মৃদুপৱন হাজৰিকা, জুশ্মি বৰা বিশ্বজিৎ শইকীয়া, পূবালী দুৱৰা, আকাংক্ষা শৰ্মা, নেইনা বৰঠাকুৰ
Cover Drawing :	বেটুপাত অংকন :
Biswajit Saikia	বিশ্বজিৎ শইকীয়া
Sketch & Drawing :	ছবি অংকন :
Pubali Duara Akangkshya Sarmah	পূবালী দুৱৰা আকাংক্ষা শৰ্মা
DTP & Layout	ডিটিপি ছেটিং :
Anil Rajkhowa	অনিল ৰাজখোৱা
Printed at :	মুদ্ৰণ :
Amiya Print Craft Dohabora Road, Jorhat -1	অমিয়া প্ৰিণ্ট ক্ৰাফ্ট দহাবৰা ৰোড, যোৰহাট - ১

Note : Editorial Board will not be liable for the accuracy/authenticity of materials provided by the individual writers. Further editorial board will not be responsible for the views expressed by the contributors. The Editorial Board took pain in bringing out a magazine that is free from typographical errors. However, human errors cannot be declined.

উছৰ্গা

জন্ম : ১০ ছেপ্টেম্বৰ, ১৯৩৩

মৃত্যু : ১৯ জানুৱাৰী, ২০২৩

সমগ্ৰ জীৱন কবিতাৰ চৰ্চা কৰি আৰু সেই সাধনাৰ যোগেদি সৃষ্টি
জীৱন ভাৱনা, সমাজবাস্তৱৰ নান্দনিক ছবি চিত্ৰকল্পেৰে ৰচিত
প্ৰাঞ্জল কবিতাবাজিৰে অসমীয়া কাব্য জগতত ঋষিতুল্য হৈ পৰা
জ্ঞানপীঠ বঁটা বিজয়ী স্বৰ্গীয় নীলমণি বুকনৰ স্মৃতিত এই সংখ্যাৰ
'টেকনিকা' উছৰ্গা কৰিলোঁ।

অজন্তা নেওগ
মন্ত্ৰী
Ajanta Neog
Minister

বিত্ত, মহিলা আৰু শিশু বিকাশ বিভাগ
অসম
Finance, Women & Child Development
Assam

শুভেচ্ছা বাৰ্তা

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'টেকনিকা'ৰ দ্বিতীয় সংস্কৰণ প্ৰকাশৰ দিহা কৰা বুলি জানিবলৈ পাই আনন্দিত হৈছো। 'টেকনিকা' শীৰ্ষক বাৰ্ষিক মুখপত্ৰখনত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুপ্ত সাহিত্য প্ৰতিভা বিকাশৰ এক কঠিয়াতলী হ'ব বুলি আশা কৰিছো। শিক্ষা হৈছে প্ৰজ্ঞা, অগ্ৰগতি আৰু বিকাশৰ মূল সমল। আশা ৰাখিছো মুখপত্ৰখনত প্ৰতিষ্ঠানখনৰ শিক্ষাগুৰুসকলৰ প্ৰকাশ পাবলগীয়া লেখনিসমূহেও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যত জীৱনৰ পথ নিৰ্দেশনাত সহায় কৰিব। কাৰিকৰী প্ৰতিষ্ঠানৰ মুখপত্ৰ 'টেকনিকা'ই বিজ্ঞানমনস্ক সাহিত্য প্ৰতিভাৰ সৃষ্টিটো নতুন পথৰ সন্ধান দিব।

শেষত গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ কামনা কৰাৰ লগতে 'টেকনিকা'ৰ সম্পাদক তথা সম্পাদনা সমিতিলৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(অজন্তা নেওগ)

E-Block, 2nd Floor, Janata Bhawan, Dispur, Guwahati-781006, Assam, Tel. : 0361-2237310
E-mail : minister.ajantaneog@gmail.com, ajantaneogoffice@gmail.com

টেকনিকা

Shri Dhrubajyoti Borah, ACS
Director of Technical Education, Assam
Kahilipara, Guwahati-19

Message

I gives me immense pleasure to learn that this year the Golaghat Polytechnic is bringing out the annual magazine of the Institute "TECHNICA"

For every educational institution magazines should be an integral part of its activities, as it reflects the identity of the institution through the writings and photographs of the students, teachers and staff.

I am hopeful that the present edition of "TECHINCA" 2023 will enhance the literary and creative talents of the students of Golaghat Politechnic and keep up the glory of the Institute.

I wish the entire fraternity of Golaghat Polytechnic the very best in life and hope the institute will continue in its efforts to achieve still higher levels of excellence in the days to come.

(Dhrubajyoti Borah)

Guwahati
Date : 14.06.2023

GOVERNMENT OF ASSAM

**Office of the Principal : Golathat Polytechnic
Furkating, Golaghat - 785610 (Assam)**

Message

It is my pleasure to announce that the second issue of "TECHNICA", the magazine of Golaghat Polytechnic is ready for publication. The institute magazine is a combined effort of the students, teachers and other employees in nurturing a culture of expressing oneself through individual writing. In a technical institution like ours these type of publication provides a platform for those having an urge to write, be it on technology related areas, general topics or creative writing. I am thankful to those who have contributed through their writing, embellishing or editing in presenting the magazine as a good piece of publication. I hope the readers of Technica will accept it as a magazine with informative content and also give their valuable feedback to find scope for improvement in the next issue. I offer my best wishes to all the members of the editorial board for the upcoming issue of "TECHINCA".

(Dr. Gautam Borthakur)
Principal

GOLAGHAT POLYTECHNIC STUDENTS' UNION 2021-22

Dr. Gautam Borthakur
President

Siddhartha Protim Gogoi
Union Body In-charge

STUDENT MEMBERS

Gyandeep Hazarika
Vice-President

Gitartha Saikia
General Secretary

Snigdha Khargharia
Asstt. Gen. Secretary

Bishnu Jyoti Konwar
Major Games Secy.

Nilakshi Bora
Magazine, Debating &
Literature Secretary

Aosmita Gogoi
Cultural Secretary

Pranutpol Saikia
Minor Games Secretary

Pubali Duara
Girls' Common Room
Secretary

FACULTY MEMBERS

Bitopan Kakati
Major Games
In-Charge

Pabitra Saikia
Magazine, Debating &
Literature In-Charge

Anusuya Sarmah
Cultural In-Charge

Bidisha Borthakur
Minor Games
In-Charge

Piyusha Bora
Girls' Common Room
In-Charge

TECHNICA EDITORIAL BOARD

Dr. Gautam Borthakur
Adviser

Kabindra Mudoi
Adviser

Nilakshi Bora
Editor

Pabitra Saikia
Magazine In-Charge

Siddhartha Protim Gogoi
Faculty Member

Kaberi Sarma Thakur
Faculty Member

Tanuj Kanti Dey
Faculty Member

Mridupawan Hazarika
Student Member

Naina Borthakur
Student Member

Akangkshya Sarmah
Student Member

Biswajit Saikia
Student Member

Pubali Duara
Student Member

Jushmi Bora
Student Member

স্পেদিকীয়

সাহিত্য হৈছে এটা জাতিৰ দাপোণস্বৰূপ। সাহিত্য, সংস্কৃতি আৰু সভ্যতা এই তিনিওটাই এখন সমাজৰ প্ৰতিজন মানুহৰ বাবেই স্বাস-নিশ্বাসৰ দৰে প্ৰয়োজন। সাহিত্যই সমাজৰ প্ৰতিটো স্তৰত গতিশীলতা প্ৰদান কৰি জীৱনটো ন ন ৰূপত সজায়। কোনো এটা জাতিৰ প্ৰকৃত পৰিচয় জানিবলৈ সেই জাতিৰ সাহিত্য অধ্যয়ন কৰাতো অপৰিহাৰ্য। কিম্বনো সাহিত্যতেই কোনো এটা জাতিৰ বৈশিষ্ট্য, বীতি-নীতি, ধৰ্ম, লোক-বিশ্বাস আদিৰ সন্নিৱিষ্ট ৰূপ নিহিত হৈ থাকে। সচৰাচৰ আমাৰ মাজত মেতিমা অন্যান্য-অবিচাৰে সমাজখনক কণ্ঠমিত কৰে তেতিমাই সাহিত্যই এক অধীতীয় অস্ত্ৰ হিচাপে থিয় হৈ সত্যসত্য উচিত বিচাৰ সমাজৰ আগত দাঙি ধৰে। সাহিত্য চৰ্চা হৈছে সমাজৰ উল্লিৰ আহিণা। প্ৰাচীন কালৰ পৰা সাহিত্য চৰ্চাত ভাৰতবৰ্ষৰ নাম উজলি আছে। আণোচনী, গ্ৰন্থ, বাতৰি কাকত আদিতোই সাহিত্য ৰচনা কৰি এটা সমমত মানুহ লেখক আৰু সাহিত্যিক হৈ উল্লীত হয়।

ভাষা সাহিত্যৰ এক সহজলভ্য মাধ্যম হৈছে আণোচনী। আজিকালি আণোচনী বা সাহিত্য সাধনাক লৈ নৱ প্ৰজন্মৰ মাজত আওকণীয়া মনোভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে। সাহিত্যৰ দৰে এনে এক শক্তিশালী মাধ্যমৰ প্ৰতি নৱ প্ৰজন্মৰ এনে মনোভাৱে সম্প্ৰতি অপ্ৰসীয়া সাহিত্যলৈ দুৰ্যোগ নমাই আনিছে। ইয়াৰ স্বাস্থ্যৰূপে ভৱিষ্যতে অপ্ৰসীয়া সাহিত্যৰ উৰাল বেগোপোণা হোৱাটো স্বাভাৱিক। এই ক্ষেত্ৰত আজিৰ যুৱ চন্ম সচেতন হোৱাৰ দৰকাৰ। যুৱচন্মে সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনত নিজৰ অৱদান যুগসীয়া কৰি সাহিত্যৰ উৰাল মেটমৰা কৰক। সাহিত্য চৰ্চাৰ বীজ সিঁচি সমাজখন উল্লিৰ শিখৰত উপনীত হ'বলৈ প্ৰতিষ্ঠানৰ আণোচনীসমূহ সহায়ক হ'ব।

বিভাগীয় দুৰাসাৰ :

আণোচনী সম্পাদক হিচাপে ব্যক্তিগত স্বপ্ন আছিল গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ 'টেকনিকা'খন দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে আকৌ সুন্দৰকৈ সজাই তোলাৰ। আণোচনীখনৰ লেখনীমে মাতে পঢ়ুৱৈৰ মনত সাঁচ বহুৱাৰ পৰাকৈ ক্ৰীয়া কৰিব পাৰে তাৰ আগ্ৰহৰ সীমা নাছিল। আনুসংগিক বিভিন্ন কথাৰ বাবে ভৱা মতে বহুতখিনি হয়তো নহ'ল। সৎগতখিনি ভাগপোৱাৰে গ্ৰহণ কৰি ভূগখিনি ক্ষমা কৰি দিবলৈ অনুৰোধ জনাওঁ।

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ সাহিত্য বিভাগৰ সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিয়াৰ বাবে সকলোলৈকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিওঁ। আণোচনীখন বিভিন্ন অসুবিধাৰ বাবে পলমকৈ প্ৰকাশ পাণে। তাৰ বাবে সকলোবে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা মাগিলো। তদুপৰি আণোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত বৈ মোৱা ভূগ-শ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিলো। সম্পাদনাৰ ক্ষেত্ৰত আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈকে সহায় আগবঢ়োৱা অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু সৰ্বাত্মক সহায় আগবঢ়োৱা মোৰ তত্ত্বাৱধায়ক পৰিৱ শইকীয়া ছাৰক সজ্জ কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। তেখেতৰ অবিহনে হয়তো আণোচনীখন প্ৰকাশ কৰিবলৈ সক্ষম নহ'লোহেঁতেন। প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন দিহা-পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰা শিক্ষাগুৰুস্বৰূপক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাওঁ। বিভিন্ন কামত সহায় কৰা অগ্ৰজসকল, বন্ধু-বান্ধৱী তথা অনুজসকললৈ মৰম আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিওঁ, বিশেষকৈ আণোচনীখনৰ বেটুপাত, আণোক সজ্জাত আদি বিভিন্ন কামত সহায় কৰা মৃদুপৰন, আকাংক্ষা, পূৰ্ণাণী, জুস্মী, বিশ্বজিৎক ধন্যবাদ মাচিলোঁ। তিনিবছৰীয়া মধুৰ মুহূৰ্তখিনি স্মৃতিৰ মণিকোঠাত চিৰদিনলৈ থৈ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞাৰে সম্পাদকীয় একলম সামৰণি মাৰিওঁ।

নীলাক্ষি বৰা

আলোচনী, তৰ্ক, সাহিত্য সম্পাদক

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া শিতান

গদ্য

লেখকৰ সপোন আৰু যন্ত্ৰণা	ইছমাইল হোছেইন	১৩
অসমীয়া ভাষা	বিপ্লৱজ্যোতি কলিতা	১৫
নাৰী আৰু সামাজিক চিন্তা-চৰ্চা	জয়শ্ৰী নেওগ	১৭
নাৰী	নেইনা বৰঠাকুৰ	১৮
হাতী আৰু মানুহৰ সংঘাত	ডেভীদ কায়স্থ শইকীয়া	২০
চাহ জনগোষ্ঠীৰ জাতীয় উৎসৱ কৰম পূজা	বিপ্লৱ কৰ্মকাৰ	২২
গণিত শাস্ত্ৰৰ উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ : পাইথাগোৰাছ	প্ৰিয়াংকী শইকীয়া	২৪
সফল জীৱনৰ ঠিকনা বিচাৰি	ত্ৰিদিপ বৰুৱা শইকীয়া	২৫
অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ হোমেন বৰগোহাঞিদেৱৰ অৱদান	মৃদুপৰন হাজৰিকা	২৭
প্ৰখ্যাত কণ্ঠশিল্পী দিপালী বৰঠাকুৰ	পৰিশ্ৰমীতা গগৈ	২৯
চিত্ৰশিল্পী নীলপৰন বৰুৱা	নীলাক্ষি বৰা	৩০
এডোখৰ দুডোখৰ ডাৱৰ	মঞ্জিল হাজৰিকা	৩১
অতীতৰ গৰ্ভত বিলীন হ'বলৈ নিদিবা বন্ধুত্বৰ স্মৃতিবোৰ	দুলাল চন্দ্ৰ সন্দিকৈ	৩২
এটা স্মৰণীয় ৰে'ল যাত্ৰা	ধ্ৰুৱজ্যোতি বৰা	৩৩
বিষাদৰ চিঠি	নেইনা বৰঠাকুৰ	৩৪
ভালপোৱাৰ এক অনন্য আৰেগ 'মা'	অদिति শইকীয়া	৩৫

কবিতা

আঘোণ	প্ৰাঞ্জল বৰা	৩৬
মৰণ ফান্দ	অৰিজিত গগৈ	৩৬
শৰতৰ আগমন	প্ৰিয়াশী বৰুৱা	৩৭
উজাগৰী নিশাবোৰৰ খটিয়ান	কেশৱনন্দন কছাৰী	৩৭
এইবাৰ ব'হাগ	হিবক কলিতা	৩৮
অব্যক্ত কথাবোৰ	দেৱাশীশ বৰা	৩৮
তুমি আহিবা	দেৱাশীশ বৰা	৩৯

প্ৰশ্নবোধক	জুপ্পি বৰা	৩৯
বাৰিষাৰ সুবাস	নন্দিনী হাজৰিকা	৪০
অনুসন্ধান	কৌশিক বৰা	৪০
প্ৰকৃতি	মঞ্জিল হাজৰিকা	৪১
সেউজী ধৰিত্ৰী	চাণক্য বৰা	৪১
নষ্টালজিয়া	মৃগালী সন্দিকৈ	৪২
নাৰী	জুহী দাস	৪৪
বৰষুণৰ স্তৱক	প্ৰাণজিৎ গগৈ	৪৩
অ-কথা	অংকুৰ শইকীয়া	৪৩
শাৰদীয় বতৰ	দেৱ কুমাৰ দাস	৪৪
শৰৎ	অংকুৰ শইকীয়া	৪৪
তোমালৈ বুলি	ইন্দ্ৰানী ফুকন	৪৫
ব্যক্তিগত	অভিষেক বৰা	৪৫
পুৱাৰ সপোন	নম্ৰতা দাস	৪৫
ভাবনা	অনুশ্ৰিয়া হাজৰিকা	৪৬
শৰতৰ সন্ধ্যা	কল্পনা নোওগ	৪৬
হৃদয়ৰ স্পন্দন	জয়শ্ৰী চাংমাই	৪৭
ল'ৰালিয়ে আমনি কৰে	শিখামণি গগৈ	৪৭
কৃষক	প্ৰস্তুতি বৰা	৪৮
বিষমতা	দীপাংকৰ ভৰালী	৪৮

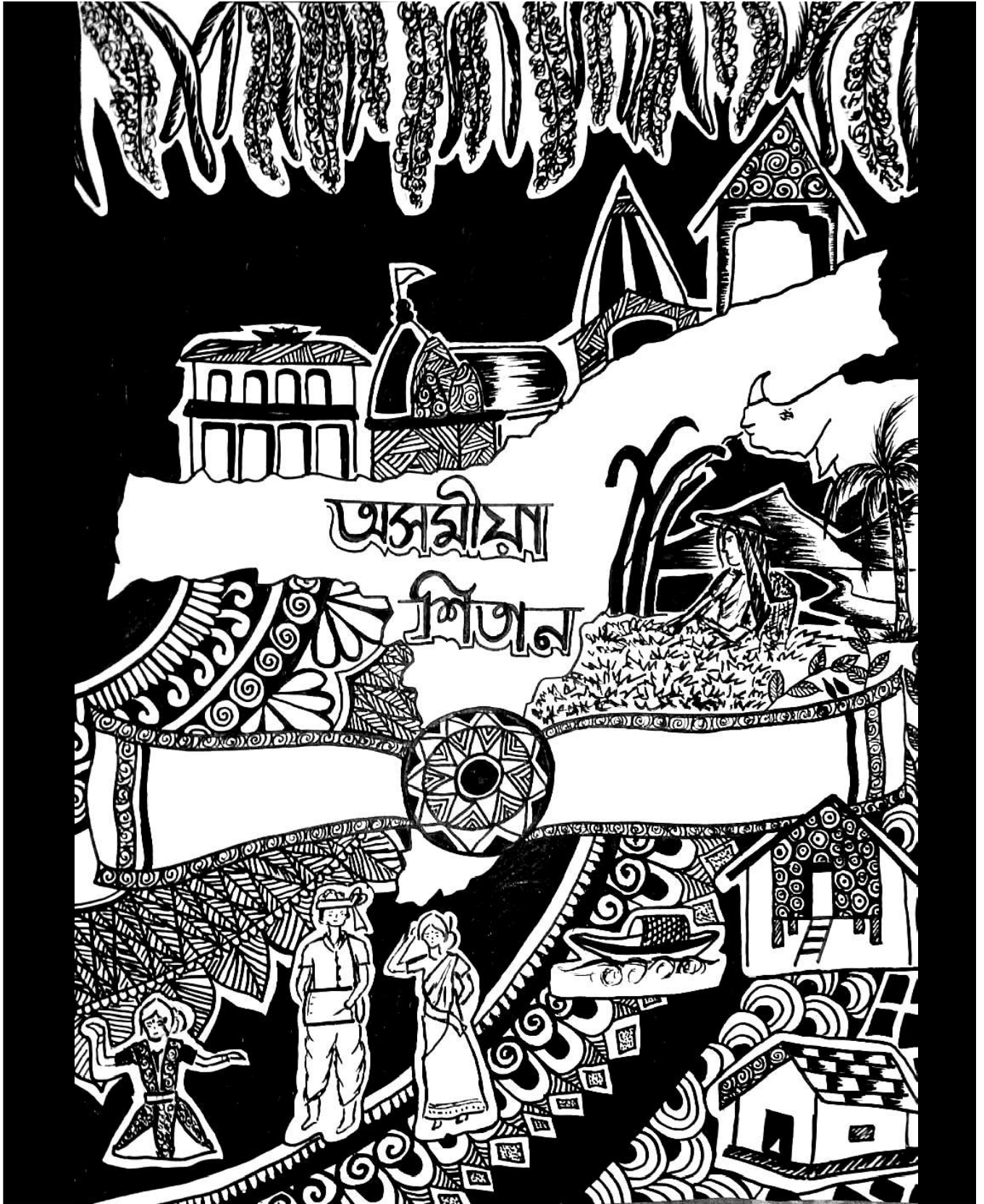
English Section

Prose

Learning From Learners	Dr. Gautam Borthakur	৫১
My 7 days Kerala Tour	Barbie Leena Barhoi	৫৪
The next generation internet of things	Dr. Hafizur Rahman	৫৬
5 ways to study abroad	Piyusha Bora	৫৮
Why you should do business	Tanuj Kanti Dey	৬০
Recent trends in health care	Payel Das	৬২
Offline	Anusuya Sarmah	৬৪
Five influential woman in engineering	Nikumoni Bora	৬৫
Ev's : The near future	Sanjeeb Dutta	৬৭
Importance of Learning English	Bibek Das	৬৮
Spirituality in Kaliyuga	Chayanika Saikia	৬৯

Social Media	Samir Borsaikia	৭০
Value of time	Juned Hassan	৭১
Ansuiety	Manisha Sharma	৭২
Chhath Puja	Niranjan Thakur	৭৩
The Importance of Education	Himanta Saikia	৭৪
The Importance of Exams	Mayulika Terangpi	৭৫
Apprenticeship training after Diploma	Nayanjyoti Saikia	৭৬
How to Reinvent ourself and change	Nandini Hazarika	৭৭
Sochin Tendulkar	Gitartha Saikia	৭৮
Entrepreneurshipng	Ashashri Neog	৭৯
Assam's eminent artist Neel Powan Baruah	Jyotismita Phukan	৮০
Vetern Assamese actor Nipon Goswami	Nandini Hazarika	৮১
Hinamatsuri	Samim Ahmed	৮২
GST Goods and Services Tax	Ujjal Kishor Bordoloi	৮২
Drugs Awareness	Arnabjeet Gogoi	৮৩
Poem		
A Brief list of Gratitude, My students	Tanuj Kanti Dey	৮৪
At the end of the journey	Kesmita Kashyap Bora	৮৪
The sweetest dream	Anushreya Hazarika	৮৫
The enchanting nature	Priyanku Sarmah	৮৫
Struggles in life	Chayanika Saikia	৮৬
প্রতিবেদন		৮৯
Results of Institute week - 2022		৯৪

গদ্য		
লেখকৰ সপোন আৰু যত্নগা	ইছমাইল হোছেইন	১৩
অসমীয়া ভাষা	বিপ্লবজ্যোতি কলিতা	১৫
নাৰী আৰু সামাজিক চিন্তা-চৰ্চা	জয়শ্ৰী নেওগ	১৭
নাৰী	নেইনা বৰঠাকুৰ	১৮
হাতী আৰু মানুহৰ সংঘাত	ডেভীদ কায়স্থ শইকীয়া	২০
চাহ জনগোষ্ঠীৰ জাতীয় উৎসৱ		
কৰম পূজা	বিপ্লৱ কৰ্মকাৰ	২২
গণিত শাস্ত্ৰৰ উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ :		
পাইথাগোৰাছ	প্ৰিয়াংকী শইকীয়া	২৪
সফল জীৱনৰ ঠিকনা বিচাৰি	ত্ৰিদিপ বৰুৱা শইকীয়া	২৫
অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ হোমেন		
বৰগোহাঞিদেৱৰ অৱদান	মৃদুপৰন হাজৰিকা	২৭
প্ৰখ্যাত কণ্ঠশিল্পী দিপালী বৰঠাকুৰ	পৰিস্মৃতি গগৈ	২৯
চিত্ৰশিল্পী নীলপৰন বৰুৱা	নীলাম্বিক বৰা	৩০
এডোখৰ দুডোখৰ ডাৱৰ	মঞ্জিল হাজৰিকা	৩১
অতীতৰ গৰ্ভত বিলীন হ'বলৈ		
নিদিবা বন্ধুত্বৰ স্মৃতিবোৰ	দুলাল চন্দ্ৰ সন্দিকৈ	৩২
এটা স্মৰণীয় ৰে'ল যাত্ৰা	ধ্ৰুৱজ্যোতি বৰা	৩৩
বিষাদৰ চিঠি	নেইনা বৰঠাকুৰ	৩৪
ভালপোৱাৰ এক অনন্য আবেগ 'মা' অদিতি শইকীয়া		৩৫

কবিতা		
আঘোণ	প্ৰাঞ্জল বৰা	৩৬
মৰণ ফান্দ	অৰিজিত গগৈ	৩৬
শৰতৰ আগমন	প্ৰিয়াশী বৰুৱা	৩৭
উজাগৰী নিশাবোৰৰ খটিয়ান	কেশৱনন্দন কছাৰী	৩৭
এইবাৰ ব'হাগ	হিৰক কলিতা	৩৮
অব্যক্ত কথাবোৰ	দেৱাশীষ বৰা	৩৮
তুমি আহিবা	দেৱাশীষ বৰা	৩৯
প্ৰশ্নবোধক	জুশ্মি বৰা	৩৯
বাৰিষাৰ সুবাস	নন্দিনী হাজৰিকা	৪০
অনুসন্ধান	কৌশিক বৰা	৪০
প্ৰকৃতি	মঞ্জিল হাজৰিকা	৪১
সেউজী ধৰিত্ৰী	চাণক্য বৰা	৪১
নষ্টালজিয়া	মৃগালী সন্দিকৈ	৪২
নাৰী	জুহী দাস	৪৪
বৰষুণৰ স্তৱক	প্ৰাণজিৎ গগৈ	৪৩
অ-কথা	অংকুৰ শইকীয়া	৪৩
শাৰদীয় বতৰ	দেৱ কুমাৰ দাস	৪৪
শৰৎ	অংকুৰ শইকীয়া	৪৪
তোমালৈ বুলি	ইন্দ্ৰানী ফুকন	৪৫
ব্যক্তিগত	অভিষেক বৰা	৪৫
পুৱাৰ সপোন	নন্দিতা দাস	৪৫
ভাবনা	অনুশ্ৰিয়া হাজৰিকা	৪৬
শৰতৰ সন্ধ্যা	কল্পনা নেওগ	৪৬
হৃদয়ৰ স্পন্দন	জয়শ্ৰী চাংমাহ	৪৭
ল'ৰালিয়ে আমনি কৰে	শিখামণি গগৈ	৪৭
কৃষক	প্ৰস্তুতি বৰা	৪৮
বিয়গতা	দীপাংকৰ ভৰালী	৪৮

লেখকৰ সপোন আৰু যন্ত্ৰণা

ইছমাইল হোছেইন
বিশিষ্ট সাহিত্যিক
জ্যেষ্ঠ প্ৰবন্ধা, পাৰেট

বেছিভাগ লোকৰে সৃষ্টিকৰ্মৰ আৰম্ভণি হ'ল যৌৱনকাল; অৰ্থাৎ গুঁঠৰ বছৰৰ পৰা পয়ত্ৰিছ বছৰলৈকে — এই সময়চোৱা হ'ল ব্যক্তি এজনৰ সমগ্ৰ জীৱনকালৰ সবাতোকৈ উৰ্বৰ সময়, যাক যৌৱন কাল বুলি ধৰা হয়। অধ্যয়ন, অভিজ্ঞতা, অৱলোকন আৰু উদ্ভাৱনী শক্তিকে এই সময়ছোৱাত এগৰাকী ব্যক্তি উজ্জীৱিত হৈ উঠে, তেওঁৰ চিন্তা-চেতনাই নতুন গতি লাভ কৰে।

উল্লিখিত সময়ছোৱা এগৰাকী লেখকৰ বাবেও সোণালী সময়। এই সময়ছোৱাত অব্যাহত ৰখা অধ্যয়ন আৰু শাৰীৰিক তথা মানসিক শ্ৰমৰ বাবেই সাহিত্য, সংগীত, শিল্প, গৱেষণা ইত্যাদিকে কৰি সকলো দিশতে ব্যক্তি এজনৰ ভৱিষ্যতৰ গতিপথ নিৰ্ণয় হয়। লেখক এজনৰ বাবে এই সময়চোৱা হ'ল যুদ্ধজয়ৰ লেখীয়া। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশৰ সফল আৰু উদ্ভাৱনী শক্তিসম্পন্ন লেখকে এই সময়ছোৱাত ৰচনা কৰা সাহিত্যৰে যুগ যুগৰ বাবে নিজৰ নাম জিলিকাই ৰাখিবলৈ সক্ষম হৈছে। সেইবাবেই এই সময়ছোৱাৰ যৌৱনকালক কোৱা হয় আশাৰ কাল (Season of hope)।

কলমেৰে কাগজত লিখি গ্ৰন্থ বা কাকত, আলোচনীত লেখা এটা প্ৰকাশ কৰিলেই তেওঁ প্ৰসিদ্ধ বা প্ৰতিষ্ঠিত লেখক হ'ব নোৱাৰে। কাৰণ, প্ৰতিষ্ঠা ভাল কৰিবলৈ হ'লে লেখক এগৰাকীৰ থাকিব লাগিব ভৱিষ্যতৰ সপোন আৰু দৃষ্টি। সেই সপোনক বাস্তৱ ৰূপ দিবলৈ হ'লে লেখক এগৰাকীৰ যিটো গুণৰ সবাতোকৈ প্ৰয়োজন সেইটো হ'ল সকলো ধৰণৰ যন্ত্ৰণা সহি জীৱনক জয়ী কৰাৰ কষ্টকৰ তথা সংগ্ৰামী মানসিকতা।

বিষয়টো সন্দৰ্ভত আলোচনা কৰিবলৈ যোৱাৰ প্ৰাৰম্ভতে বিশ্ব সাহিত্যৰ সফল লেখকৰ জীৱন-যন্ত্ৰণাৰ দুটামান বহুসময় উদাহৰণ দিয়াটো প্ৰয়োজন হ'ব। জীৱনৰ অন্তিম ভাগত মানসিক যন্ত্ৰণাত ভুগি আত্মহত্যা কৰিব খোজা লেখকসকলৰ এগৰাকী হ'ল বিশ্ববিশ্ৰুত ৰাছিয়ান গদ্যশিল্পী লিও টলষ্টয়। টলষ্টয়ৰ কালজয়ী সৃষ্টি হ'ল 'যুদ্ধ আৰু শান্তি' (War and Peace)। জীৱিত কালতেই সাহিত্যিক উৎকৰ্ষতাৰ চৰম শিখৰত অৱতাৰণ কৰা টলষ্টয়ৰ দৰে আন এগৰাকী ৰাছিয়ান সাহিত্যিক তথা 'মা'

(Mother) উপন্যাসৰ স্ৰষ্টা মেক্সিম গৰ্কীয়েও নিজে নিজৰ বুকুত গুলী মাৰি আত্মহত্যা কৰিবলৈ ওলাইছিল। আন এগৰাকী বিখ্যাত ৰাছিয়ান সাহিত্যিক মায়াকোভস্কিয়ে আত্মহত্যা কৰি জীৱন নাটৰ সামৰণি মাৰিছিল। আমেৰিকাৰ সাহিত্যিক আৰ্নেষ্ট হেমিংৱেই ১৯৫৪ চনত বিশ্ব সাহিত্যৰ নোবেল বঁটা লাভ কৰিয়ো 'বুঢ়া আৰু সাগৰ' (The Old Man and The Sea) স্ৰষ্টা হেমিংৱেই ১৯৬১ চনত নিজৰ বন্দুকেৰে গুলী কৰি আত্মহত্যা কৰে। আন এগৰাকী জাপানী সাহিত্যিক, ১৯৯৪ চনৰ বিশ্বসাহিত্যৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী কানজিবাবো ওয়েও আত্মহত্যা কৰিছিল।

জীৱনৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্যৰ উচ্চ শিখৰত অৱস্থান কৰি আত্মহত্যা কৰা লোকৰ মাজত অনেক শিল্পী, ৰাজনীতিবিদ আৰু অধ্যাপকো আছে। পিছে জীৱনক জয়ী কৰিবলৈ সমগ্ৰ জীৱন জুৰি শব্দক শিল্পত পৰিণত কৰিবলৈ আপ্ৰাণ চেপ্তা কৰা এইসকল বিশ্ববিশ্ৰুত সাহিত্যিক আত্মহত্যাৰেই জীৱন নাটৰ সামৰণি অন্তিম বাটৰূপে বাছি ল'লে কিয়? যদিহে আত্মহত্যাৰ দৰে হতাশজনক পথেই বাছি ল'লে তেনেহ'লে এইসকলে সমগ্ৰ জীৱন শব্দৰ পিছে পিছে দৌৰিলে কিয়?

এনোবোৰ প্ৰশ্নৰ পোনপটীয়া উত্তৰ দিব নোৱাৰি যদিও একো একোজন সৃষ্টিশীল লেখক, শিল্পী বা কলাকাৰৰ জীৱন আৰু চিন্তাৰ বিশ্লেষণ কৰি পৰোক্ষভাৱে হ'লেও তেওঁলোকৰ জীৱন-তাড়নাৰ অন্তৰালত থকা কাহিনী জানিব পাৰি। বহুতো লেখকে সাহিত্যৰ মাজেৰে বা গীতিকাৰে গীতৰ মাজেৰেও নিজক প্ৰকাশ কৰে। বুদ্ধিমান পঢ়ুৱৈসকলে তেনে সাহিত্যৰ পৰা বিচাৰি উলিয়ায় লেখক এগৰাকীৰ ভিতৰৰ মানুহজনক।

কালোত্তীৰ্ণ লেখাৰ মাজেৰে লেখক এগৰাকী যুগ যুগ ধৰি পঢ়ুৱৈৰ মাজত জীয়াই থাকে যদিও বহু ময়ত তেওঁ পাঠকৰো ৰোষৰ বলি হয়। ৰোষ আৰু ভালপোৱা — এই দুটাৰ মাজত লেখক এগৰাকীয়ে ভালপোৱাক মৰ্যাদা দিব জানিলে তেওঁক বেয়া পোৱা পঢ়ুৱৈয়ো এটা সময়ত প্ৰেমিক হৈ পৰে।

এগৰাকী লেখকে আত্মপ্ৰকাশ কৰাৰ পিছৰ প্ৰতিষ্ঠাৰে দীৰ্ঘ

বাটছোৱা বৰ কষ্টকৰ আৰু প্ৰত্যাহ্বানমূলক। নিজৰ বুদ্ধিমত্তা আৰু
প্ৰতিভাৰ উপৰি প্ৰকাশকৰ সঁহাৰিয়ে লেখকৰ উত্তৰণত সহায়
কৰে যদি কেতিয়াবা কঠিন প্ৰত্যাহ্বানৰ মুখামুখি হৈ তেওঁ নিজৰ
বাট বিচাৰি লয় বা কলমে তেওঁক বাট দেখুৱায়। এইক্ষেত্ৰত
উদাহৰণস্বৰূপে কেইবাগৰাকী বিশ্ববিখ্যাত সাহিত্যিকৰ জীৱনৰ
প্ৰত্যাহ্বানমূলক ঘটনা উল্লেখ কৰিব পাৰি। তাৰে এগৰাকী লেখক
হ'ল উৰ্দু লেখক ছাদাত হাছান মাণ্টো। মাণ্টোৱে প্ৰৱেশিকা
পৰীক্ষাত উৰ্দু বিষয়ক অনুত্তীৰ্ণ হৈছিল। কিন্তু চেপ্তাৰ বলত তেওঁ
পৃথিৱীৰ শ্ৰেষ্ঠ উৰ্দু সাহিত্যিক হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিলে।
বিশ্ববিখ্যাত ইংৰাজ সাহিত্যিক জোছেফ কন্ডেডে পাঁচছ বছৰ
বয়সলৈকে ইংৰাজীৰ এটাও শব্দ ক'ব পৰা নাছিল। তাৰ পাঁচছ
বছৰৰ পিছত অৰ্থাৎ পঞ্চাশ বছৰ বয়সত তেওঁ মহান ইংৰাজী
সাহিত্যিকৰূপে সন্মান পাবলৈ সক্ষম হ'ল। বিখ্যাত লেখক
এলাইচ পোলকে তেওঁৰ সৰ্বোৎকৃষ্ট তথা বিখ্যাত গ্ৰন্থ 'পোৰ্টাকট
অৱ মাই ভিক্টোৰিয়ান উইথ'খন প্ৰকাশ কৰিবলৈ ১০২ বছৰ
বয়সলৈ অপেক্ষা কৰিব লগা হৈছিল। বিখ্যাত ইংৰাজী লেখক
আৰু কে নাৰায়ণে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বাছনি পৰীক্ষাত দুবাৰ ইংৰাজী
বিষয়ত অনুত্তীৰ্ণ হৈছিল। বিশ্ববিখ্যাত নাট্যকাৰ উইলিয়াম
শ্বেইক্সপিয়েৰ জীৱনৰ আৰম্ভণি কালত যোঁৰাৰখীয়া আছিল।
পিছলৈ তেওঁ ৩৬ খন নাটকেৰে পৃথিৱীৰ অবিসম্বাদী
নাট্যকাৰৰূপে নিজৰ নাম এৰি থৈ গ'ল। বিখ্যাত ঔপন্যাসিক
ডেনিয়েল ডিফো প্ৰাথমিক স্তৰত এগৰাকী কচাই আছিল।

বহুতৰ ধাৰণা যে এগৰাকী লেখক হ'বলৈ হ'লে তেওঁ উচ্চ
শিক্ষিত বা উচ্চ মেধাৰ অধিকাৰী হ'ব লাগিব। পৃথিৱীত অনেক
লেখকৰ জীৱন কাহিনীয়ে প্ৰকাশ কৰিছে যে এগৰাকী প্ৰতিষ্ঠিত
লেখক হ'বলৈ হ'লে মেধা বা শিক্ষাতকৈ প্ৰয়োজন ইচ্ছাশক্তি
আৰু মনৰ তাড়না। এইক্ষেত্ৰত বিশ্ববিখ্যাত চিন্তাবিদ তথা
সাহিত্যিক বাট্ৰাণ্ড ৰাছেলৰ নাম ল'ব পাৰি। শৈশৱতেই ৰাছেলৰ
পিতৃ-মাতৃৰ বিয়োগ ঘটিছিল যদিও ককাদেউতা আৰু আইতাৰ
তত্ত্বাৱধানত থাকি ইচ্ছাশক্তিৰ বলত তেওঁ বিশ্বসাহিত্যৰ সুউচ্চ
জখলা বগাবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১৯৫০ চনৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী,
ইংলেণ্ডৰ নাগৰিক বাট্ৰাণ্ড ৰাছেল এগৰাকী শ্ৰেষ্ঠ দাৰ্শনিক
আছিল। বৈচিত্ৰময় জীৱনৰ অধিকাৰী ৰাছেলৰ কালজয়ী গ্ৰন্থ
অন্যতম হ'ল 'কংকুৱেষ্ট অৱ হেপীনেচ', 'ৰোড অৱ ফ্ৰিডম'
আদি। ১৯৬৮ চনত নোবেল বঁটা বিজয়ী জাপানী সাহিত্যিক
ইয়াছুনাৰীও কাৱাবাৰ্তাও আছিল অনাথ। শৈশৱত পিতৃ-মাতৃৰ
বিয়োগ হোৱাত কাৱাবাৰ্তাই অঘৰী জীৱন-যাপন কৰি গভীৰ

সাধনাৰ মাজেৰে সাহিত্য জগতত নিজক প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম
হয়। আন এগৰাকী ছুইডিচ সাহিত্যিক, ১৯৭৪ চনৰ নোবেল বঁটা
বিজয়ী আইভিন্দ জনচন কম বয়সতে পিতৃক হেৰুওৱাৰ পিছত
মাতৃয়েও তেওঁক এৰি গুচি যায়। পৰৱৰ্তী সময়ত জনছন অনাথ
আশ্ৰমৰ বাসিন্দা হয়। পিছলৈ কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ বলত তেওঁ
বিশ্বসাহিত্যৰ শ্ৰেষ্ঠ সন্মানটিৰ মুকুট পৰিধান কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

বিশ্ব সাহিত্যৰ কথা-কাহিনী অধ্যয়ন কৰিলে দেখা যায় যে
অনেক শ্ৰেষ্ঠ লেখকৰ জীৱনৰ প্ৰথমছোৱা অতিবাহিত হৈছিল
ৰে'ল বিভাগৰ চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী, চহকী মানুহৰ ঘৰৰ বনুৱা,
জোতা চিলাই কৰা মুচী ইত্যাদিৰূপে। অনেক বিখ্যাত লেখকে
গৃহযুদ্ধ, বিশ্বযুদ্ধ ইত্যাদি কাৰণৰ উপৰি দেশদ্ৰোহিতাৰ অপৰাধত
দেশ এৰি বিদেশত আশ্ৰয় লৈ সাহিত্য সাধনাৰে বিশ্বজয় কৰিবলৈ
সক্ষম হৈছিল। তেনে লেখকৰ এগৰাকী আছিল ১৯৬৬ চনৰ
সাহিত্যৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী লেখিকা নেলী ছাকচ্। জাৰ্মানীৰ
নাৰ্জী বাহিনীৰ অত্যাচাৰত ছাকচ্ দেশ এৰি ছুইডেনলৈ গৈ
সাহিত্য সাধনাত ব্ৰতী হয়। নেলীয়ে তেওঁৰ কবিতাত কৈছে —
“মৃত্যুৱে মোক ভাষা দিছে, লেখা মোৰ বাবে এক চেপা
আৰ্তনাদ।” ১৯৬২ চনৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী আমেৰিকান
সাহিত্যিক জন ষ্টেইনবেকে আধাতে শিক্ষা সামৰি নিৰ্মাণ
কাৰখানাৰ দিন হাজিৰা কৰা শ্ৰমিক হিচাপে দিনটো কাম কৰি
গধূলি সময়ত গৃহলৈ উভতি আহি লেখা-মেলা কৰিছিল।

উপৰি উক্ত লেখকসকলৰ জীৱন কাহিনীৰ পৰা ধাৰণা
কৰিব পাৰি যে এগৰাকী লেখক হ'বলৈ হ'লে তেওঁ যশস্যা বা
ডিগ্ৰীৰ সলনি প্ৰজ্ঞাৰ পিছে পিছে ঘূৰি ফুৰিব লাগিব। এই প্ৰজ্ঞা
বহুতৰ জন্মগত যদিও একাংশই চেপ্তাৰ বলত নিজক উত্তৰণ
ঘটাবলৈ সক্ষম হয়। সেয়ে প্ৰজ্ঞাৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰিলে
যিকোনো লেখকেই তেওঁৰ লেখাৰ মাজেৰে নতুন কিবা এটা
সমাজক দিবলৈ চেষ্টা কৰে। লেখকৰ সেই প্ৰজ্ঞাৰ সৈতে জড়িত
হৈ থাকে ঐতিহ্যৰ সৈতে থকা তেওঁৰ অভিজ্ঞতা। কাৰণ
এগৰাকী সফল লেখক হ'বলৈ হ'লে তেওঁ প্ৰথমে নিজৰ
জন্মভূমিৰ সমাজ, সংস্কৃতি, ভাষা আৰু ঐতিহ্যৰ সৈতে সম্পৰ্ক
গঢ়িব পাৰিলে তেওঁৰ সাহিত্যৰ ভেটি শক্তিশালী হয় আৰু সেই
ভেটিত থিয় হৈ তেওঁ দিগন্তলৈ চোৱাৰ সুযোগ পায়।

পেলিকান চৰাইৰ পোৱালিৰ ভোক লাগিলে মাকে ঠোটেৰে
গাৰ মঙহ কাটি পোৱালিবোৰক খাবলৈ দি নিজে বিষণ্ণতাত
ভোগে। এগৰাকী সমাজদৰদী আৰু অনুভৱী লেখকো হ'ব লাগিব
পেলিকান চৰাইৰ দৰে। তেতিয়াহে তেওঁ জীৱনৰ সকলো যন্ত্ৰণা
আৰু বিষণ্ণতাক একাঘৰীয়া কৰি সমাজ, জাতি, দেশ আৰু বিশ্বক
দিব পাৰিব অমৃতৰ সন্ধান।★

অসমীয়া ভাষা

বিপ্লবজ্যোতি কলিতা

প্রাক্তন ছাত্র

যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

ভাষা হৈছে এটা জাতিৰ দাপোণ স্বৰূপ আৰু ভাষাবিহীন জাতি কাণ্ডাৰী বিহীন নাৱৰ দৰে। অসমীয়া ভাষা হৈছে অসমীয়া জাতিৰ স্বাভিমান। অসমীয়া সমগ্ৰ জাতিসত্ত্বাক জাতীয় চেতনাবোধেৰে বান্ধি ৰখা মূল সঁতিয়েই হৈছে অসমীয়া ভাষা। আমাৰ আঞ্চলিকতাবাদৰ মূল আধাৰ বুলিও অসমীয়া ভাষাক অভিহিত কৰিব পাৰি।

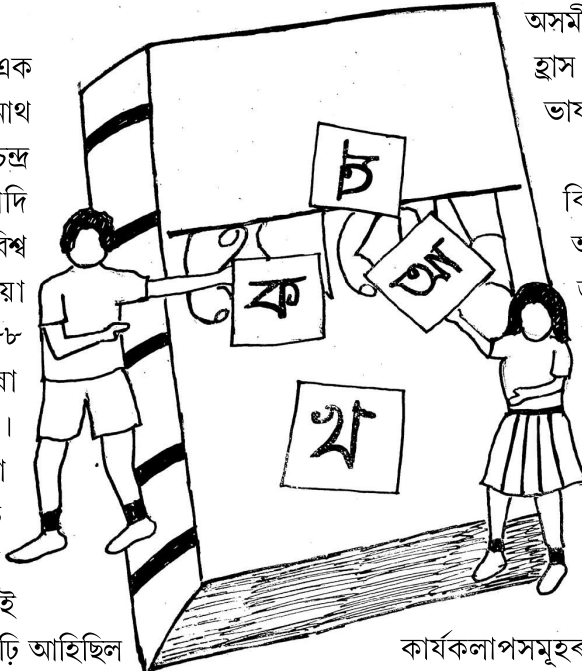
অসমীয়া ভাষাৰ ইতিহাস এক বিৱৰ্তনৰ ইতিহাস। ৰসৰাজ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, তীৰ্থনাথ কাকতি, হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী, বেণুধৰ ৰাজখোৱা আদি অসম মাতৃৰ সুযোগ্য সন্তানসকলে বিশ্ব দৰবাৰত অসমীয়াৰ এক সুকীয়া পৰিচয় দাঙি ধৰাৰ মানসেৰে ১৮৮৮ চনত কলিকতাত অসমীয়া ভাষা উন্নতি সাধিনী সভাৰ জন্ম দিছিল। এই অনুষ্ঠানটো আছিল অসমীয়া ভাষাৰ সৰ্বাংগীন উৎকৰ্ষ সাধন আৰু ভেটি গঠনৰ আদিস্বৰূপ আৰু অসম সাহিত্য সভাৰ মূল ভেটি। এই অনুষ্ঠানৰ প্ৰাংগণতেই লহপহকৈ বাঢ়ি আহিছিল অসমীয়া ভাষাৰূপী বৃক্ষজুপি। কিন্তু আজি অক্ষয় অৱস্থাত আছেনে অসমীয়া ভাষাৰ ভেটিটো? আজিৰ প্ৰজন্মই সাৰ-পানী যোগাইছে নে ভাষা বৃক্ষৰ গুৰিত?

ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ পিছত অসমীয়া ভাষাক অসমৰ চৰকাৰী ভাষা আৰু বিদ্যালয়ৰ শিক্ষণ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰাৰ দাবীত ১৯৫২ চনৰ পৰা ভাষা আন্দোলনৰ সূচনা হৈছিল আৰু নিজৰ মাতৃভাষাৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ বাবে কেইবাজনো শ্বহীদে

প্ৰাণ আহুতি দিছিল। এনে অহোপুৰুষাৰ্থ তথা বহু বাধা অতিক্ৰম কৰি অসমীয়া ভাষাই পূৰ্ণ ৰূপ পাইছিল; কিন্তু বৰ্তমান সময়ত অতি দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে উত্তৰসূৰী অসমীয়াই নিজে জাতিৰ গৌৰৱ ভাষাটোৰ ধ্বংস যজ্ঞৰ আয়োজন কৰিছে। লোকপিয়লৰ তথ্য অনুসৰি প্ৰতি বছৰেই অসমত অসমীয়াভাষী লোকৰ সংখ্যা ব্যাপক হাৰত হ্রাস পাব ধৰিছে। এইয়া ভৱিষ্যতে অসমীয়া ভাষা বিলুপ্ত হোৱাৰ সংকেত নহয়নে?

অসমীয়া ভাষা ধ্বংস আৰু ভৱিষ্যৎ বিপদাপন্ন কৰাত এচাম সুবিধাবাদী অসমীয়া আৰু অনা-অসমীয়া কু-চক্ৰান্ত জড়িত থকাৰ অনুমান হয়। বৰ্তমান সময়ৰ ভাষা জড়িত কাৰ্যকলাপবোৰলৈ চকু ফুৰালে অসমীয়া ভাষাৰ অস্তিত্বৰ সংকট আৰু অসমীয়া জাতিৰ বিপদাপন্ন ভৱিষ্যতৰ ভয়ংকৰ ৰূপ পৰিলক্ষিত হয়।

অসমীয়া ভাষাৰ অৱনতি আৰু ভাষাটোৰ অস্তিত্ব বিঘ্নিত হোৱা কাৰ্যকলাপসমূহৰ বিৰুদ্ধে তথাকথিত জাতীয়তাবাদী সংগঠন আৰু অসমীয়া ভাষাৰ মূল কাণ্ডাৰী অসম সাহিত্য সভাৰ স্থিতি সঁচাই দুখজনক। বিগত বৰ্ষসমূহত অসম সাহিত্য সভাৰ কাৰ্যপ্ৰণালীত দুৰ্বলতাৰ চিন স্পষ্ট হৈ পৰিছে। একালৰ ভাষা-সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত শক্তিশালী ৰূপত থিয় দিয়া অসম সাহিত্য সভাই সাময়িক পৰিস্থিতিত অসমীয়া ভাষাটোৰ প্ৰতি দায়ৱদ্ধতাহীন আৰু অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পদক্ষেপহীন মনোভাৱ পোষণ কৰিছে। ঠিক একেদৰেই ভাষা আৰু জাতিৰ বিপদ কালত

জাতীয়তাবাদী সংগঠনসমূহো নিমাত আৰু সুবিধাবাদী হোৱা যেন অনুভৱ হয়। বহুক্ষেত্ৰত এখন সংবাদ মেল আয়োজন কৰিয়েই নিজৰ দায়িত্ব সামৰা পৰিলক্ষিত হয়।

খিলঞ্জীয়াৰ চৰকাৰ হিচাপে নিজক পৰিচয় দিয়া বৰ্তমান চৰকাৰখনেও জাতীয় ভাষাটোৰ অস্তিত্ব বিদ্বিত কৰিব পৰা পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। এটা ভাষা যেতিয়াই শিশুৱে অধ্যয়ন কৰাৰ পৰা বিৰত থাকে তেতিয়াই ভাষাটোৰ বিনাশ আৰম্ভ হয়। বিগত সময়চোৱাত চৰকাৰে ইংৰাজী মাধ্যমৰ বিদ্যালয় স্থাপন আৰু প্ৰাথমিক তথা মাধ্যমিক বিদ্যালয়সমূহৰ পাঠ্যক্ৰমসমূহ ইংৰাজীত প্ৰস্তুত কৰিবলৈ গ্ৰহণ কৰা পদক্ষেপে সচেতন মহলক জোকাৰি গৈছে। যিসময়ত ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত মাতৃভাষাক প্ৰাথমিক শিক্ষাত অন্তৰ্ভুক্ত কৰাটো আইন হিচাপে প্ৰণয়ন কৰা হৈছে; ঠিক একেসময়তে অসম চৰকাৰে শিক্ষণৰ মাধ্যম হিচাপে ইংৰাজী ভাষাক গ্ৰহণ কৰা কাৰ্যই শিক্ষাৰ গুণগত মানদণ্ড উন্নত কৰাৰ নামত অসমীয়া ভাষাটোৰ অস্তিত্ব বিদ্বিত কৰাত হাত উজান দিছে। সদ্যহতে অসম লোকসেৱা আয়োগৰ পৰীক্ষাৰ পৰা অসমীয়া ভাষাৰ অপসাৰণ কৰিবলৈ ন্যায়ালয়ে দিয়া ৰায়ে অসমীয়া ভাষাক তুচ্ছ জ্ঞান কৰি ভাষাৰ প্ৰমূল্যবোধত আঘাত সানিছে। অসম লোকসেৱা আয়োগৰ দৰে সংস্থা এটাই অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰতি প্ৰকাশ কৰা এনে মনোভাৱ সঁচাই চিন্তিনীয়। এইক্ষেত্ৰত সচেতন নাগৰিক মহল তথা জাতীয়তাবাদী দল-সংগঠনসমূহৰ ভূমিকা তথা হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজন।

ভাষা বিপৰ্যয়ৰ কাৰক হিচাপে আধুনিকীকৰণ, বিশ্বায়ন আৰু মুক্ত অৰ্থনীতিৰ বজাৰসমূহৰ প্ৰভাৱক নুই কৰিব নোৱাৰি। তদুপৰি বহুতো আলোচনী, বাতৰি কাকত তথা প্ৰচাৰ মাধ্যমসমূহে বহুক্ষেত্ৰত অসমীয়া ভাষাটোক বিকৃত ৰূপত প্ৰকাশ

কৰা দেখা যায়। সঠিক ভাষাৰ ব্যৱহাৰৰ সলনি ইংৰাজী বা অন্যভাষাৰ শব্দবোৰ অসমীয়া লিপিত লিখি প্ৰকাশ কৰাৰ ফলত প্ৰকৃত অসমীয়া শব্দসমূহৰ বিলুপ্তি ঘটিছে।

এনেবোৰ কাৰকৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিজন অসমীয়া সজাগ হোৱা উচিত। নিজৰ মাতৃভাষাৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিজন মানুহেই দায়ৱদ্ধ। প্ৰতিজন ব্যক্তিয়েই ভাষা ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা উচিত। এটা প্ৰজন্মৰ পৰা অন্য এটা প্ৰজন্মলৈ ভাষা-সাহিত্যক সঠিক ৰূপত কঢ়িয়াই নিয়াত প্ৰতিজন অসমীয়াৰ গুৰু দায়িত্ব আছে, নৱপ্ৰজন্ম তথা শিশুসকলক মাতৃভাষাৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰি সলসলীয়া আৰু শুদ্ধভাৱে অসমীয়া ভাষা কথন আৰু লিখনৰ জ্ঞান প্ৰদান কৰিলে অসমীয়া ভাষাৰ ভেটিটো সুদৃঢ় হ'ব। তদুপৰি অসম সাহিত্য সভা তথা বিভিন্ন জাতীয়তাবাদী সংগঠনসমূহে ভাষা আন্দোলন গঢ়ি তোলাৰ লগতে ভাষাৰ সংৰক্ষণ আৰু উন্নয়নৰ বাবে জনমানসত প্ৰচাৰ চলোৱাৰ লগতে বিভিন্ন জাতিবিৰোধী তথা ভাষাবিৰোধী কাৰ্যকলাপসমূহৰ বিৰুদ্ধে মাৰবান্ধি থিয় দিয়া আৰু ভাষাৰ সঠিক ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰত ভিন্ন পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

যেতিয়ালৈকে অসমীয়াই নিজৰ ভাষাটো গৌৰৱেৰে উচ্চাৰণ কৰিবলৈ লাজ কৰিব, নিজৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিক লৈ গৌৰৱ কৰিবলৈ নিশিকিব সেই পৰ্যন্ত অসমীয়া জাতি আৰু ভাষাৰ অস্তিত্ব তথা স্বকীয়তাৰ প্ৰতি প্ৰশ্ন উত্থাপন হৈয়ে থাকিব। অন্যথাই যেতিয়াই ভাষাৰ অতন্তৰ ঘটিব, সেইদিনাই অসমীয়া নামৰ বৃহত্তৰ জাতিটো ইতিহাসৰ পাতত লোপ পাব, অসমীয়াৰ স্বকীয়তা নোহোৱা হ'ব। প্ৰতিজন অসমীয়া সজাগ আৰু সচেতন নহ'লে “অসম শ্মশান নোহে কোনে কয়” কথাৰ আখৰে আখৰে ফলিয়াব। ★

সফলতাৰ মন্ত্ৰ

- “বিফল নোহোৱাটোকেই সাফল্য নুবুজায়। সাফল্যৰ অৰ্থ হ'ল চূড়ান্ত লক্ষ্যত উপনীত হোৱা। ইয়াৰ অৰ্থ সৰু-সুৰা ৰণত জয় লাভ কৰা নহয়, মৰমতহে জয় লাভ কৰা।” — এডিৱিন চি. ব্লিচ।
- যি হোৱাত আমাৰ সামৰ্থ্য আছে সেইটো হোৱাটোৱেই হ'ল জীৱনৰ একমাত্ৰ লক্ষ্য। — বেনেডিষ্ট স্পিটবা
- ধৈৰ্যই সৃষ্টি কৰে আত্মবিশ্বাস, সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰ ক্ষমতা আৰু এটা যুক্তিসংগত দৃষ্টিভঙ্গী যি শেষত সফলতা আনে।
— ব্ৰায়ান আডাম্চ
- বিফল হ'লে আপুনি হতাশ হ'ব পাৰে, কিন্তু চেষ্টা নকৰিলে আপোনাৰ ধ্বংস অনিবাৰ্য। — বেভেৰিলি চিল্চ।
- যি কাম আজিয়েই কৰিব পাৰা কাইলৈৰ বাবে নাৰাখিবা। — বেঞ্জামিন ফ্ৰেঙ্কলিন।

জয়শ্ৰী নেওগ

প্ৰাক্তন ছাত্ৰী

ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

নাৰী আৰু সামাজিক চিন্তা-চৰ্চা

নাৰী আৰু পুৰুষক লৈয়েই সমাজ গঠিত। সেয়েহে নাৰী আৰু পুৰুষ সমাজৰূপী মুদ্ৰাটিৰ ইপিঠি-সিপিঠিৰ দৰে। নাৰী-পুৰুষৰ সামাজিক স্থিতি লৈ বহু মনীষীয়ে বহু গুৰুত্বপূৰ্ণ মন্তব্য দাঙি ধৰিছে। প্ৰবাদ পুৰুষ বিনোৱা ভাবেই কৈছে — “সমাজৰূপী বথখনৰ নাৰী আৰু পুৰুষ দুফালৰ দুটি চকা, এটি চকাৰ জোৰ কমিলে কেতিয়াও বথখন সুন্দৰভাৱে চলিব নোৱাৰে।”

যুগে যুগে নাৰীয়ে সমাজৰ বিপৰ্যয় হ'লে নিজৰ স্বকীয়তা বক্ষা কৰি দেশৰ হকে জীৱন পণ কৰি দেশ ৰাখিবলৈ আগবাঢ়ি আহিছে। সতী জয়মতীৰ দেশৰ বাবে কৰা আত্মত্যাগ, মূলাগাভৰুৰ বীৰত্ব, ৰাঙ্গী ৰাণী লক্ষ্মীবাঈৰ বলিদান আদি ইয়াৰ উদাহৰণ। এইদৰে মহিলাসকলে সমাজৰ উত্তৰণৰ সৈতে জড়িত হ'বলৈ অতীজৰে পৰা ক্ৰটি কৰা নাই। প্ৰথমে পৰিয়াল কেন্দ্ৰিক সভ্যতাৰ পাতনি লৈ লক্ষ্য কৰিলেও দেখা যায় ঘৰৰ গৃহস্থজনক ঘৰৰ বাহিৰা কাম-কাজ কৰিবলৈ উলিয়াই দি ঘৰৰ ল'ৰা-ছোৱালী ডাঙৰ কৰাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ঘৰুৱা দায়িত্ব পালন মহিলাসকলে স্বেচ্ছাই বহন কৰিছিল।

সময় পৰিৱৰ্তন হ'ল। শিক্ষা-দীক্ষাৰ প্ৰসাৰৰ যুগ আৰম্ভ হ'ল। শিক্ষা-দীক্ষা আহৰণৰ ক্ষেত্ৰতো পুৰুষসকলেই প্ৰথম স্থান পালে যদিও লাহে লাহে দূৰদৰ্শী কেইজনমান প্ৰবাদপুৰুষৰ চেষ্টাত নাৰীৰ শিক্ষাৰ পথ প্ৰশস্ত হ'ল। এয়ে নাৰীৰ বাবে এক সামাজিক আশীৰ্বাদ। শিক্ষাৰ পোহৰ পোৱাৰ লগে লগে নাৰীও হৈ পৰিল সমাজৰ এটি চিন্তাশীল অংগ। সাহিত্যৰ জগতখনত লাহে লাহে প্ৰৱেশ কৰি সাহিত্যৰ সৈতেও নাৰী জড়িত হৈ পৰিল।

সাহিত্য আৰু সমাজৰ এক সুসম্পৰ্ক আছে। সাহিত্যৰ আকাশত উজ্বলি থকা ভাৰতীয় মহিলা সাহিত্যিক মহেশ্বতা দেৱী, ড° নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ, জ্ঞানপীঠ বাঁটা বিজয়িনী ড° মামণি ৰয়ছম গোস্বামী বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

সমাজ সংগঠনৰ ক্ষেত্ৰত চন্দ্ৰপ্ৰভা শইকীয়ানী, পুষ্পলতা দাসকে মুখ্য কৰি দেশ মুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত মুক্তি যোদ্ধা মহিলাসকলৰ ভূমিকাই সমাজ সচেতনতাৰ কথা কে বুজায়।

সমাজৰ সৈতে নাৰীৰ ইমান সম্বন্ধ থকা সত্ত্বেও আজিও কিন্তু নাৰীৰ সামাজিক সমস্যাৰ অন্ত নাই। আজিও নাৰী অনেক সমস্যাবে জৰ্জৰিত। উদাহৰণ স্বৰূপে শিক্ষাগত সমস্যা, স্বাৱলম্বীতাৰ সমস্যা, পৰিয়ালকেন্দ্ৰিক সমস্যা, নিৰাপত্তাহীনতা আদি।

আজি শিক্ষা-দীক্ষাৰে বহু নাৰী শিক্ষিত হৈছে যদিও এতিয়াও এনে ছোৱালী আছে যিসকলে পিতৃ-মাতৃক আনৰ ঘৰত কাম কৰিবলৈ পঠিয়াই ভাই-ভনী ৰাখি ঘৰুৱা দায়িত্ব পালন কৰি দিন পাৰ কৰিছে। ফলত নাৰী শিক্ষাৰ হাৰ বৃদ্ধি পোৱা নাই।

স্বাৱলম্বীতাৰ ক্ষেত্ৰতো দেখা যায় যে বহু নাৰী স্বাৱলম্বী হৈছে যদিও তাৰ মাজতো সামাজিক সীমাৱদ্ধতা আছে। পৰিয়ালে এতিয়াও নাৰীক এনেদৰে ৰাখিবৰ চেষ্টা কৰে “লাও যিমনে ডাঙৰ হওক তথাপি পাতৰ তল”।

ঘৰখন সূচকভাৱে গৃহিণী গৰাকীকক চলাবলৈ দি ঘৰখনৰ বাকী সকলোৱে মুক্ত মনেৰে বিচৰণ কৰিবলৈ বিচাৰে। কেৱল গৃহিণী গৰাকীকে ঘৰুৱা সমস্যাবোৰ জাপি দি বাকীসকল ঘৰুৱা কামৰ প্ৰতি উদাসীন হৈ থকাতো কোনোধৰণৰ নীতি হ'ব নোৱাৰে।

নাৰীৰ বাবে আটাই তকৈ ভয়ংকৰ সমস্যা হৈছে নিৰাপত্তাহীনতা। ঘৰে-বাহিৰে, বাটে-ঘাটে, ৰে'লে-মটৰে ক'তো নাৰী সুৰক্ষিত নহয়। এই সামাজিক সমস্যাবোৰৰ কাৰণে ব্যক্তি মাত্ৰেই সচেতন হ'ব লাগিব।

নাৰী আৰু সামাজিক সচেতনতাইহে নাৰীসকলক আগুৱাই নিব পাৰিব। সেয়েহে আজি নাৰীৰ প্ৰতি সমাজৰ নতুন চিন্তা-চৰ্চাৰ অতি প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। ★

নাৰী

নেইনা বৰঠাকুৰ

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

নাৰী — যাৰ তুলনা নাই। পৃথিৱীৰ অনুপম সৃষ্টি হ'ল নাৰী। ঈশ্বৰ হ'ল পুৰুষ; প্রকৃতি হ'ল তেওঁৰ ভাৰ্যা। সেয়ে নাৰীক প্রকৃতি বুলি কোৱা হয়।

দুটা আখৰে গঠিত এই সৰু শব্দটোৰ মাজত লুকাই আছে অপূৰ্ব গুণৰ সমাহাৰ। সম্পূৰ্ণতাৰে যি গৰাকীয়ে পৰিপূৰ্ণতা লাভ কৰিব পাৰে তেৱেঁই নাৰী। নাৰীৰ চৰিত্ৰত বিভিন্ন ৰূপৰ কথা উল্লেখ আছে যদিও ইয়াৰ মাজত অন্তৰ্নিহিত হৈ থকা মূল কথা কেইটা হ'ল — মমতা, সৌন্দৰ্য, সাহস আৰু ত্যাগ।

মাতৃ, ভগ্নী, সংগীনি আখ্যাৰে বিভূষিত হোৱা নাৰীগৰাকী কিন্তু প্রকৃততে জীৱন দায়িনী, সৃষ্টি কৰ্মৰ বাহক। সেয়ে জন্মভূমি দেশখনক আই মাতৃৰ লগত তুলনা কৰা হয়।

চীন দেশৰ লেখক মাউ-চে-তুঙে কৈছিল — “অৰ্ধ আকাশো নাৰীৰ হাতত”। সঁচাই প্ৰেম আৰু মমতাৰে উদ্ভাসিত নাৰীগৰাকী বিশ্বভাৱনাৰো পোষিকা। যাৰ অবিহনে সৃষ্টিকৰ্ম অসম্পূৰ্ণ। নাৰী বিহীন সৃষ্টি ধাৰাৰ কল্পনা স্থবিৰ।

পতিব্ৰতা, মমতা আৰু সতীত্বৰ গুণৰ বলত নাৰীয়ে অসাধ্যকো সাধন কৰিব পাৰে। পুৰুষ আৰু প্রকৃতি ইটো-সিটোৰ পৰিপূৰক। নেলী অনচন্দ্ৰণৰ মতে, “বহু সময়ত বিজ্ঞানীসকলে লিংগ বেলেগে বেলেগে সংজ্ঞা দিছে; কিন্তু মূলত পুৰুষ আৰু মহিলাৰ মাজত পাৰ্থক্য জৈৱিক।”

ভাৰতীয় চিন্তন নাৰীক মাতৃ ৰূপে বন্দনা কৰা হয়। যেতিয়া যুধিষ্ঠিৰক যক্ষই প্ৰশ্ন কৰিছিল — “পৃথিৱীতকৈ গৰিমাময়ী কি?”

যুধিষ্ঠিৰে কৈছিল — “মা, মা হ'ল দয়া, কৰুণা, মমতা, সহিষ্ণুতা আৰু প্ৰেমৰ প্ৰতীক।”

নাৰীৰ এনে ত্যাগ আৰু কষ্ট সহ্য কৰিব পৰা গুণ দেখি জাৰ্মান পণ্ডিত মেঞ্জমোলাৰে কৈছিল — “যদি পুনৰ জন্ম আছে ভগৱানে মোক যেন ভাৰতত মাতৃ হিচাপে জন্ম দিয়ে।” ঋক বেদত নৰ-নাৰীক ‘দম্পতী’ অৰ্থাৎ ঘৰৰ সংযুক্ত স্বামী বুলি কৈছিল।

বেদৰ কালৰে পৰা আমাৰ দেশত নাৰীয়ে ঘৰৰ চাৰিসীমাৰ বাহিৰতো ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, ধাৰ্মিক আৰু প্ৰশাসনিক কাৰ্যত সক্রিয় ভূমিকা পালন কৰি আহিছে।

গাৰ্গী, মৈত্ৰেয়ী, বিদুলা, জাজামাতা, কনকলতা, জয়মতী,

মূলাগাভৰু পৰা ধৰি আধুনিক যুগত প্ৰতিভা দেৱী সিং পাতিল, কল্পনা চাওলা, মাদাৰ টেৰেছা, ইৰম শৰ্মিলা, মামণি ৰয়ছম গোস্বামী, হিমা দাস আদিৰ দৰে প্ৰতিভাসম্পন্ন, সাহসী নাৰী আমাৰ সমাজত স্মৰণীয় হৈ ৰ'ব। তেওঁলোকে নিজৰ জ্ঞান, বল, শক্তি, যুক্তিৰে নিজৰ জীৱনকো তুচ্ছ জ্ঞান কৰি আগবাঢ়ি গৈছিল। এইসকলৰ বাহিৰেও আজিৰ সৰ্বসাধাৰণ নাৰীয়েও নিজৰ ঘৰ-সংসাৰ চলোৱাৰ লগতে ৰাষ্ট্ৰ, দেশৰ, গাঁৱৰ, নিজৰ ঘৰখনৰ আৰ্থিক দিশত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাই আহিছে।

প্ৰধান মন্ত্ৰী জৱাহৰলাল নেহৰুৱে কৈছিল — “এজন মানুহ শিক্ষিত হ'লে তেতিয়া নিজেই শিক্ষিত হয়। কিন্তু যদি নাৰী এগৰাকী শিক্ষিত হয় তেন্তে তেওঁ গোটেই পৰিয়ালটো শিক্ষিত

হয়।” সেয়ে নাৰীক শিক্ষা দিয়া উচিত। মানৱ সমাজত উত্থান-পতন সমস্যাৰ সমাধানৰ মূলতে নাৰী।

বহুতো নাৰীক সমাজৰ এচাম লোকে শোষিত, নিপেষিত হৈ দুখৰ জীৱন কটাবলৈ বাধ্য কৰিছে। ইতিহাসৰ দৃষ্টিকোণৰ পৰা চালে দেখা পাম যে পুৰুষ তান্ত্ৰিক সমাজ ব্যৱস্থাত বৈদিক যুগত নাৰীক উচ্চ অধিকাৰ দিয়া হৈছিল যদিও সমতা স্থাপন হোৱা নাছিল। ক্ৰমান্বয়ে বৌদ্ধিক যুগত নাৰীৰ স্থান আৰু অৱনতি ঘটিল; কিন্তু জৈন ধৰ্মত মাতৃ আটাইতকৈ সন্মানীয় আছিল।

মৌৰ্য যুগত নাৰীক সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, শৈক্ষিক সকলো অধিকাৰ দিয়া হৈছিল। বিধৱা বিবাহ, সম্পত্তিৰ অধিকাৰ তেওঁলোকে দিছিল।

গুপ্ত যুগ আৰু পৰৱৰ্তী গুপ্ত যুগত নাৰীৰ আৰ্থ-সামাজিক স্থিতি পুতৌজনক আছিল। দেৱদাসী প্ৰথা প্ৰচলনৰ লগতে সেই সময়ত সকলোৱে গণিকা ৰাখিছিল। শিক্ষা কেৱল ধনী শ্ৰেণীৰ হাততহে আছিল।

মধ্য যুগত নাৰীৰ স্থান ক্ৰমে নিম্নগামী হৈছিল। তথাপি নিজৰ অস্তিত্ব ঘূৰাই আনিবলৈ স্বাধীনতাৰ কালছোৱাত কেইবাগৰাকীও প্ৰগতিশীল নাৰীয়ে নাৰী অধিকাৰৰ বাবে যুঁজিছিল।

ভাৰতীয় সংবিধানেও পুৰুষ আৰু নাৰীক সমমৰ্যাদা দিয়া কথাষাৰ গ্ৰহণযোগ্য নহয়, কাৰণ আজিও সংসদত ৩৩ শতাংশ আসন সংৰক্ষণ বিধেয়কখন কিন্তু গৃহীত হোৱা নাই। এফালে নাৰীক আদ্যশক্তি ৰূপে উপাসনা কৰে আনফালে নাৰীক পণ্য সামগ্ৰীৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰে। এইখন দেশত ৩ বছৰ বয়সৰ পৰা ধৰি অকাল বৃদ্ধও এচাম বৰ্ষৰ পুৰুষৰ যৌন নিৰ্যাতনৰ পৰা হাত সাৰিব পৰা নাই। তথাপিও কওঁ আজিৰ নাৰী অবলা নহয়, তাহানিও নাছিল।

নাৰী এপাহ ফুলৰ দৰে সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতীক। নিজৰ নম্ৰ, শান্ত-সৌম্য ব্যৱহাৰ, ৰূপ, চৰিত্ৰৰ সৰলতা, কোমলতা আৰু সৌন্দৰ্যৰ কমনীয়াতাই সকলোকে মুগ্ধ কৰিব পাৰে এগৰাকী নাৰীয়ে। সেয়ে কওঁ নাৰী তুমি অনন্যা।★

কৌতুক

বসায়ন বিজ্ঞানৰ শিক্ষক : ক'চোন ৰাতুল কোনবিধ তৰল পদাৰ্থ গোট নামাৰে ?

ৰাতুল : গৰম পানী ছাৰ।

শিক্ষক : তিখৰ, ক'চোন পুৰী ক'ত আৰু কিয় বিখ্যাত ?

তিখৰ : ছাৰ পুৰী হোটেলত থাকে আৰু খোৱাৰ বাবে বিখ্যাত।

শিক্ষক : ঈশ্বৰ চন্দ্ৰ বিদ্যাসাগৰ, এই নামটো কোনে ইংৰাজীত ক'ব পাৰিবা ?

ছাত্ৰ : মই পাৰিম ছাৰ, God Moon Learn Sea।

শিক্ষক : ছাত্ৰসকল তোমালোকে পুলিচে চোৰ ধৰা দৃশ্য এটা আঁকা।

বঘু : মোৰ আঁকা হৈ গ'ল ছাৰ।

শিক্ষক : ক'ত, তুমিচোন পুলিচজন আঁকিলা।

বঘু : ছাৰ পুলিচজনক দেখা লগে লগে চোৰ দৌৰি পলাল।

শিক্ষক : ক'চোন নগেন ভাৰতত আৱিষ্কাৰ হোৱা আটাইতকৈ পুৰণি যন্ত্ৰটোৰ নাম কি ?

নগেন : ছাৰ ভাৰতত আৱিষ্কাৰ হোৱা আটাইতকৈ পুৰণি যন্ত্ৰটোৱে হ'ল ষড়যন্ত্ৰ। ই মহাভাৰতৰ যুদ্ধতকৈ পুৰণি আৰু কোনো মেৰামতি নকৰাকৈ আজিৰ দিনলৈকে সক্ৰিয় হৈ আছে ছাৰ।

গৰাকী : তুমি আজি ৰন্ধা আহাৰখিনি বৰ বেয়া হৈছে। যোৱাকালি বৰ ভাল হৈছিল।

চাকৰ : মহাশয়, সেইটো কেনেকৈ হ'ব ? মইতো আজিও যোৱাকালিয়েই ৰান্ধি খোৱা সেই একেখিনি আহাৰকে আপোনাক খাবলৈ দিছোঁ।

সংগ্ৰাহক : ৰূপজ্যোতি শইকীয়া

হাতী আৰু মানুহৰ সংঘাত

ডেভীদ কায়স্থ শইকীয়া

প্রাক্তন ছাত্ৰ

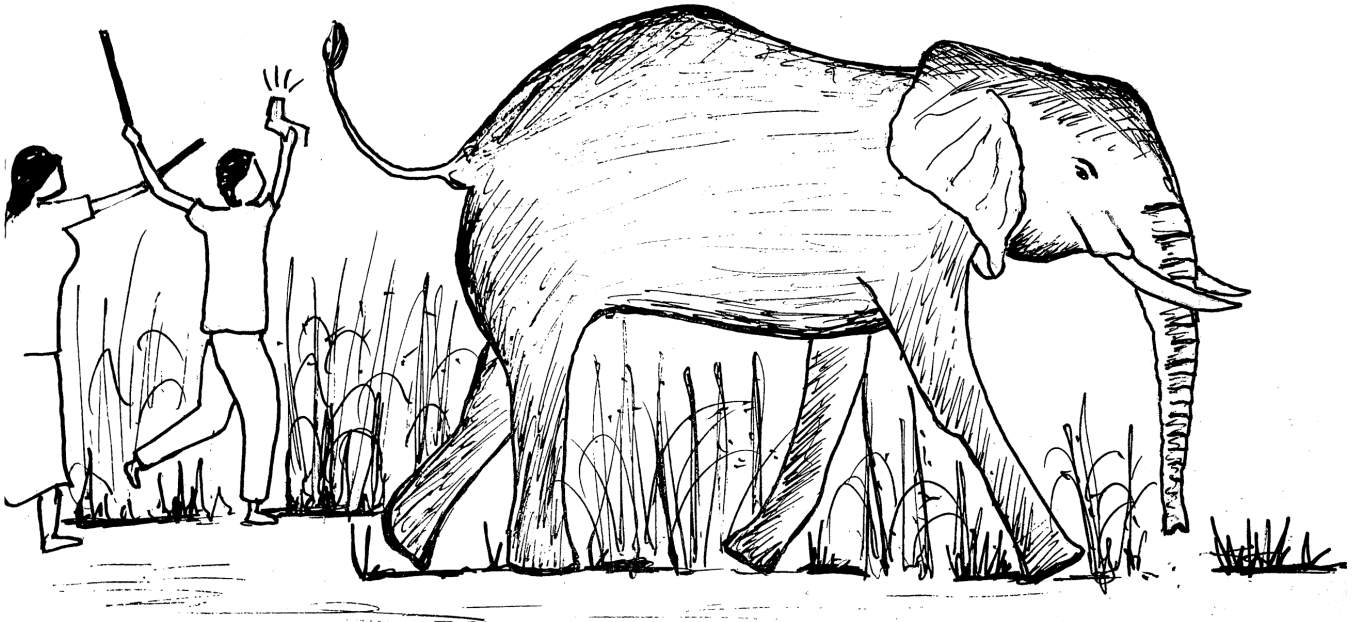
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

হাতী আৰু মানুহৰ সংঘাত হৈছে আমি সচৰাচৰ দেখি অহা অথচ ৰোধ কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰা বা গা-এৰা দিয়া এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যা। মোৰ জন্মস্থান গোলাঘাট জিলাৰ মৰঙি মৌজাত হোৱা হেতুকে সৰুৰে পৰাই এই সমস্যাৰ ভিন্ন স্তৰৰ ভিন্ন ৰূপৰ সাক্ষী হৈ আহিছোঁ। তলত উল্লেখ কৰা প্ৰায়খিনি কথা মৰঙি মৌজা আৰু নুমলীগড়ৰ লগত জড়িত।

পেটৰ ভোকৰ দাবীত মানুহে মানুহক হত্যা কৰিবলৈ কুৰ্ণাবোধ নকৰে আৰু তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত হাতীয়ে খাদ্যৰ বাবে বনাঞ্চল এৰি জনাঞ্চললৈ অহাতো স্বাভাৱিক।

আমি যদি অলপ ভালদৰে চাওঁ দেখা পাম যে হাতীয়ে বনাঞ্চল এৰি জনাঞ্চললৈ আহিবলৈ প্ৰায়ে এখন চাহৰ বাগান

পাৰ কৰি আহিব লাগে আৰু সেই বাগানবোৰেই অবিহণা যোগায় হাতীৰ চৰিত্ৰ সলনি কৰাত আৰু হাতীক উন্মাদ কৰি তোলাত। বাগানৰ নলা আৰু চাহ গছবোৰ ঘন হোৱাৰ কাৰণে তাত হাতীয়ে মানুহ আক্ৰমণ কৰিব বা খেদি যাব নোৱাৰে, যাৰ সুযোগ লৈ হাতী বাগানত অৱস্থান কৰা লগে লগে মনোৰঞ্জন কৰিবলৈ তালৈ আগমন ঘটে মানুহৰ আৰু আৰম্ভ হয় শান্তিপ্ৰিয় জন্তুবোৰক হিংসুক কৰাৰ। ৰঙা কাপোৰ দি হাতীক আকৰ্ষিত কৰা, তাৰ পৰা হাতীয়ে খেদি আহিলে জাপ মাৰি নলাটো পাৰ হৈ দিয়া আৰু নলাটো পাৰ হ'ব নোৱাৰি হাতীতো থমকি ৰোৱাৰ পাছত যেতিয়া হাতীটো দলৰ ফালে গতি কৰে তেতিয়া তাক কোনে চুই আহিব পাৰে তাৰ বাজি লগোৱা। এনেধৰণৰ বহু

কাৰ্যৰ দ্বাৰা হাতীৰ জাকক বাগানত খঙাল কৰি তোলা হয়, যাৰ প্ৰতিক্ৰিয়া দিবলৈ হাতীয়ে আৰম্ভ কৰে বাগান এৰা সময়ত ওচৰৰ বস্তিবোৰত গৈ নহ'লে খেতিয়কৰ খেতিত। ধান খেতিত দিনৰ ভাগত হাতীৰ বিচৰণ সহজে পৰিলক্ষিত নহয়। হাতীয়ে সদায় এটা নিৰ্দিষ্ট বাটেদিহে অহা-যোৱা কৰে। বাগানৰ পৰা যেতিয়া ধাননি পথাৰলৈ হাতীৰ জাক নামি আহে, তেতিয়া সেই বাটবোৰত অনৰ্থক চেপ্তা কৰা হয় জুই, লাইট, যান-বাহনৰ পোহৰ আৰু শব্দ দি হাতীক বাধা দিবলৈ। কিন্তু তাৰ ফলত হাতী আৰু খঙাল তথা উন্মাদ হৈ উঠে। হাতী পথাৰত সোমোৱাৰ লগে লগেই আৰম্ভ হয় আতচবাজীৰ শব্দ আৰু সেই পথাৰখনক চাৰিওদিশৰ পৰা হাতী যাবলৈ বাট নোহোৱাকৈ বেৰি ধৰে অসংখ্য মানুহে। হাতীয়ে বাগান বা ধাননি পথাৰত অৱস্থান কৰাৰ লগে লগে জমা হোৱা মানুহৰ সংখ্যাৰ প্ৰায় ৯০ শতাংশই হাতীক চাবলৈ বা মনোৰঞ্জনৰ বাবে অহা আন গাঁও বা ঠাইৰ লোক। যিসকলেও হাতীক শান্তিপ্ৰিয়ৰ পৰা হিংসুক হোৱাত সহায় কৰে। বাকী ১০ শতাংশহে সেই পথাৰৰ স্বত্বাধিকাৰী বা ভুক্তভোগী।

এক কথাত যদি ক'বলৈ যোৱা হয় হাতীজাকৰ আগমন হৈ পৰে উৎসৱ আৰু হাতী খেদাৰ মনোৰঞ্জন। বৰ্তমান সময়ত যি যি অঞ্চলত হাতীৰ বিচৰণ হয় তাৰ অধিকাংশ লোকেৰেই নাই হাতীৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্যৰ ওপৰত জ্ঞান; যিয়ে এতিয়া

কালৰূপ হৈ পৰিছে লোকসকলৰ বাবে। মানুহে নাজানে হাতী খেদাৰ কৌশল। কেতিয়াবা হাতীক খুচি, কেতিয়াবা আতচবাজী ফুটাই খেদিব চেপ্তা কৰা হয় যদিও সেয়া হৈ পৰে হাতীক খঙাল কৰাৰ কৌশল। দৰাচলতে হাতীক খেদাৰ সলনি খঙালহে কৰি তোলা হয়। যাৰ ফলত ঘৰ-দুৱাৰ ধ্বংস হয় বা মানুহো আহত বা নিহত হয় হাতীৰ দ্বাৰা।

আচলতে সাধাৰণ মানুহে জানিবই বা কেনেকৈ হাতী খেদিব? যিহেতু এই কাম আমাৰ বনবিভাগৰ আৰু এই কাৰ্যত সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ অসমৰ বনবিভাগ। বনবিভাগতো অভাৱ হাতীৰ ওপৰত জ্ঞান আৰু জনসেৱাৰ মনোভাৱ থকা বনকৰ্মী আৰু বন বিষয়াৰ। হাতীৰ অৱস্থানৰ সময়তো তেওঁলোকক বাইজে ওচৰত নাপায়। ফোনত তেওঁলোকৰ থাকে বিভিন্ন অভিযোগ। গাড়ী বেয়া, আমাৰ ৰেঞ্জত নপৰে, গাৰ্ড নাই, আমুক ঠাইৰ হাতী খেদিব গ'ল। আচলতে তেওঁলোকৰ দোষ নাই, দোষ আছে বিভাগৰ বৰমূৰীয়াসকলৰ আৰু চৰকাৰৰ, যিয়ে এতিয়াও প্ৰয়োজনত নুফুটা বন্দুকটো দি পঠিয়ায়।

উন্নত প্ৰযুক্তি আৰু পৰিকল্পনাৰ অভাৱ, সজাগতা সভাৰ অভাৱ আৰু চৰকাৰৰ গা-এৰা স্বভাৱৰ কাৰণেই হাতী-মানুহৰ সংঘাত বৃদ্ধি পাই এক ভয়ংকৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈ পৰিছে।★

কুইজ

১। অসমীয়া ভাষাক অসমত নতুনকৈ প্ৰতিষ্ঠিত কৰা লোকজন কোন?

উত্তৰ : ছাৰ জৰ্জ কেম্পবেল।

২। হিন্দীলৈ অনূদিত প্ৰথম অসমীয়া কিতাপখনৰ নাম কি?

উত্তৰ : চিত্ৰ-ভাগৱত।

৩। পাপৰি কবি ৰূপে খ্যাত অসমীয়া কবিগৰাকী কোন?

উত্তৰ : গণেশ চন্দ্ৰ গগৈ।

৪। কেৱল মহিলাৰ বাবে প্ৰকাশিত অসমীয়া বাতৰি কাকত?

উত্তৰ : উৰুলি।

৫। প্ৰথম অসমীয়া ছপা পুথিখনৰ নাম কি?

উত্তৰ : বাইবেল (১৮১৩ চনত ছপা)

৬। অসমত মঞ্চৰ জন্মদাতা কোন?

উত্তৰ : শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ

৭। অসমত সৰ্বমুঠ কেইটা ডাকঘৰ আছে।

উত্তৰ : ৩৯৪২ টা।

৮। জৱাহৰলাল নেহৰু বিশ্ববিদ্যালয় ক'ত অৱস্থিত?

উত্তৰ : নতুন দিল্লীত।

বিপ্লৱ কৰ্মকাৰ

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

চাহ জনগোষ্ঠীৰ জাতীয় উৎসৱ কৰম পূজা

কৰম পূজা চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে পালন কৰা এক ডাঙৰ উৎসৱ। চাহ জনগোষ্ঠী জীৱনৰ লগত পৰস্পৰাগতভাৱে অতীজৰে পৰা কৰম পূজাৰ বৈচিত্ৰতা, বিভিন্নতা জড়িত হৈ থকা দেখা যায়। কৰম পূজা বছৰৰ তিনিটা মাহত উদ্‌যাপন কৰা হয়। সেই মাহকেইটা হৈছে — ভাদ, আহিন আৰু আঘোণ মাহ। ভাদ মাহৰ শুক্লা একাদশী তিথিত উদ্‌যাপন কৰা কৰম পূজাক ‘যুটীয়া কৰম’ বুলি কোৱা হয়। আহিন মাহৰ বিজয়া দশমীৰ দিনা উদ্‌যাপন কৰা কৰম পূজাক ‘বুটী কৰম’ বুলি কোৱা হয়। আকৌ আঘোণ মাহৰ পূৰ্ণিমা তিথিত উদ্‌যাপন কৰা কৰম পূজাক ‘ৰাস বুমুৰ’ বুলি কোৱা হয়।

ভাদ মাহৰ শুক্লা একাদশী তিথিৰ দিনা কৰমতী বা যুৱতীসকলে পূজাৰ পাঁচ বা সাত দিনৰ আগতে দুটা বাঁহৰ সৰু টুকুৰী (এটা আনটোতকৈ অলপ ডাঙৰ) লৈ নদী লৈ যায়। নদীত ধোৱা-পখলা কৰি এডোখৰ ঠাই মচি লৈ থাপনা পাতে আৰু ধূপ-ধূনা জ্বলাই পুষ্প আৰতি কৰি টুকুৰী দুটাত মাটি আৰু বালিৰ সংমিশ্ৰণেৰে কৰম পূজাৰ স্থানত জাৱা ধৰা যুৱতীসকলে নদীৰ পৰা অনা বালি আৰু মাটিৰ সংমিশ্ৰণৰ লগত তিয়াই ৰখা ধান, বুটমাহ, মটৰ, সৰিয়হ, ঘেঁহু, গোমধান আৰু যৱ আদি শস্য অংকুৰিত হ’বলৈ সিঁচি দিয়া হয়। সেই শস্যখিনি যাতে অনিষ্টকাৰী জীৱই কোনো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে গণেশ দেৱতাৰ নামত নৈবেদ্য আগবঢ়োৱা হয়।

জাৱা ধৰা পিছদিনাৰ পৰা কৰম পূজাৰ দিনলৈকে জাৱা ধৰা গৃহস্থ ঘৰত বা ৰাজহুৱা পূজা স্থানত কৰমতীসকলে কিছুমান পবিত্ৰ বিধি-বিধান কঠোৰভাৱে পালন কৰি চলিব লগা হয়। এই নিয়ম কৰমতীসকলে উলংঘা কৰিলে জাৱা অংকুৰিত শস্যখিনি সবল-সতেজ নহয় বুলি প্ৰমাণিত হয়। জাৱাৰ টুকুৰী দুটা কোনেও যাতে সোমাই অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰাকৈ গৃহস্থ ঘৰত বা ৰাজহুৱা

কোঠাত ৰখা হয়। তেনেকৈ কৰমতীসকলে গধূলি টুকুৰীৰ জাৱাখিনি কিমান ডাঙৰ হ’ল ঠিকমতে হৈছে নে নাই চোৱাৰ চলেৰে সন্ধিয়া সময়ত কৰম বেদী থাপনা কৰা স্থান উলিয়াই জাৱা জাগৰণ গীত গাঁৱৰ বুঢ়ীসকল লগত গাই আৰু জাৱাৰ চাৰিওফালে নাচি নাচি প্ৰদৰ্শন কৰে। তাৰপাছত বুমুৰ নৃত্য প্ৰদৰ্শন কৰে। কৰম পূজাৰ আগদিনা সন্ধিয়া চিকামৰলীয়া (কৰম গছ) গছৰ গুৰি চফা কৰি কৰম পিতৃয়ে চাকি জ্বলাই ধূপ-ধূনাৰে কৰম দেৱতাক নিবৰ বাবে আমন্ত্ৰণ জনোৱা হয়। পিছদিনা কৰম পূজাৰ দিনা কৰমতীসকলে উপবাসে থাকি দিনটোত সাতবাৰ জাৱা জাগৰণ কৰে। আবেলি তেওঁলোকে গৰু, ঘোঁৰাৰ দানা, ডিমৰু পাত, বগৰী পাত আদি বিচাৰি আনে। আকৌ তেওঁলোকে ঢোলে-ডগৰে, কহুৱাফল (কাশী ফল) আনিবলৈ যায়। গধূলি গৃহস্থসহ কৰমতীসকল, ডেকা-গাভৰুৰ সহযোগত ঢোলে-ডগৰে গীত গাই গাই আগদিনা আমন্ত্ৰণ জনাই অহা চিকামৰলীয়া গছ (কৰম গছ) কৰম দেৱতাক আদৰি আনিবলৈ যায়। উলহ-মালহেৰে কৰম গছ দুডাল লৈ অহাত গৃহস্থই সেৱা কৰি চোতালত সাজি থোৱা কৰম বেদীৰ সোঁমাজত গাঁত খান্দি সেই গাঁতত তমোল-পাণ আৰু মাটিৰ মূল্য দি কৰম গছ দুডাল স্থাপন কৰা হয়। তাৰ পাছত কৰমতীসকলে নিজ নিজ ঘৰলৈ গৈ কৰমতী সাজেৰে ৰঙা পাৰি শাৰী, আ-অলংকাৰ আদি পৰিধান কৰি পূজাৰ থলিলৈ সু-সজ্জিত হৈ কৰম পূজা থলিত উপস্থিত হয়। কৰম দেৱতাক তিনিবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰি নিজৰ স্থানত বহে। ইয়াৰ পাছত পুৰোহিতে (কহনী বুঢ়া) কৰম দেৱতাক পূজা-অৰ্চনা কৰে। পূজা সমাপ্তৰ পাছত কহনী বুঢ়াই কাহিনী কয়। (কৰম পূজা কেনেকৈ সৃষ্টি হৈছিল) কাহিনীৰ শেষত কৰমতীসকলে ধূপ-চাকি জ্বলাই কৰম দেৱতাৰ ওচৰত আশীৰ্বাদ বিচাৰে। বিশেষকৈ কৰম গছৰ একোটা ডালত কৰমতীসকলে হালধীয়া

কাপোৰেৰে ৰাখী বান্ধে। অনুৰূপ ধৰণৰ কাপোৰেৰে কহনী বুঢ়াকো ৰাখী বন্ধা হয় আকৌ দাদা-ভাইটিকো হালধীয়া কাপোৰেৰে ৰাখী বান্ধে। কৰমতীসকলে একোটাকৈ ডাল ধৰি থিয় হয় আৰু কহনী বুঢ়াই তেওঁলোকক তিনিটাকৈ প্ৰশ্ন সোধে আৰু তেওঁলোক (কৰমতীসকলে) উত্তৰসহ আশীৰ্বাদ লয়। ইয়াৰ পাছতে কৰমতীসকলে কৰম দেৱতা আৰু কহনী বুঢ়াক সেৱা জনায় আৰু পূজা থলীত লৈ অহা প্ৰসাদ, পিঠা আদি কহনী বুঢ়াক দিয়া হয়। কাহিনী সমাপ্ত হোৱাৰ পাছত প্ৰসাদ বিতৰণ কৰা হয়।

পূজা, কাহিনী আৰু প্ৰসাদ বিতৰণৰ পাছতে। কৰমতীসকলে কৰম দেৱতাক প্ৰদৰ্শক কৰি হাতত পূজা থালি লৈ ঝুমুৰ নৃত্যৰ শুভাৰম্ভ কৰা হয়। ইয়াৰ পাছতে গোটেই নিশা

কৰমতী, জীয়াৰী-বোৱাৰী, ডেকা-গাভৰু, পুৰুষ-মহিলা, সকলো একে লগে ঝুমুৰ নৃত্য-গীতেৰে আনন্দ উপভোগ কৰি হাঁহি-ধেমালিৰে ৰাতিপুৱাই যায়। ৰাতিপুৱা বিধিমেতে কৰম ডাল দুটা বেদীৰ পৰা উভালি মাটিত ডাল-পাতবোৰ নলগাকৈ হাতেৰে দাঙি ধৰি জাৱা ধৰা টুকুৰী দুটা পীৰাসহ মূৰত তুলি লৈ গীত গাই নাচি নাচি আনন্দৰে শোভাযাত্ৰা কৰি ওচৰৰ নদী বা জান-জুৰিত বিসৰ্জন কৰি দিয়া হয়। গধূলি কৰম ডাল পোতা বেদীত আখৰা পোতা হয় গাঁত পোতা নৃত্য-গীতেৰে কৰম পূজাৰ সমাপ্ত কৰা হয়। বিশেষকৈ কৰম পূজা কৃষিভিত্তিক যদিও পূজাৰ নীতি-নিয়মবিলাকত নাৰীসকলৰ মুখ্য ভূমিকা দেখা যায়।

এনেদৰে আনন্দ-উল্লাসৰ লগতে নিয়ম-নীতি মাজেৰে কৰম পূজা উদ্‌যাপন কৰা হয়।★

মহৎলোকৰ বাণী

- ❖ মানুহ সামাজিক প্ৰাণী।
- ❖ শিক্ষাৰ ঘাই শিপাডাল বৰ তিতা; কিন্তু ইয়াৰ ফলবোৰ বৰ সোৱাদ।
- ❖ শিক্ষকসকল পিতৃ-মাতৃতকৈ বেছি শ্ৰদ্ধাৰ পাত্ৰ; কাৰণ মাক-বাপেকে সন্তান জন্মহে দিয়ে; কিন্তু ল'ৰা-ছোৱালীৰ জীৱন গঢ়াৰ পথ শিক্ষকসকলেহে নিৰূপণ কৰে।
- ❖ সূৰ্ত্ত দেহৰ, সূৰ্ত্ত মনৰ সঞ্চাৰ কৰাটোৱেই শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য।
- ❖ আমি নিজকে অমৰ কৰিবলৈ যত্নপৰ হোৱা উচিত। সেই কাৰণে আমি সকলো শ্ৰেষ্ঠ নীতিৰ লগত খাপ খোৱা জীৱন নিৰ্বাহৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা উচিত।

প্ৰিয়াংকী শইকীয়া

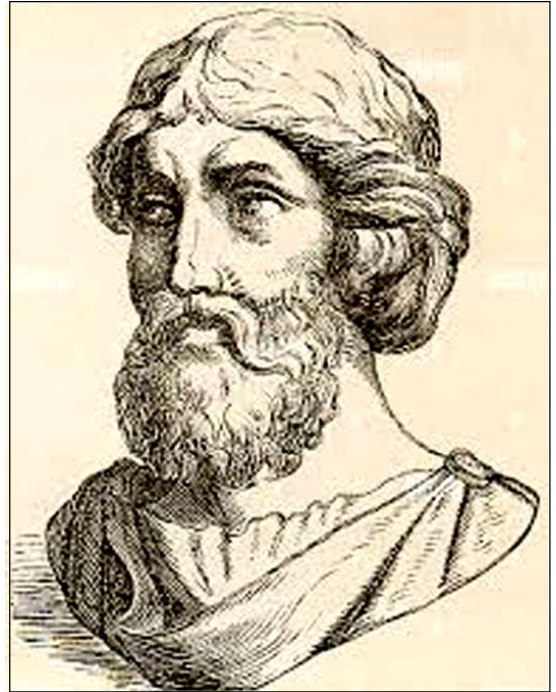
পঞ্চম বাণাসিক

জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

গণিত শাস্ত্ৰৰ উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ : পাইথাগোৰাছ

বিখ্যাত গণিতজ্ঞ পাইথাগোৰাছৰ জন্ম হৈছিল ৫৬৯ খ্ৰীষ্টাব্দত (আনুমানিক)। পাইথাগোৰাছে ধৰ্ম আৰু বিজ্ঞান দুয়ো ক্ষেত্ৰলৈ অমূল্য বৰঙণি আগবঢ়াই থৈ গৈছে। তেওঁ মানৱ জীৱনত পালন কৰিবলগীয়া কেতবোৰ কঠোৰ নীতি-নিয়মো প্ৰবৰ্তন কৰিছিল। তেওঁ বিশ্বাস কৰিছিল যে, মানুহ আৰু জীৱ-জন্তুৰ আত্মা একেই।

গণিত শাস্ত্ৰৰ অগ্ৰগতিৰ ক্ষেত্ৰত পাইথাগোৰাছৰ অৱদান অতুলনীয়। পাইথাগোৰাছেই প্ৰথমে কৈছে যে বিশ্বত সংখ্যাই হ'ল মূল বস্তু আৰু ইয়ে সকলোৰে সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে আৰু সকলো বস্তুৰে নিৰ্দিষ্ট আকাৰ দিয়ে। পাইথাগোৰাছ আছিল গণিতৰ এটি বিখ্যাত উপপাদ্যৰ উদ্ভাৱক, যাক 'পাইথাগোৰাছৰ উপপাদ্য' নামেৰে জনা যায়। এই উপপাদ্য মতে 'সমকোণী ত্ৰিভুজৰ অতিভুজৰ ওপৰত অংকিত বৰ্গৰ কালি, বাকী বাহু দুটাৰ ওপৰত অংকিত বৰ্গৰ কালিৰ যোগফলৰ সমান'। পাইথাগোছে সংগীতৰ বিৰামৰ বিষয়ে কৰা অধ্যয়নৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি আৱিষ্কাৰ কৰা হয় যে, সংগীতৰ এই বিৰাম বা বিৰতি মূলতঃ প্ৰথম চাৰিটা সংখ্যাৰ সমষ্টিয়ে গোটেই সংখ্যা প্ৰক্ৰিয়াটো আৱৰি আছে। পাইথাগোৰাছৰ অনুগামীসকলে এই $(1+2+3+4)$ সমষ্টিটো ইমান শ্ৰদ্ধা কৰিছিল যে তেওঁলোকে প্ৰচলিত ধাৰণাত ভগৱানৰ নামত শপত লোৱাৰ সলনি এই সংখ্যা সমষ্টিটোৰ নামত শপত লৈছিল। পাইথাগোৰাছে তাৰকাসমূহৰ গতি সম্পৰ্কেও কিছু নতুন চিন্তাধাৰা আগবঢ়াইছিল। সেইসময়ত আন মানুহৰ ধাৰণাৰ বিপৰীতে তেওঁ মত দিছিল যে, পৃথিৱীৰ আকাৰ ঘূৰণীয়া আৰু ই বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ কেন্দ্ৰক প্ৰদক্ষিণ কৰি থাকে। ইয়াৰ কেন্দ্ৰত আছে অগ্নি, যাক মানুহে দেখা নাপায়, কাৰণ মানুহে

আন এটা দিশতহে অৱস্থান কৰি তাকে। তেওঁৰ মতে সূৰ্যই এই অগ্নি প্ৰতিফলিত কৰে। কেন্দ্ৰটোৰ ওচৰত পৃথিৱীৰ দৰে আৰু এটা গ্ৰহ আছে আৰু পাঁচটা অন্য গ্ৰহ ইহঁতৰ পৰা যথেষ্ট দূৰত অৱস্থিত। অৱশ্যে এইবোৰ থিৰাংকৈ জনা নাযায়।

গ্ৰীক গণিতজ্ঞ পাইথাগোৰাছ এগৰাকী ধৰ্মীয় শিক্ষক, জ্যোতিৰ্বিদ, দাৰ্শনিক তথা সমাজ সংস্কাৰক আছিল। পঞ্চম শতিকাৰ প্ৰথম ভাগত মেঠাপণ্টম নামৰ ঠাইত এইগৰাকী মহান ব্যক্তি মৃত্যু হৈছিল।★

ত্ৰিদিপ বৰুৱা শইকীয়া
পঞ্চম বাণাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

সফল জীৱনৰ ঠিকনা বিচাৰি

মানুহৰ জীৱনত সংগ্ৰাম থাকেই। সকলোৱে নিজ নিজ জীৱনত এখন যুদ্ধ কৰি থাকে। সেয়ে হয়তো ভূপেন মামাই কৈছিল — “সংগ্ৰাম আন এটি নাম জীৱনৰে।” কিন্তু এখন যুদ্ধৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় হৈছে অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰ ভাণ্ডাৰ আৰু প্ৰয়োজনীয় দক্ষতা যিয়ে জয়ী হোৱাত সহায় কৰে, ঠিক সেইদৰে জীৱন যুদ্ধৰ সফলতাৰ বাবেও প্ৰয়োজনীয় হৈছে এই চাৰিবিধ অস্ত্ৰ —

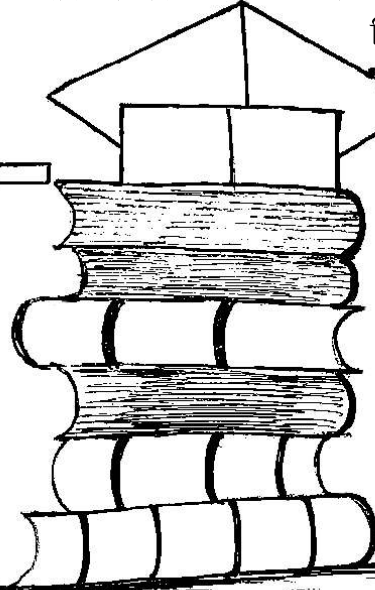
- ১) নিয়মানুৱৰ্তিতা
- ২) অধ্যয়ন
- ৩) মানৱতাবোধ
- ৪) শিষ্টাচাৰ

পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেকটো বস্তুৱেই নিয়মৰ মাজেদি চলে। যিদৰে প্ৰকৃতিৰ নিয়মসমূহৰ অলপ খেলি-মেলি হ'লেই পৃথিৱীত মহা প্ৰলয়ৰ সৃষ্টি হ'ব, ঠিক সেইদৰে আমাৰ জীৱনটো আমি আমাৰ

কাম সময়মতে কৰি যোৱা উচিত, নহ'লে আমাৰ জীৱনৰ সপোনবোৰ পূৰণ হোৱাত বাধা আহি পাৰিব। নিয়ম মানি সময়ৰ কাম এনেদৰে আমি কৰিব লাগে যাতে সময়ৰ ধুমুহাই আমাৰ সপোনবোৰ ভাঙিব নোৱাৰে। ঠিক তেনেদৰেই অধ্যয়ন হ'ল কোনো এটা কাম একেৰাহে মন দি শেষ কৰিব পৰা ধৰণৰ মানসিকতাৰ পৰিচয় দিব লাগিব। অধ্যয়নৰ জৰিয়তে মানুহে সফলতাৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিব পাৰে। মাথোন লক্ষ্য হ'ব লাগে অব্যৰ্থ আৰু সহিব পাৰিব লাগিব জীৱনৰ কাঁইটীয়া সংঘৰ্ষ। মন দৃঢ় হ'ব লাগিব ঠিক নেপোলিয়ন বোৰ্ণাপাটৰ দৰেই। তেওঁ

কোৱাৰ দৰেই "Circumstances! I make circumstances."

“মানুহে মানুহৰ বাবে যদিহে অকণো নাভাৰে ভাবিব কোনেনো কোৱা?” আমাৰ সুখাকৰ্ণদেৱে কোৱাৰ দৰেই এই মানৱতাবোধ

অভাৱৰ বাবেই আজিৰ সমাজত দিনকদিনে অপৰাধবোৰ বাঢ়ি আহিছে। যদি উচ্চশিক্ষাৰে শিক্ষিত হৈ আজিৰ সমাজত বৃদ্ধ পিতৃ-মাতৃসকল যদি বৃদ্ধাশ্ৰমত থাকিবলগীয়া হয় তাতকৈ চৰম লাজৰ কথা আমাৰ বাবে একোৱেই হ'ব নোৱাৰে। এইবোৰৰ কাৰণ মাত্ৰ মানৱতাবোধ আৰু সংস্কাৰৰ অভাব। এখন সুন্দৰ সমাজ গঠন কৰাৰ একমাত্ৰ হাত আছে আমাৰ নৱপ্ৰজন্মৰ

হাততেই আছে। ঠিক আমাৰ নৱপ্ৰজন্মৰ হাটখব জুবিনদাৰ ভাষাৰে — “আমি নতুন প্ৰজন্ম, ইচ্ছা কৰিলে দেশ জ্বলাবও পাৰোঁ আৰু ইচ্ছা কৰিলে দেশ সলাবও পাৰোঁ।” গতিকে আমি দেশ জ্বলোৱাৰ কথা বাদ দি নৱপ্ৰজন্মই ন-সংস্কাৰেৰে, মানৱতাবোধৰ মাজৰে দেশৰ ভৱিষ্যতৰ ন-সপোন ৰচনা কৰিব লাগিব।

শিষ্টাচাৰ হ'ল আমাৰ ব্যক্তিত্বৰ বাহ্যিক সৌষ্ঠৱ যিয়ে জীৱনটো যিকোনো দিশত সৌন্দৰ্যময় আৰু গুণময় কৰি জীৱনটোক সাতোৰঙেৰে সজাই তোলে। এজন শিশুৰ শিক্ষাৰ

ঘাই কঠীয়াতলি হৈছে ঘৰখন। গতিকে এজন শিশুৱে শিষ্টাচাৰ বা সংস্কাৰৰ প্ৰথমটো শিক্ষা ঘৰখনৰ পৰাই পায়। যিজন শিশুৱে সৰুৰে পৰা আইতাক-ককাকৰ সাধুকথা, বিয়ানাম, আইনাম, মাকৰ নিচুকনি গীত আৰু সংস্কাৰৰ মাজত ডাঙৰ হৈছে সেইজন শিশু ভৱিষ্যতে কেতিয়াও বেয়া হ'ব নোৱাৰে। গতিকে আমাৰ জীৱনত শিষ্টাচাৰৰ বহুত প্ৰয়োজন আছে যি সদায় মৃত্যু নোহোৱালৈকে অক্ষত ধন হিচাপে মানুহৰ চৰিত্ৰত প্ৰতিফলিত হৈ থাকিব।

অসমৰ জনপ্ৰিয় তথা বিশিষ্ট সাংবাদিক নিতুমণি শইকীয়াদেৱে কৈছিল যে, শিক্ষা জীৱনত আমি সফল হ'বলৈ ছাত্ৰসকলে চাৰিটা ক অৰ্থাৎ ক-ৰে গঠিত চাৰিটা বাক্য মনত ৰখা দৰকাৰ —

প্ৰথমটো ক — আমি ক'লৈ আহিছোঁ ?

দ্বিতীয়টো ক — ক'ৰ পৰা আহিছোঁ ?

তৃতীয়টো ক — কিয় আহিছোঁ ?

চতুৰ্থটো ক — কাৰ বাবে আহিছোঁ ?

এই প্ৰশ্নকেইটাকে যদি আমি নিজকে সোধো — আমি ক'লৈ আহিছোঁ ? আমি এক অনুষ্ঠান য'ত শিক্ষাৰ মন্দিৰ তালৈ আহিছোঁ।

আমি ক'ৰ পৰা আহিছোঁ — আমি এখন ঘৰৰ পৰা তথা এটা অঞ্চলৰ পৰা আহিছোঁ, য'ত আমাৰ প্ৰত্যেকটো ভাল-বেয়া কামে ঘৰখনৰ বা অঞ্চলটোৰ সন্মান বা বেয়া নাম কঢ়িয়াই আনিব পাৰে। গতিকে আমি প্ৰত্যেকেই ভাল কামৰ মাজেৰে নিজকে এনেদৰে গঢ়িব লাগে যাতে অঞ্চলটো বা ঘৰখন বা শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানটো আমাক লৈ গৌৰৱাধিত হ'ব পাৰে।

আমি কিয় আহিছোঁ — আমি এই অনুষ্ঠানটিত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহিছোঁ অনাগত ভাল ভৱিষ্যত এটাৰ সপোন দেখি।

আমি কাৰ বাবে আহিছোঁ — আমি আমাৰ নিজৰ বাবে, ঘৰখনৰ বাবে আহিছোঁ তথা আমি এক নতুন প্ৰজন্মৰ বাবে আহিছোঁ দেশৰ মানৱ সম্পদ হিচাপে গঢ় ল'বলৈ।

গতিকে এই প্ৰশ্নকেইটাকে যদি আমি প্ৰত্যেকে নিজকে প্ৰশ্ন কৰো আৰু সেই মতে ভাল লোকৰ আদৰ্শ, সংস্কাৰ, নিয়মানুৱৰ্তিতা, অধ্যৱসায় আৰু নিৰ্দিষ্ট লক্ষ্য লৈ আগবাঢ়ো তেনেহ'লে আমি আমাৰ জীৱনত সফল নিশ্চয় হ'ম। লক্ষ্য সঠিক হ'লে আৰু নিজৰ স্থিতিত অটল থাকিলে সফল হ'বলৈ দেৰি হ'ব পাৰে; কিন্তু তাতো আনন্দ আছে।★

মহৎ লোকৰ বাণী

- ১। তুমি ভালেই কৰা বা বেয়াই কৰা মানুহে তোমাক সমালোচনা কৰিবই সেই বুলি সমালোচনাৰ ভয়ত অৰ্কমণ্য হৈ বহি থাকিব নেকি? — নেপোলিয়ান বোনাপাৰ্ট।
- ২। কিবা এটা কাম যদি তুমি ভালদৰে কৰাটো বিচাৰা, তেনেহ'লে তাক নিজে কৰা। — নেপোলিয়ান বোনাপাৰ্ট।

এৰিষ্টটল :

- ৩। মানুহ সামাজিক প্ৰাণী।
- ৪। শিক্ষাৰ ঘাই শিপাডাল বৰ তিতা; কিন্তু ইয়াৰ ফলবোৰ বৰ সোৱাদ।
- ৫। শিক্ষকসকল পিতৃ-মাতৃতকৈ বেছি শ্ৰদ্ধাৰ পাত্ৰ; কাৰণ মাক-বাপেকে সন্তান জন্মহে দিয়ে; কিন্তু ল'ৰা-ছোৱালীৰ জীৱন গঢ়াৰ পথ শিক্ষকসকলেহে নিৰূপণ কৰে।
- ৬। সৃষ্টি দেহৰ, সৃষ্টি মনৰ সঞ্চাৰ কৰাটোৱেই শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য।
- ৭। আমি নিজকে অমৰ কৰিবলৈ যত্নপৰ হোৱা উচিত। সেই কাৰণে আমি সকলো শ্ৰেষ্ঠ নীতিৰ লগত খাপ খোৱা জীৱন নিৰ্বাহৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা উচিত।

অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ হোমেন বৰগোহাঞিদেৱৰ অৱদান

মৃদুপৰন হাজৰিকা

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

বিংশ শতিকাৰ পৰা একবিংশ শতিকালৈকে অসমীয়া জাতীয় জনজীৱনৰ মহীৰুহ অভিভাৱক তথা গুৰু দায়িত্ব পালন কৰা এজন ব্যক্তি হ'ল হোমেন বৰগোহাঞি।

হোমেন বৰগোহাঞি এটা নাম নহয়, ই এটা অনুষ্ঠান। যদি অসমীয়া সাহিত্যৰ যোগ বিভাজন হয় তেন্তে নিশ্চয় হোমেন বৰগোহাঞিৰ নামত নিশ্চয় এটায়ুগ হ'ব। কলমৰ জৰিয়তে এখন সু-শৃংখলিত সমাজ নিৰ্মাণ কৰিব বিচৰা হোমেন বৰগোহাঞি আছিল একেধাৰে কবি, লেখক, ঔপন্যাসিক, গল্পকাৰ, প্ৰবন্ধকাৰ, সমালোচক তথা সাংবাদিক।

এইগৰাকী মহান মনীষিৰ জন্ম ১৯৩২ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰত অবিভক্ত লখিমপুৰ জিলাৰ ঢকুৱাখনাৰ বালিগাঁৱত।

অনিৰ্বচনীয় কথনশৈলী আৰু প্ৰেৰণা উদ্দীপক লেখাৰে প্ৰজন্মক মোহাচ্ছন্ন কৰি ন-সৃষ্টি আৰু ন-দৃষ্টিৰে উৎসাহ যোগান ধৰা হৈছে হোমেন বৰগোহাঞি জীৱনৰ উল্লেখযোগ্য অৱদান। জীৱনৰ ক্ষুদ্ৰতম উপলক্ষিকো সকলো পাঠকৰ মন চুই যাব পৰাকৈ উপস্থাপন কৰাত সিদ্ধহস্ত গোহাঞিদেৱে সাহিত্যৰ প্ৰতিটো ধাৰা চৰ্চাৰে অসমীয়া সাহিত্যক সমৃদ্ধ কৰিলে।

সাহিত্যৰ এনে এটা বিষয় আৰু ধাৰা নাই, যি বিষয়ত তথা

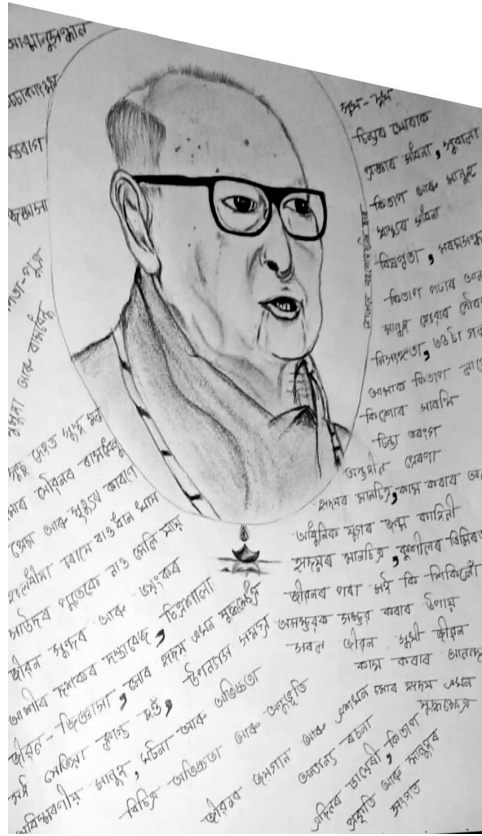
ধাৰাত হোমেন বৰগোহাঞিদেৱে লিখা নাই। কবিতা, গল্প, উপন্যাস, নিবন্ধ, সমালোচনা, শিশু সাহিত্য, জীৱনী, আত্মজীৱনী,

অনুবাদ আদি প্ৰায় প্ৰতিটো দিশতে তেওঁৰ নিপুণ কামেৰে মধুক্ষৰা নিৰ্গত হৈছে। যাৰ সোৱাদেৰে অসমীয়া সাহিত্য পিপাসুসকল যুগে যুগে পৰিতৃপ্ত হৈ ৰ'ব।

১৯৫৭ চনত চৰকাৰী চাকৰি কৰি থকা অৱস্থাতে প্ৰকাশ পোৱা তেওঁৰ প্ৰথম গ্ৰন্থখন চুটিগল্পৰ সংকলন 'বিভিন্ন কুৰাছ'। তেওঁ ৰচনা কৰা বাকীকেইখন গল্প সংকলন হৈছে — 'প্ৰেম আৰু মৃত্যুৰ কাৰণে' (১৮৫৮), 'গল্প আৰু নক্সা' (১৯৬৬), 'স্বপ্ন, স্মৃতি বিষাদ' (১৯৬৭), 'অস্তিত্বৰ জ্যোতিময় চেতনা আৰু ৩৫ টা গল্প' (সম্পাদনা - তীৰ্থ ফুকন)।

বৰগোহাঞিদেৱৰ একমাত্ৰ কাব্যগ্ৰন্থখনৰ নাম হৈছে 'হেমন্তী', যিখন ১৯৮৭ চনত প্ৰকাশ হৈছিল। ১৯৬৩ চনত প্ৰকাশিত সুবালা নামৰ উপন্যাসখনেৰে তেওঁ উপন্যাস ৰচনাত হাত দিছিল। তেওঁ ৰচনা কৰা বহুপঠিত উপন্যাসমূহ হৈছে

— 'তান্ত্ৰিক' (১৯৬৮), 'কুশীলৰ' (১৯৭০), 'পুৰাৰ পূৰ্বী, সন্ধ্যাৰ বিভাস', 'হালধীয়া চৰায়ে বাওধান খায়' (১৯৭৩), 'পিতা-পুত্ৰ' (১৯৭৫), 'তিমিৰ তীৰ্থ' (১৯৭৫), 'অস্তৰাগ' (১৯৮৬), 'মৎস্যগন্ধা' (১৯৮৭), 'সাঁউদৰ পুতেকে নাও মেলি যায়' (১৯৮৭), 'নিঃসংগতা' (২০০০), 'বিষপ্ৰতা' (২০০২),

‘এদিনৰ ডায়েৰী’ (২০০৫), ‘মোৰ হৃদয় এখন যুদ্ধক্ষেত্ৰ’ আদি।

বৰগোহাঞিদেৱৰ ৰচনাৰাজিৰ ভিতৰত মননশীল নিবন্ধৰ সংখ্যাই সৰ্বাধিক। খোদ বৰগোহাঞিদেৱেই কৈছিল, “অসমীয়া পাঠকৰ মাজত নিবন্ধক তথা ৰচনাক পঠনীয় কৰি তোলাৰ বাবে মই নিশ্চয় কৃতিত্ব দাবী কৰিব পাৰোঁ। মোৰ যদি কিবা সাহিত্যকৃতি আছেও তাৰ নব্বৈ শতাংশই আহিছে নিবন্ধ ৰচনাৰ যোগেদি।”

সমাজ দায়ৱদ্ধ সাহিত্যিক আৰু সাংবাদিক হিচাপে ওৰে জীৱন জাতীয় জীৱনৰ প্ৰতি সেৱা আগবঢ়োৱা হোমেন বৰগোহাঞিদেৱে বিভিন্ন সামাজিক দায়িত্বও নিয়াৰিকৈ পালন কৰি গৈছে। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ক’ৰ্ট সভাৰ একাধিকবাৰ সদস্য, ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ক’ৰ্ট সভা আৰু কাৰ্যনিৰ্বাহ পৰিষদৰ সদস্য, কলকাতাৰ পূৰ্বাঞ্চল সাংস্কৃতিক মণ্ডলৰ সদস্য, আনন্দৰাম বৰুৱা ভাষা, কলা আৰু সংস্কৃতি কেন্দ্ৰ (আবিলাক)ৰ সঞ্চালক মণ্ডলীৰ সদস্য, আকাশবাণী গুৱাহাটীৰ উপদেষ্টা পৰিষদৰ সদস্য, গুৱাহাটী দূৰদৰ্শন কেন্দ্ৰৰ উপদেষ্টা পৰিষদৰ

সদস্য, অসম প্ৰকাশ পৰিষদৰ সদস্য, কৰুণাধাৰাকে ধৰি আৰু বহুতো অনুষ্ঠানৰ পৰামৰ্শদাতা আৰু গুৰি ধৰোঁতা ৰূপে এগৰাকী সমাজদায়ৱদ্ধ ব্যক্তি হিচাপে তেওঁৰ অৱদান চিৰস্মৰণীয়। অসম সাহিত্য সভাৰ ডিব্ৰুগড় আৰু কলগাছী অধিবেশনৰ সভাপতি হিচাপে থাকি আনুষ্ঠানিক এটা সুকীয়া মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছিল। বিশেষকৈ অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ সাধাৰণ-অসাধাৰণ সকলো স্তৰৰ লোকৰ পৰা ‘মুষ্টি ভিক্ষা’ কৰি বৰগোহাঞিদেৱে সাহিত্য সভাৰ জৰিয়তে ‘অসমীয়া বিশ্বকোষ’ আন্দোলন গঢ়ি জাতীয় সাহিত্য ক্ষেত্ৰৰ বহুদিনীয়া অভাৱ পূৰণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

অসমীয়া সাহিত্যৰ পথ প্ৰদৰ্শক তথা যুগশ্ৰেষ্ঠ স্বৰূপ এই মহান মনীষীগৰাকী আজীৱন চিৰস্মৰণীয় হৈ ৰ’ব। এই গৰাকী মহান ব্যক্তিৰ মৃত্যু ২০২১ চনৰ ১২ মে’ তাৰিখে হৈছিল। বিংশ তথা একবিংশ শতিকাৰ এইগৰাকী মহান সাহিত্যিকৰ সৃষ্টিৰাজিয়ে অনন্তকাললৈকে জিলিকাই ৰ’ব অসমীয়া সাহিত্যৰ জগতত।

“শেষত সেই মহান ত্যাগি যুগশ্ৰেষ্ঠা, ধন্য তোমাৰ কৰ্ম, ধন্য তোমাৰ সৃষ্টি, তুমি জিলিকি ৰোৱা যুগ যুগ ধৰি”।★

মহৎ লোকৰ বাণী

- ❖ আমি যি জানো সি অতি সামান্য, আমি যি নাজানো তাৰ সীমা নাই। এতেকে জ্ঞানী বুলি ভবা অনুচিত।
— পাপলেচ।
- ❖ হিংসাৰ দ্বাৰা হিংসাক জয় কৰিব নোৱাৰি, কেৱল প্ৰেমৰ দ্বাৰাহে হিংসাক জয় কৰিব, এয়ে সনাতন ধৰ্ম।
— ভগৱান বুদ্ধ
- ❖ ভৱিষ্যত সেইসকলৰেই, যিয়ে নিজৰ স্বপ্নৰ সৌন্দৰ্যত গভীৰভাৱে বিশ্বাস ৰাখে। — ইলিয়েনৰ ৰুছভেল্ট।
- ❖ খং নকৰিবা, নিজৰ সৰ্বনাশ হ’ব, অহংকাৰ নকৰিবা, পতন হ’ব, কাকো ঘৃণা নকৰিবা, নিজেও ঘৃণিত হ’বা, ফাকি নিদিবা, ফাকত পৰিবা। — স্বামী বিবেকানন্দ।
- ❖ এখন ভাল কিতাপ নষ্ট কৰা আৰু এজন ভাল মানুহক হত্যা কৰা একে কথা। — মিল্টন।
- ❖ এজন মানুহৰ যিমনেই প্ৰতিভা নাথাকক কিয় যদি তেওঁ পৰিশ্ৰম নকৰে তেন্তে তেওঁৰ সেই সুপ্ত প্ৰতিভাই কেতিয়াও ভাল ফলাফল নিদিয়। — টমাছ আলভা এডিছন।

প্ৰখ্যাত কণ্ঠশিল্পী দিপালী বৰঠাকুৰ

পৰিস্মীতা গগৈ

প্ৰথম ষাণ্মাসিক

ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

অসমৰ খ্যাতনামা কণ্ঠশিল্পী আৰু 'Nightingale of Assam' ৰূপে জনাজাত দিপালী বৰঠাকুৰ আছিল অসমৰ সংগীত জগতৰ এটি উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ।

১৯৪১ চনৰ ৩০ জানুৱাৰী তাৰিখে শিৱসাগৰ জিলাৰ সোণাৰিৰ নীলমণি বাগানত তেখেতৰ জন্ম হৈছিল। তেওঁৰ পিতৃৰ নাম আছিল বিশ্বনাথ বৰঠাকুৰ আৰু মাতৃ আইমণি বৰঠাকুৰ। শিৱসাগৰ হাইস্কুলৰ পৰা মেট্ৰিক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ দিপালী বৰঠাকুৰে গুৱাহাটীৰ কটন মহাবিদ্যালয় আৰু সন্দিকৈ ছোৱালী মহাবিদ্যালয়ত উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰে।

পিতৃ বিশ্বনাথ বৰঠাকুৰ আৰু জ্যেষ্ঠ ভাতৃ ভূপেন আৰু ভবেন বৰঠাকুৰৰ সৈতে ঘৰতে দিপালী বৰঠাকুৰৰ সংগীত চৰ্চা আৰম্ভ হয়। ১৯৪৭ চনত মইনামেলৰ যোগেদি তেওঁ গায়িকা হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰে আৰু পৰাগধৰ চলিহাই ৰচনা কৰা গীত-নৃত্য আৰু অভিনয়ৰে সমৃদ্ধ আলোখ্য 'চাৰি হেজাৰ বছৰৰ অসম'ত মুখ্য গায়িকা হিচাপে তেওঁ নিয়োজিত হয়। আনহাতে ১৯৫৭ চনত আকাশবাণী গুৱাহাটীযোগে দিপালী বৰঠাকুৰৰ কণ্ঠত বাণীবদ্ধ হয় লীলা গগৈয়ে ৰচনা কৰা গীত "মোৰ বোপাই লাহৰী/নাপাইছো আহৰি/বৰা জুৰিবলৈ আহহে"। তদুপৰি নিয়মিত শিল্পী হিচাপে তেওঁ পৰিবেশন কৰা প্ৰথম গীতটি আছিল 'বন্ধু সময় পালে আমাৰ ফালে এবাৰ আহি যাবা'। ইয়াৰ পাছতে তেখেতৰ কণ্ঠই জনপ্ৰিয়তা পাইছিল।

সমগ্ৰ অসমবাসীৰ বাবে দৰদী কণ্ঠৰ গৰাকী দিপালী বৰঠাকুৰ অতি প্ৰিয় আছিল। মাত্ৰ ৩০ টা গীতত কণ্ঠ নিগৰাইয়ে জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছিল তেওঁ। কিন্তু ১৯৬৮ চনত মাত্ৰ ২৭ বছৰ বয়সতে হঠাতে নামি আহিছিল এজাক কাল ধুমুহা। এইখিনি সময়তে দিপালী বৰঠাকুৰ "মটৰ নিউৰণ ৰোগ"ত আক্ৰান্ত হয় আৰু গান গোৱাৰ ক্ষমতা হেৰোৱাৰ লগতে চলা-ফুৰা

কৰিবলৈকো হুইল চকীৰ আশ্ৰয় ল'বলগীয়া হয়। যি সময়ত ভালৰো ভাল লগ-বন্ধু, পৰিয়াল আঁতৰি যায়, সেই সময়তেই দিপালীৰ জীৱনলৈ আহে নীলপৰন বৰুৱা। ১৯৭৬ চনত অসমৰ খ্যাতনামা চিত্ৰশিল্পী নীলপৰন বৰুৱাৰ লগত বিবাহপাশত আৱদ্ধ হয় আৰু দুটি প্ৰাণ এটি হৈ পৰে চিৰ জীৱনৰ বাবে। সেই প্ৰেম মৃত্যু পৰ্যন্ত বৰ্তাই ৰাখে ইজনে-সিজনৰ বাবে। এফালে যদি বিছনা আৰু হুইল চেয়াৰত থকা দিপালীক সকলো প্ৰকাৰে শুশ্ৰূষা, আনফালে বিছনাৰ পৰাই নীলপৰনৰ স্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয় সকলো কথা তদাৰক কৰিছিল। তেওঁলোক দিপালী বৰঠাকুৰ আৰু নীলপৰন বৰুৱা নাছিল, তেওঁলোক আছিল — দিপালী-নীলপৰন।

নীলপৰন বৰুৱা আৰু দিপালী বৰঠাকুৰ দুয়ো আছিল দুখন ভিন্ন ক্ষেত্ৰৰ শিল্পী। এজনে সুমধুৰ সুললিত কণ্ঠেৰে গান গায়, আনজনে কেনভাছৰ লগতে চিগাৰেটৰ পেকেটতো আঁকি যায় ছবি।

দিপালী বৰঠাকুৰ অসমীয়া সংগীত জগতলৈ অপৰিসীম অৱদান আছিল। তাৰ ফলস্বৰূপে তেখেতে ১৯৫৫ চনত 'অসম সংগীত নাটক একাডেমী'ৰ উদ্যোগত অনুষ্ঠিত 'সংগীত সমাৰোহ'ত লাভ কৰে শ্ৰেষ্ঠ গায়িকাৰ সন্মান। ১৯৯৮ চনত পদ্মশ্ৰী সন্মান, ২০০৭ চনত লিঅ' অক্সপো শিল্পী সন্মান, ২০১০ চনত অসম চৰকাৰৰ শিল্পী বঁটা আৰু ২০১২ চনত আইদেউ সন্দিকৈ বঁটা অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

এইগৰাকী মহান কণ্ঠশিল্পীয়ে ২০১৮ চনৰ ২১ ডিচেম্বৰ তাৰিখে গুৱাহাটীৰ নেমকেয়াৰ চিকিৎসালয়ত দীৰ্ঘদিন অসুস্থতাৰ পাছত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে। তেখেত আমাৰ মাজত যুগে যুগে আদৰ্শ আৰু চিৰস্মৰণীয় হৈ ৰ'ব।★

চিত্ৰশিল্পী নীলপৰন বৰুৱা

নীলাক্ষি বৰা

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

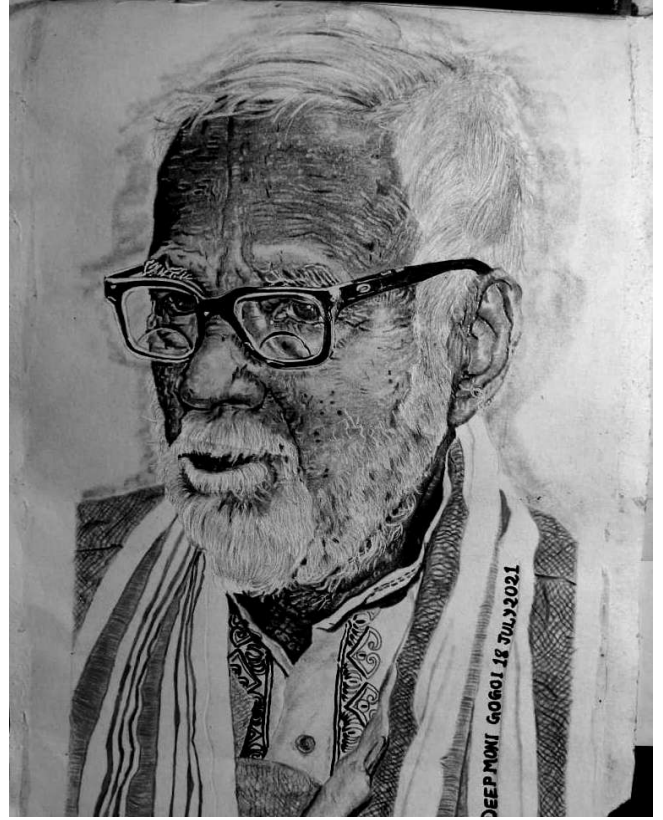
নীলপৰন বৰুৱা অসমৰ এগৰাকী অন্যতম খ্যাতনামা চিত্ৰশিল্পী। ১৯৩৬ চনত যোৰহাটত জন্মগ্ৰহণ কৰা নীলপৰন বৰুৱাদেৱে স্কুলীয়া শিক্ষা শেষ কৰি ১৯৬১ চনত শান্তি নিকেতনত যোগদান কৰিছিল। শান্তি নিকেতনৰ চিত্ৰকলাৰ শিক্ষা সাং কৰি তেওঁ শ্ৰীনিকেতনৰ পৰা glazed pottery বিষয়ত শিক্ষা লৈছিল। পাছলৈ নতুন দিল্লীৰ গাৰ্ছি ষ্টুডিঅ'তো চিত্ৰাংকনৰ শিক্ষা লৈছিল।

১৯৬৬ চনত কলিকতাৰ পৰা নীলপৰন বৰুৱা অসমলৈ আহে আৰু দেউতাকৰ ইচ্ছানুসৰি গুৱাহাটী আৰ্ট কলেজত শিক্ষকৰ কামত যোগ দিছিল। তেওঁ ১৯৬৯ চনত মৰনৈৰ শ্ৰীসূৰ্য পাহাৰত পুৰাতত্ত্ব বিভাগৰ সহযোগত শিল্পৰ কামৰ সৈতে জড়িত হৈছিল। ১৯৭১ চনত তেওঁ অসম চাৰুকাৰু কলা পৰিষদ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ১৯৮২ চনত লোক শিল্পৰ চৰ্চা কেন্দ্ৰ খুলিছিল। এই কেন্দ্ৰৰ অধীনত তেওঁ অসমৰ লোককলা আৰু বৈষ্ণৱ মুখা শিল্পৰ বিকাশৰ বাবে কাম কৰিছিল। সেই সময়তে তেওঁ গ্ৰাফিক কৌশলেৰে প্ৰিণ্টিং কৰিছিল আৰু গ্ৰাফিক, পেইণ্টিং, স্কাল্পশ্যৰ এই তিনিটা শব্দৰে তেওঁ পদ্ধতিটোৰ নাম গ্ৰাপাস্কাপন ৰাখিছিল।

নীলপৰন বৰুৱাই 'চাৰমিনাৰ' চিগাৰেটৰ বাকচ আৰু জুইশলা বাকচত ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ চিত্ৰ অংকন কৰি এক বিশেষ শৈলীৰ সৃষ্টি কৰিছিল।

তেওঁ জীৱিত কালত বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ সৈতে জড়িত আছিল। ১৯৪৫ চনত তেওঁ জয়হিন্দ ছাত্ৰ সংসদৰ মাধ্যমেৰে সমাজ সেৱাত ব্ৰতী হৈ সক্ৰিয় ৰাজহুৱা জীৱনৰ পাতনি মেলিছিল। নতুন দিল্লীৰ ললিত কলা একাডেমীৰ অসমৰ প্ৰতিনিধি আছিল।

২০১৬ চনত সাদিন, প্ৰতিদিন গোস্টাৰ 'এচিভাৰ এৱাৰ্ডছ'

প্ৰদান অনুষ্ঠানত নীলপৰন বৰুৱালৈ 'এক্সিলেণ্ট ইন আৰ্ট' সন্মান আগবঢ়োৱা হৈছিল। তেওঁক অসম চৰকাৰে ২০২১ চনত অসম সৌৰভ বাঁটাৰে সন্মানিত কৰিছিল। তেওঁৰ কেইখনমান উল্লেখযোগ্য চিত্ৰকৰ্ম হ'ল — গ্ৰীণ ৱাৰ্ড, কালীয় দমন, শংখ-চক্ৰ-গদা-পদ্ম, বৰঢোল ইত্যাদি। ২০২২ চনৰ ২৮ অক্টোবৰ শুক্ৰবাৰে অসমৰ যশস্বী চিত্ৰকৰ নীলপৰন বৰুৱাৰ মৃত্যু হয়।★

এডোখৰ দুডোখৰ ডাৰৰ

মঞ্জিল হাজৰিকা

প্রাক্তন ছাত্ৰ

যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

শৈশৱ... মেঘযুক্ত এক দুপৰীয়া, শাওণৰ সাতোৰঙি
ৰামধেনু, ফুল, তৰা, প্ৰেমেৰে ওপচা এক পৃথিৱী। শৈশৱ মানেই
এটি মধুৰ স্মৃতি। নষ্টালজিক হৈ এতিয়াও শৈশৱৰ দিনবোৰ
বিচাৰি ফুৰোঁ। সেই দিনবোৰ য'ত আছিল কেৱল হাঁহি-ধেমালি,
অভিমান আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ৰং। কিমান সুখী
আছিলো, কিমান স্বাধীন। পৃথিৱীখন বৰ সহজ যেন
লাগিছিল আৰু সহজ বুলি ভাবিয়েই ভাল
লাগিছিল। চিনাকি হোৱা নাছিলো হত্যা
হিংসাৰে ভৰা পৃথিৱীখনৰ লগত, দেখা
নাছিলোঁ মানুহৰ আঁৰৰ মুখ। কিমান সৰলভাৱে
পাৰ হৈ গ'ল দিনবোৰ। ৰাতিপুৱা শুই উঠিয়ে
কান্দো স্কুল নায়াওঁ বুলি আৰু মা-দেউতাক বিদায়
দিওঁতে এনে লাগে যেন চিৰ জীৱনৰ বাবে
এৰিছোঁ আৰু স্কুলৰ সময়কণ পাৰ কৰি মাৰ
হাতত ধৰি ঘৰলৈ আহোঁতে এনে লাগে
যেন এয়া মোৰ জে'লৰ পৰা মুকলি
আকাশৰ তললৈ গমন। ৰাতিপুৱা
সময়কণ ঘৰচিৰিকাক চাউল খুৱাই

আৰু গধূলি সময়কণ লগৰবোৰৰ লগত দৌৰি খেলি এবোজা
ধূলিৰে সৈতে ঘৰ সোমাও। ভাগৰ লাগে, স্কুলত হৈ যোৱা
ঘটনাবোৰে মনত পাতি পাতে, মাক সকলো ভাঙি-পাতি কওঁ,
মায়েও শুনে মন দি। টোপনি যাওঁ দিনটো এনেদৰে শেষ হয়।

শৈশৱত এটা আমোদজনক ঘটনা মোৰ লগত ঘটিছিল,
এদিন মোৰ মামাই আমাৰ পুখুৰীটোত সাঁতুৰি আছিল। মোৰ
খুব মন গৈছিল পানীত নামিবলৈ, মোৰ অনুৰোধ মামাই পানীত
মোক জীৱনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে নমাই দিছিল। নামি মই আচৰিত
হৈ মামাক কৈছিলো — “মামা পানীৰ তলত তাৰমানে মাটিও
থাকে”। কথাষাৰ শুনি মামা হাঁহিত ব্যাকুল হ'ল। শৈশৱতে
নাজানিছিলোঁ পানীৰ তলত মাটি থাকে বুলিও। মুকলি পথাৰ

আকাশ, বৰষুণ, ন-জোনাক, জোনাকী, এইবোৰৰ প্ৰেমত
শৈশৱতে পৰিছিলোঁ। তেজীমলা সাধুটো শুনি ভাল লাগিছিল।
কিন্তু এই সাধুটোৱে মোক প্ৰথমবাৰৰ বাবে মানুহৰ নিষ্ঠুৰতাৰ
কথা জনাই দিলে। কল্পনা কৰিব পৰা নাছিলোঁ মানুহৰ
নিষ্ঠুৰতাৰ কথা। লাহে লাহে ডাঙৰ হৈ
অহাত পঢ়াৰ বোজা বাঢ়ি আহিল,
দুস্তামিবোৰ ক'ৰবাত বিলীন হ'ল,
ভালপোৱাবোৰো ক'ৰবাত হেৰাই গ'ল। সময়
সকলোলৈ নোৰোৱাৰ দৰে মোলৈও বৈ নাথাকিল।
গৈ থাকিল অবিৰামভাৱে। চিনাকি হ'লো হত্যা-
হিংসাৰে জৰ্জৰিত এখন পৃথিৱীৰ লগত।
স্বাৰ্থপৰতা, ব্যস্ততা আদি দেখি ঘূৰি যাবলৈ মন
যায় শৈশৱলৈ। চকুৰ আগত জাহ গৈছে সদায়
শৈশৱতে দেখা আন্তৰিকতাপূৰ্ণ পৃথিৱীখন।
সঁচাই শৈশৱটো ঘূৰাই পোৱাহেঁতেন!
হঠাৎ হ'বলৈ মন যায় অঁকৰা ল'ৰাটো,
যিয়ে নাজানে পানীৰ তলত মাটি

থাকে বুলি, যাৰ চকুত সৰলতাই অকল চিনি পাই মৰম যিটো
পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ বস্তু। মন যায় মাক দিনটো ঘটি যোৱা
কথাবোৰ কাহিনীৰে ক'বলৈ। কিন্তু শৈশৱ নামৰ বাটটো যেন
ক'ৰবাত এৰি থৈ আহিলো; মাথোঁ কঢ়িয়াইছো ৰং-ধেমালি আৰু
তাৰ স্মৃতিবোৰ এতিয়া। কৈশোৰ নামৰ বাটটোত বৈ এখন্তুক
এৰি অহা শৈশৱ নামৰ বাটটোলৈ চাইছো। উভতিব বিচাৰিছোঁ,
কিন্তু সকলো অস্পষ্ট হৈ গ'ল উভতিব নোৱাৰি কেতিয়াও।
মেঘাচ্ছন্ন বিশাল আকাশলৈ মূৰ তুলি অতীতক কৰিছো ৰোমন্থন,
ডাৰৰৰ বুকুত চলাথ কৰিছো মোৰ অতীতৰ স্মৃতিবোৰ, য'ত
আছিল শৰতৰ শান্ত আকাশ, মুক্ত বতাহ। অ'ত ত'ত প্ৰেমৰ
এডোখৰ দুডোখৰ ডাৰৰ আৰু মাথোঁ মই।★

অনুভব লেখা

অতীতৰ গৰ্ভত বিলীন হ'বলৈ নিদিবা বন্ধুত্বৰ স্মৃতিবোৰ

দুলাল চন্দ্ৰ সন্দিকৈ
পঞ্চম ষাণ্মাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

জীৱন যাত্ৰাত সোণোৱালী পথত সকলোৱে নিজৰ ঠিকনা বিচাৰি লয়। জীৱন বাটত বহুত মানুহ বহুতো সম্বন্ধ থাকে, তথাপিও যেন আত্মীয়তকৈ আত্মীয়, আপোনতকৈও আপোন সম্বন্ধটোৱেই হ'ল বন্ধুত্ব। এই সম্বন্ধ কোনো ব্যক্তি বিশেষ অথবা বয়সৰ ভিত্তিত নহয় বা পুৰুষ অথবা মহিলা বুলি ভেদাভেদৰ ভিত্তিত নহয়। এই বন্ধুত্ব যিকোনো বয়সৰ মাজত বা যিকোনো আৰ্থিক অৱস্থাৰ পাৰ্থক্য থকাজনৰ মাজতো হ'ব পাৰে। বন্ধুত্ব জীৱন যাত্ৰাৰ এক সেউজীয়া পৃথিৱী। বন্ধুৱে হাঁহুৱায়, বন্ধুৱে কন্দুৱাই, বন্ধুৱে কঢ়িয়াই আনে অনেক সুখৰ ফল্লুধাৰা। সাঁচাই বন্ধুত্ব যে কিমান উজ্জ্বল আৰু প্ৰেৰণাদায়ক তুলনা দিবলৈ নাই কোনো ভাষা, নাই কোনো সংজ্ঞা। সাঁচ

বন্ধুত্ব নাই কোনো বয়স, জাত, ৰূপ, সৌন্দৰ্য তথা ধন-ঐশ্বৰ্যৰ স্থান। মাথোঁ বন্ধুত্বত থাকে বিশ্বাস আৰু প্ৰেৰণা। বন্ধুত্বত এফালে থাকে বিশ্বাস আৰু আনফালে থাকে প্ৰকৃত ভাবনা। হৃদয় নিবিড় বান্ধোনেৰে বান্ধ খাই থাকে বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক।

হয়তো 'বন্ধু' শব্দটোক বাদ দি জীৱন গঢ়িব নোৱাৰি। বন্ধুৰ অবিহনে জীৱটোৱেই যেন সৰাপাতৰ ৰঙৰ দৰে হৈ পৰে। সেয়েহে দুখৰ কালত, সুখৰ কালতো বন্ধুৰ সংগ অবিহনে জীৱনটো নিমখহীন আঞ্জা হৈ পৰে। সেয়েহে সকলো বন্ধুকেই কওঁ — জীৱন নৈত উটি-ভাহি আহি লগ পোৱা এই বন্ধুত্বক কেতিয়াও পাহৰি নাযাবা। অতীতৰ গৰ্ভত বিলীন হ'বলৈ নিদিবা বন্ধুত্বৰ স্মৃতিবোৰ।।★

চাণক্য নীতি

অজৰামৰৱৎ প্ৰাজ্ঞা বিদ্যামৰ্থঞ্চ চিন্তয়েৎ।
গৃহীত ইব কেশেষু মৃত্যুনা ধৰ্ম্মমাচৰেৎ।।

বিদ্যা আৰু ধন আদি সম্পদ আহৰণৰ সময়ত নিজৰ জীৱনটো অজৰ-অমৰ বুলি ভাবি ল'ব লাগে অৰ্থাৎ এদিন জন্মিছোঁ (যেতিয়া) এদিন মৰিবই লাগিব, তেতিয়া বিদ্যা আৰু ধন-সম্পত্তি ঘাটিলেও কি লাভ হ'ব এনে ভাব কেতিয়াও মনলৈ আনিব নালাগে।

কিন্তু অন্যহাতে ধৰ্ম অৰ্জন কৰিব সময় হ'লে জীৱনটোক কচুপাতৰ পানীৰ দৰে ভাবিব লাগে। এই আছে, এই নাই বুলি ভাবি ধৰ্ম কাৰ্যবোৰ কৰি যাব লাগে। এতিয়া মই চফল ডেকা হৈ আছে যেতিয়া ধৰ্মৰ কাম কৰাৰ দৰকাৰ নাই। যেতিয়া বুঢ়া হৈ আহিম তেতিয়াই ধৰ্মৰ কামত মন দিলেও হ'ব। এনে ভাব মনলৈ অহাতো ঠিক নহয়। মৃত্যুৱে চুলিত ধৰি আছে কোন দিনা টানি নিয়ে ক'ব নোৱাৰি। গতিকে সৰুৰে পৰা ধৰ্ম কাৰ্যত মন দি তাক পালন কৰিব যাব লাগে।

এটা স্মৰণীয় ৰে'ল যাত্ৰা

ধ্ৰুৱজ্যোতি বৰা

প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

সেই দিনটো আছিল ২০২০ চনৰ মাৰ্চ মাহৰ ১৩ তাৰিখ। মই আৰু মোৰ লগৰ ৪ জনমান বন্ধু মিলি মৰিয়নিৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ বুলি ৰাওনা হৈছিলো এটা বিশেষ কামত। ৰে'ল যাত্ৰা কেনেকুৱা হয়তো নক'লেও সকলোৱে জানে। ৰাতি প্ৰায় ৯ মান বজাত আমি ৰে'লত উঠিলোঁ আৰু নিজৰ নিজৰ ছীট অনুসৰি আসন গ্ৰহণ কৰিলোঁ। প্ৰায় ডেৰঘণ্টামান সময়ৰ পাছত অৰ্থাৎ ১১-৩০ মান বজাৰ ভিতৰত কিছুমান যাত্ৰী শুইছিল আৰু কিছুমানে শুই শুই ম'বাইল চাই গৈছিল। ঠিক সেই সময়তে আমাৰ দবাটোতে এনে এজন মানুহ উঠিছিল যি অসমীয়া ভাষা একেবাৰে নাজানিছিল। দুই-তিনিবাৰমান তেওঁক দবাটোৰ ভিতৰতে অহা-যোৱা কৰাও দেখিছিলোঁ, মোবাইলত কাৰোবাৰ সৈতে কথাও পাতি আহিছিল। তেখেতৰ লগত এটা বেগ আছিল আৰু দেখাত এনে লাগিছিল যেন তেখেতে এজন ডাঙৰ ব্যৱসায়ী। প্ৰায় ১২ মান বাজিছে, চাৰিওফালে নিৰ্জন, যিহেতু প্ৰায়খিনি যাত্ৰী শুই পৰিছিল। সেই সময়ত কোনোবা এফালৰ পৰা মুখত কাপোৰ মাৰি ৪ জনমান মানুহ সোমাই আহিছিল আমাৰ দবাটোলৈ। খুব সম্ভৱ সিহঁতে সেই হিন্দীভাষী মানুহজনক অনুসৰণ কৰি আহিছিল আগৰ পৰাই। সেই মানুহজন এবাৰ ৰে'লৰ প্ৰসাৰগাৰৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ি গৈছিল আৰু সেই সময়তে মুখত ক'লা কাপোৰ মৰা মানুহ কেইজনে আগছি ধৰি কথা-বতৰা পাতি আছিল। আমি দূৰৰ পৰা চাই আছিলো, ওচৰলৈ যাবলৈ সাহস হোৱা নাছিল। মানুহকেইজন দেখাত ভয় লগা আছিল। এনে লাগিছিল সিহঁতৰ এজন যেন আগৰ পৰাই সেই মানুহজনক চিনি পাইছিল। মাজে মাজে দুই-এটা গালি দিছিল মানুহজনক। কিবা পুৰণা হিচাপ-নিকাচৰ কথা কোৱা যেনেই লাগিছিল। মাৰি পেলোৱাৰো ভাবুকি দিছিল। অকলশৰীয়া মানুহজনৰ কথা-বতৰাৰ পৰা গম পোৱা গৈছিল, সেই মানুহজন

বিহাৰৰ পৰা ব্যৱসায় ভিত্তিত অসমলৈ আহিছিল। বাকী মানুহকেইজনো চাগে তেখেতৰ কৰ্মচাৰীয়ে আছিল বুলি ধাৰণা হৈছিল। তেনেদৰে প্ৰায় ১০ মিনিটমান কথা-বতৰা পতাৰ পাছত মানুহজনক এৰি দিলে, কিন্তু দেখাত এনে লাগিছিল যেন মানুহজনে তেখেতৰ বেগৰ পৰা কিবা এটা উলিয়াই দিছিল সিহঁতক আৰু লাহে লাহে সেই ঠাইৰ পৰা আঁতৰি গৈছিল। সেই মানুহজনে বহুত ভয় খাইছিল, খুব ঘামিছিল সেই সময়ত। আমি উপায়ন্তৰ হৈ তেখেতক সুধিছিলোঁ এইবোৰ কিয় হৈছিল? তেখেতে ভালকৈ একো নক'লে। কেইবাদিনৰো আগৰ কথা আছিল বুলি কথাবোৰ সিমানতে সামৰিল। তেখেতে এইবোৰ কথা কাকো নক'বলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। আমি সুধিছিলোঁ যদি এনেকুৱা আকৌ পুনৰ হ'বলগা হয় তেতিয়া কি কৰিব? তেখেতে আৰু এনেকুৱা নহয় বুলি ক'লে। আমি বহুত চেষ্টা কৰিছিলোঁ কথাবোৰ উলিয়াবলৈ কিন্তু তেখেতে একো কথা খুলি নক'লে। ওচৰৰ দুই-এজন যাত্ৰীয়ে অলপ অলপকৈ গম পাইছিল ৰে'লৰ ভিতৰত কিবা এটা হৈছে বুলি; কিন্তু একো গুৰুত্ব দিয়া নাছিল, কেৱল মনে মনে চাইহে আছিল। সেই সময়ত কোনো পুলিচ প্ৰশাসনো নাছিল ৰে'লৰ ভিতৰত। পৰৱৰ্তী ষ্টেচন পোৱা আগতে সেই মুখত ক'লা কাপোৰ মৰা মানুহকেইজনক নামি যোৱা দেখিলোঁ বেলেগ দবা এটাৰ পৰা। কিন্তু সিহঁত ৪ জনৰ লগত আৰু ২ জন আছিল। এইবোৰ কথা ভাবি ভাবি আমিবোৰ শুবলৈ ল'লোঁ। কিন্তু ৰাতিপুৱা আমি গুৱাহাটী পোৱাৰ আগতে সেই মানুহজন আমাৰ দবাটোত নাছিল আৰু তাৰ পাছৰ কথাবোৰো নজনা হ'লো আৰু আমিও সেইবোৰ কথা বাদ দি সকলোবোৰ নিজৰ নিজৰ কামত আগবাঢ়িলোঁ। পাছদিনা আমি তাৰপৰা ঘৰমুৱা হৈছিলোঁ। কিন্তু কেতিয়াবা ৰে'লত উঠিলে সেই কথাটোৱে আজিও মনত খুন্দা মাৰে।★

বিষাদৰ চিঠি

নেইনা বৰঠাকুৰ

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

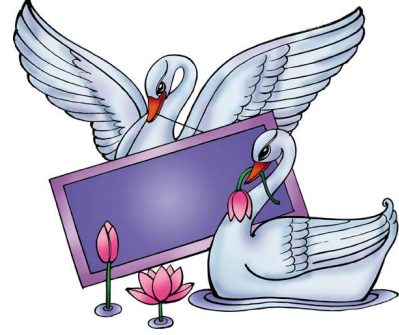
মৰমৰ আবিৰ,

বুকুৰ অনুৰোধটোক বাধা দিব নোৱাৰি লিখিবলৈ লৈছোঁ তোমালৈ বুলি হৃদয়ৰ কথাবোৰ, আশা কৰোঁ আদৰি ল'বা। অন্যথা বঞ্চিত হৃদয়ৰ গুপ্ত কোণত চিৰদিনৰ বাবে দপদপকৈ জ্বলিব সঁহাৰিহীনতাৰ জুইকুৰা।

তুমি বিহীনতাৰ এটি বছৰ সম্পূৰ্ণ হ'ব হ'ল। অভিমানবোৰে হেঁচা মাৰি ধৰি আছা জানা, তুমি যে যোৱাৰ সময়ত মোক তোমাৰ ঠিকনাটিও দি নগ'লা। মোৰ অনুভৱবোৰ তোমাৰ ঠিকনাত প্ৰেৰণ কৰিবলৈ।

সপোনবোৰ আধৰুৱা হৈ ৰ'ল আৰু হাঁহিবোৰ নিৰস এক বোজা মাথোঁ। ডায়েৰীৰ পৃষ্ঠাবোৰ ভৰি পৰিছে স্মৃতিৰ উচুপনিৰে সৈতে আৰু তুমি ব্যস্ত তৰাৰ দেশত। এহ.... ক'বলৈ পাহৰিছিলোৱেই, আজিকালি ময়ো বৰ ব্যস্ত জানা! সেই অকণ অকণ শিশুবোৰৰ মাজত। তুমি দেখা হ'লে চাগৈ আনন্দতে মতলীয়া হৈ উঠিলাহেঁতেন। মোৰ মনত আছে আবিৰ, অসহায় শিশু দেখিলেই তোমাৰ হৃদয়খনে কেনেদৰে চিৎকাৰ কৰি উঠিছিল। যেনেদৰে পাৰা কণমানিবোৰৰ মুখত হাঁহি বিৰিঙাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। এতিয়া মই যেন সিহঁতবিলাকৰ মাজতেই তোমাক বিচাৰি পাওঁ। অনাশ্ৰয় শিশুবোৰক অকণমান আশ্ৰয় দিব চেষ্টা কৰি 'মৰম' নামৰ এখন অনাথ আশ্ৰম সাজিছোঁ। কান্দিবলৈ মন যায় যদিও মই কান্দিব নোৱাৰোঁ। ইহঁতবোৰৰ সেই ফুল যেন মুখবোৰে পলকতে সমস্ত দুখ পাহৰাই পেলায়।

কেতিয়াবা নিজৰ লগতেই কাজিয়া কৰোঁ, ভাগৰি পৰোঁ... কেতিয়াবা বুজনি দিওঁ অথবা ৰাওচি জুৰি কান্দো। আজি পুনৰ বিদ্ৰোহী হৈ পৰিছোঁ মই, বিদ্ৰোহী হৈ পৰিছে মোৰ মন। কিয় স্পষ্টবাদীতাই তোমাৰ বাবে কাল হ'ব লগা হ'ল? ইমান সাহসী ল'ৰাটোৱে ইমান সহজতে কিয় মৃত্যুৰ ওচৰত হাৰ মানি ল'লা? কেতিয়াবা ভাবোঁ, আচলতে তুমি সেই দানৱকেইটাব

আগত কেতিয়াবাই জয়ী হ'লা জানা? তোমাৰ শব্দৰ বাণে, তোমাৰ সত্যতাৰ যুক্তিয়ে সিহঁতবোৰক কেতিয়াবাই ধাৰাশায়ী কৰিলে। নহ'লেনো ৰাতিৰ আন্ধাৰৰ সুযোগ লৈ কাপুৰুষৰ দৰে তোমাক হত্যা কৰিবলগীয়া হয়নে? তোমাৰ মহান সাংবাদিকতাৰ বৃত্তিটোক আজিও বহুজনে শলাগে। চিন্তা নকৰিবা, সিহঁতে এজন আবিৰক হত্যা কৰিলে। মই আমাৰ কণমানিবোৰৰ মাজৰ পৰা তেনে বহু আবিৰক গঢ় দিম।

তোমাক হত্যা কৰা সেই নৰপিশাচকেইটাৰ শাস্তিৰ সাক্ষী হ'বলৈ জীয়াই থাকিম মই। তোমাৰ সেই দুখৰ সময়ত তোমাৰ হাতত হাত থৈ সঁহাৰি দিব নোৱাৰাৰ বাবে মই দুঃখিত 'আবিৰ'।? কিন্তু ... তোমালৈ অভিমান সদায়ে থাকিব, কিয় একো নোকোৱাকৈ আঁতৰি গ'লা? আজিওতো মই তোমাকেই ভালপাওঁ...।

বৰষাৰ বৰষুণ জাকৰ দৰে হৰমুৰাই আহিছিল। তুমি মোৰ কাষলৈ, লগত আনিছিল। শৰৎ কোমল উন্মাদ চঞ্চলতা। ডাৱৰবোৰক ক'বোচোন কেতিয়াবা মোৰ অকলশৰীয়া সময়বোৰত বৰষুণৰ লগত তোমাক লৈ আনিব। তুমি য'তেই আছা কুশলে থাকা।

ইতি

তোমাৰ

নু'

ভালপোৱাৰ এক অনন্য আবেগ ‘মা’

অদিতি শইকীয়া

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

“ঐ তই উঠি আহিছনে?”

প্ৰিয়জনৰ এটা মৃদু ধমক। প্ৰত্যুত্তৰত লাহেকৈ ক’লো, “ৰ’বাচোন অলপ। আকৌ নো কেতিয়া আহিম এই বৰলুইতলৈ? আহিছো যেতিয়া ইয়াৰ স্পৰ্শত নিজক এবাৰ উটুৱাই চাওঁ। কিজানিবা আমাৰ হেৰোৱা স্মৃতিবোৰ ঘূৰাই পাওঁ।”

মোৰ কথাত তেওঁ নীৰৱ হৈ ৰ’ল। মই আকৌ ব্যস্ত হৈ পৰিলো লুইতৰ শান্ত টোবোৰৰ লগত। আকাশৰ নীৰৱতা ফালি এজাক শৰালি হাঁহ উৰি গৈছিল। আকাশত ৰঙা বেলিৰ সেন্দূৰী ৰহণ মোৰ এনে লাগে যেন গধূলি বেলাৰ এই মোহিনী ৰূপৰ মই যেন জন্মজন্মান্তৰৰ এগৰাকী উন্মাদ প্ৰেমিক। যাৰ কমনীয়তাত নিজকে বিলীন কৰি দিম চিৰদিব বাবে।

“আস! হৃদয়ৰ আবেগে অজানিতে শব্দৰ ৰূপ ল’লে।”

“কি হ’ল তোৰ?” দেউতা উচাপ খাই উঠিল।

হাঁহি হাঁহি ক’লো — নাই ... একো হোৱা নাই।

আই ঐ দেহি মোক লৈ তেওঁৰ কিমান যে চিন্তা। হোৱাতোৱেই স্বাভাৱিক। মোৰ বাদেনো তেওঁৰ জীৱনত আপোন মানুহ আছেবা কোন? ভালপোৱাজনক যেতিয়া নিয়তিয়ে আঁতৰাই লৈ যায় তেতিয়া জানো জীৱনত ৰং তুলিকাৰ আবেগৰ চানেকিখনে স্থিৰতা পায়? ওহোঁ ... নাপায়। সিয়ো উটি যায় নৈৰ এই শিপাছিগা মেটেকাবোৰৰ দৰে।

ভালপোৱাৰ এক অনন্য আবেগ ‘মা’। কিন্তু আজি সেই ‘মা’ বুলি মাতিবলৈও মানুহগৰাকীৰ অভাৱ। মনত পৰিছে আজি সেইদিনবোৰলৈ। দেউতা তেতিয়া মহানগৰীৰ এজন নামী ব্যৱসায়ী। ব্যস্ততাৰ পাকচক্ৰত আন দহজনৰ দৰে তেওঁ আৱদ্ধ। মাৰ লগত মই তেতিয়া আইতাহঁতৰ গাঁৱৰ ঘৰখনত থাকো, নিৰিবিলি মুহূৰ্ত কবিৰ হৃদয়ত আবেগৰ ঢল বোৱাই নিব পৰাকৈ প্ৰকৃতিয়ে যেন কৃপা কৰিছে গাঁওখনক। প্ৰকৃতিৰ অনন্য ৰূপৰ এক অনন্য সৃষ্টি ব্ৰহ্মাৰ মানসপুত্ৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ। নৈখন গাঁওখনৰ

কাষেৰেই বৈ গৈছিল। মা আৰু মোৰ প্ৰিয় ঠাই আছিল ইয়াৰ বালিচৰ। আনদিনাৰ দৰে সেইদিনাৰ আবেলিও আমাৰ ঠিকনা আছিল লুইতৰ বালিচৰটো। কিন্তু আজি অনুভৱ কৰিছো কিয় যে গৈছিলোঁ সেইদিনা।

জুলাই মাহ শেষ হ’বলৈ মাত্ৰ কেইটামান দিন। লুইত তেতিয়া ফেনে-ফুটুকাৰে উথলি উঠিছে। পাৰত টোবোৰৰ প্ৰচণ্ড খুন্দাই এক ভয়ংকৰ আশংকাৰ জাননী দিছে।

“হয়তো লুইত আকৌ এবাৰ বলিয়া হ’ব।” মাৰ কথাষাৰ অস্পষ্ট আছিল যদিও মই ভালদৰেই শুনিছিলোঁ। কিন্তু তাৰ অৰ্থ বুজিব নোৱাৰি সুধিবলৈ লওঁতেই লুইতৰ প্ৰবল টো উটি অহা এখন সৰু নাও দেখি চিঞৰি উঠিলো ‘মা’ সেই নাওখন!

মই ইমান উদগ্ৰীৰ হৈ নৈৰ কাষলৈ দৌৰি গ’লো যে মায়ে বাধা দিয়াৰ সময়েই নাপালে।

“ৰিম! কাষলৈ নাযাবা। তেওঁ আতংকত চিঞৰি উঠিল।” মই একো তলকিব নোৱাৰি পাছলৈ ঘূৰি চাওতেই কোনোবাই ইমান জোৰেৰে পাছলৈ টানি আনিলে যে মই নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই কিছুদূৰৈত ছিটিকি পৰিলো। আৰু মোক টানি অনা মা, নিজে নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই খহি পৰা গৰাৰ সৈতে লুইতৰ কোবাল সোঁতত খস্কেতে বিলীন হৈ গ’ল। মাত্ৰ কিছু সময়ৰ বাবে পানীত তল-ওপৰ কৰা মাৰ হাতকেইখন অবাক হৈ চাই থকাৰ বাদে মই যে সেইসময়ত একোৱেই কৰিব নোৱাৰিলো! এয়াই হৈছে মোৰ অতীতৰ আটাইতকৈ ক’লা পৃষ্ঠা, যাক সময়ৰ ভটিয়নি সোঁতত এৰি দিব পাৰি; কিন্তু স্মৃতিছবি মচি পেলাব নোৱাৰি।

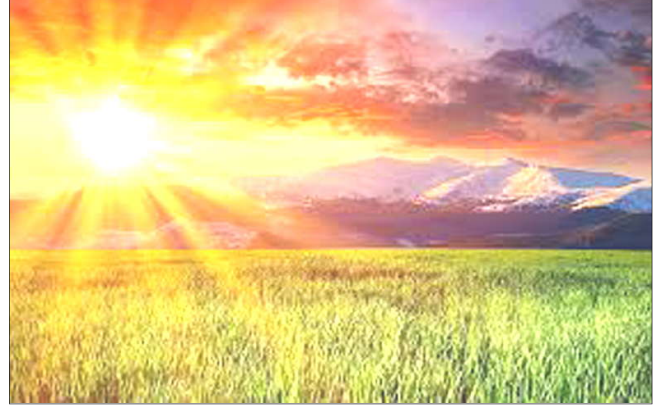
দূৰৈৰ পৰা ভাহি আহিছে কোনো অচিন নাৱৰীয়াৰ বাঁহীৰ সুৰ। লাহে লাহে সূৰ্যেও পুনৰ ঘূৰি অহাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে ধৰাৰ পৰা মেলানি মাগিছে। ময়ো পানীৰ পৰা উঠি আহি দেউতাৰ কাষ পালোহি — আজিলৈ যাওঁ ব’লা, কালিলৈ আকৌ আহিম।★

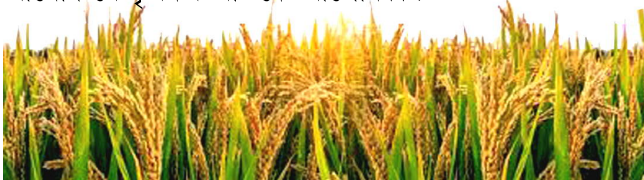
আঘোণ

প্ৰাঞ্জল বৰা
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

সৌৱা চোৱা আঘোণ সোমাইছে,
কৃষকৰ পথাৰত সোণগুটিৰে ভৰিছে।
নিয়ৰত সিন্ধু পথাৰখনে
কেঁচা মাটিৰ গোল্ফ বিলাই বুজাইছে শীতৰ
আগমন।
কুঁৱলী ভেদি ওলোৱা সূৰ্য্যৰ
প্ৰথম ৰেঙনিয়ে সূচাইছে
আশাৰ সঞ্চাৰ।
দেখিছানে
এইয়াইটো সময়
দাৱনীৰ মুঠি মুঠি ধানেৰে
কৃষকৰ ভঁৰাল ওপচোৱাৰ।
এইয়াইটো সময়
কান্ধত মেটমৰা ডাঙৰীৰ
ভাৰ লৈ পথাৰৰ আলিৰ মাজে মাজে
ঘৰমুৱা হোৱা প্ৰতিজন কৃষিজীৱী লোকৰ
মুখত হাঁহিৰ ৰেঙনিয়ে দেখা দিয়াৰ।
আঘোণ বুলিলেইটো
পথাৰত ৰবাব টেঙা খাই থকা
এজাক দাৱনীৰ হাঁহি,
আঘোণ মানেইটো
শীতৰ আগমনত দেখা পোৱা
লাহি পাহি কঁহুৱাৰ নাচোন।
আঘোণ যে কৃষকৰ অতিকৈ আপোন।।❖

মৰণ ফান্দ

অৰিজিত গগৈ
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

ৰ'দৰ প্ৰখৰতা
ৰুদ্ৰ কণিকাই গতি কৰা
শ্বাসৰুদ্ধকৰ
ক্ষুধাতুৰ মাজত
স্পন্দনহীন অস্পৃশ্যতা।

ক'ত কি আছিল?
ক'ত কি লুকাল?
ক'ত কি হেৰাল?

বায়ুকণাৰ নিৰ্মল খাদ্যও
ৰ'দৰ উত্তাপত ভণ্ডিভূত।
ধৰাৰ বক্ষত প্ৰকৃতিৰ কক্ষত
অস্পৃশ্যতা মাথোঁ অস্পৃশ্যতা
সেউজীৰ মাদকতাৰ মাজত
বিলাসী কাৰেঙৰ প্ৰকোপ
নাই কোনো আপোন ঘৰ
আছে মাথোঁ মৰণৰ ঘৰ।।❖

শৰৎৰ আগমন

প্ৰিয়াশী বৰুৱা
পঞ্চম বাৰ্ষিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

বাৰিষাৰ মহাপ্ৰলয় আঁতৰাই
পৃথিৱীৰ বুকুলৈ নামি আহিলে
শৰৎ ঋতু।
শীতৰ প্ৰতিটো নিয়ৰৰ টোপালত
জিলিকি উঠে দূবৰিত
শেৱালিৰ পাহিবোৰ।
শৰৎ মোৰ বাবে এটি সপোন
যত লুকাই আছে গভীৰ অনুভূতি
মনৰ হেঁপাহবোৰ
জাগি উঠে নাৰীৰ শক্তি।
শৰৎ মানে কেৱল শেৱালি নহয়,
শৰতে আনে আনন্দৰ সমাহাৰ,
ভক্তিৰ মাদকতা।
দুৰ্গাদেৱীৰ অসুৰ নিধন,
গুৰুজনাৰ নাম স্মৰণ,
মহালয়াৰ দোকমোকালিয়ে
সমগ্ৰ জাতিৰ পবিত্ৰতাৰে
খুলি দিয়ে মনৰ দুৱাৰ।
এইয়াই শৰৎ, এইয়াই অনুভৱ
শেৱালিৰ ভক্তিৰ আৰু
নাৰী শক্তিৰ।। ❖

উজাগৰী নিশাবোৰৰ খটিয়ান

কেশৱনন্দন কছাৰী
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

শূন্যবোৰৰ মাজত বিলীন হ'ব
খোজা মনে মোৰ প্ৰশ্ন কৰে
ক'ত আবেগবোৰ থমকি ৰই?
ক'ত সপোনবোৰে আশা হেৰুৱাই?
আন্ধাৰৰ নিজান নিতাল প্ৰিয় সময়বোৰত তাৰে জোখ-মাখ
বিচাৰি লওঁ।
ব্যস্ততাৰ বাস্কোনত মানৱীয় অনুভূতি
ক'ৰবাত যেন স্তব্ধ হৈ ৰই...
নিভাঁজ, নিস্বার্থ মনোভাৱেৰে মই মাথোঁ নিশাৰ শূন্যতাত
বিলীন হওঁ।
কেতিয়াবা সময়ে যি দিয়ে
তাৰেই লগ খোজ মিলাওঁ,
এৰি অহা প্ৰিয় স্মৃতিবোৰেও যে
দেও দি দি নাচিব নেৰে,
আজিৰ দিনবোৰো কাইলৈ স্মৃতি হৈ
মনৰ গভীৰতা শাস্তি দিবনে?
পাৰ হয় কত দিন কত নিশা
পৰিৱৰ্তন হয় কত সময় কত প্ৰথা
দেশ, সমাজ, ঘৰ-পৰিয়ালৰ সময়ৰ লগতে থাকে নতুন বেথা,
একতাৰ মাজত হাজাৰ বৈচিত্ৰতা।
হাজাৰজনৰ হাজাৰ প্ৰয়াসে আজিও পোৱা নাই সাৰ্থকতা...
হাজাৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ নিশাৰ গভীৰতাতে মনতে বিচাৰি লওঁ...
জীৱনৰ সুখ-দুখ, ভৱিষ্যত ঘৰ, সমাজ, দেশ
চিন্তাৰ সংগী মাথোঁ নিশাৰ নিৰৱতা আৰু এখন উকা পৃষ্ঠা। ❖

এইবাৰ ব'হাগ

হিৰক কলিতা

প্রাক্তন ছাত্ৰ

ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

অ' কুলি ইমান বিনাই নামাতিবি,
তোৰ বিননি শুনিলে হৃদয়খন উথলি
উঠে অ'।

ডালত হালি জালি ফুলি থকা
কপৌ পাহেও চা'গৈ ভাবিছে
এইবাৰ কোন ৰূপহীৰ খোপা শুৱনি
কৰিম।

কিন্তু

আমি উপায়হীন অ' কুলি

এইবাৰ চা'গৈ বিছখন পতাৰ আশা মনতে
থাকিব অ'

একবিংশ শতিকাৰ আধুনিক মানৱ বুলি
কৰা গৌৰৱ

আজিচোন নেদেখা কিবা এটাৰ ওচৰত
মূল্যহীন।

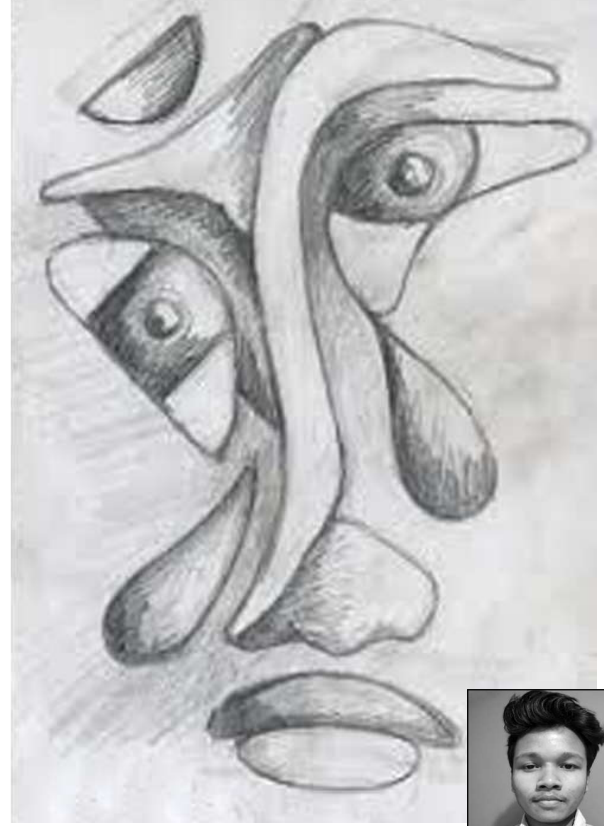
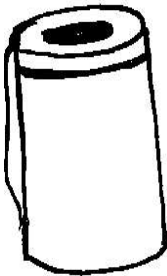
গৰু বিহুৰ দিনাৰ মাহ-হালধি এৰি

এইবাৰ ঘহিম চেনিটাইজাৰ।

এতিয়া মৃত্যুৰ ভয়ত সকলোৰে

এটাই কথা

ক'ৰণাতকৈ ব'হাগ ডাঙৰ নহয়।। ❖

অব্যক্ত কথাবোৰ

দেৱাশীশ বৰা

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

অব্যক্ত কথাবোৰ

কোনেওটো নাজানে,

কোনে কেতিয়া কাৰ বুকুৰ একোণত নিগাজীকৈ
এখন ঘৰ পাতে।

কোনেওটো নাজানে,

কোনে কেতিয়া কাৰ বুকুৰ ঘৰ এখন ভাঙে।

সপোনবোৰ যে এতিয়া সাধুকথাৰ দৰে হ'ল,

অনবৰতে বুকুত কঢ়িয়াই ফুৰিছোঁ

ধূলি-মাকতিৰে চিনিব নোৱৰা

এখন ভগ্ন হৃদয়।

কৃত্ৰিমতাৰে ভৰা এযোৰ পোছাক পিন্ধি

ঢাকি ৰাখিছোঁ মলিনতাৰে ভৰা

আন এযোৰ পোছাক।❖

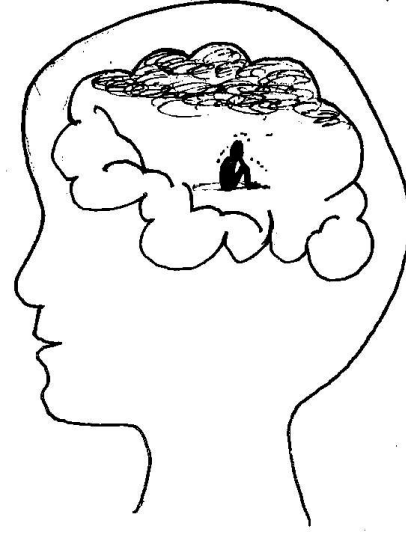

তুমি আহিবা

দেৰাষীশ বৰা
পঞ্চম ষাণ্মাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

পদূলি মুৰৰ গোলাপ জোপা
এতিয়াও আছে জানা?
শৰতৰ গধূলি সদায়ে গোন্ধায়,
ক'ৰবাত কেতিয়াবা তোমাক
পোৱাৰ অনুভৱে বাৰুকৈয়ে মোৰ হৃদয়
চুই যায়।
মই মাথোঁ অনুভৱহে কৰোঁ,
মৰীচিকাৰ দৰে বিচাৰি ফুৰোঁ
আকৌ কিজানি তোমাক দেখি পাওঁ।
সময়বোৰ বৰ নিষ্ঠুৰ
তুমি যে আহিব নোৱৰা বুলি জানিও
হেঁপাহেৰে বাট চাই চাই বও এই ভাবি
যে তুমি আহিবা। ❖

প্ৰশ্নবোধক

জুপ্তি বৰা
পঞ্চম ষাণ্মাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

কেতিয়াবা নিজানত আপোন নদীৰ ঘাটত
বহিচানে তুমি?
নিজেই নিজৰ লগত জীৱনৰ ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ বাৰ্তালাপ কৰিছানে
তুমি?
অৰ্থৰ প্ৰতিযোগিতাই কাঢ়িছে নেকি তোমাৰ শান্তিৰ ঘুমতি,
আপোনজনৰ মুখৰ হাঁহিৰ খাতিৰত ঢাকিছানে দুখৰ চকুলো
তুমি?
ধ্বংসৰ কোলাহলত শান্তিৰ ৰচনা
ৰচিছানে তুমি,
নেওচি মৃত্যুৰ বিকত আহ্বান বিলাইছানে
সৃষ্টিৰ বতৰা তুমি?
দেখিছানে জীৱনে ৰঙ সলোৱা সময়ৰ সোঁতত পৰি
কৰিছানে তুমি বাস্তৱ আখৰা সংগ্ৰামৰ কাঁইটীয়া বাটত দি ভৰি?
কেতিয়াবা যদি জীৱনৰ দৌৰত পিছলে তোমাৰ ভৰি,
আছেনে লগত বিশ্বাসৰ হাত পুনৰ আগুৱাবলৈ বুলি?
জীৱন নামৰ নাটকখনৰ অভিনেতা তুমি,
নে দিঠকৰ সৈতে খেলা কৰা প্ৰকৃত খেলুৱৈ তুমি?
মৃত্যুয়েই যদি হয় শেষ ঠিকনা জীৱন বোলছবিৰ,
চাইছানে ভাবি জীৱন প্ৰশ্নৰ উত্তৰ হ'ব পাৰিম বুলি? ❖

বাৰিষাৰ সুবাস

নন্দিনী হাজৰিকা
প্রথম ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিয়াত্মিক শাখা

অনুসন্ধান

কৌশিক বৰা
প্রথম ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিয়াত্মিক শাখা

ব'হাগৰ প্ৰথমজাক বৰযুগ
তাতে হেঁপাহ, আশা আৰু বহু সপোন।
শুই থকা প্ৰকৃতিৰ চকুত যেন
এচলু পানী ছটিয়াই টোপনি ভাঙিছে।
বৰদেউতাৰ ঘৰলৈ যোৱা দীঘল পদূলিৰ
সোণাৰুকেইজুপি
হালধীয়া হৈ হাঁহিছে।
এজাৰৰ বৰণে যেন
কিবা বেলেগ এখন দেশৰ অনুভূতি আনিছে
ৰাধাচূড়া জোপা,
তাইকহে চাব মিনতি কৰিছে।
প্ৰকৃতিৰ নানান ৰঙীণ ৰূপ
সেউজী পাতৰ আঁৰে আঁৰে
সোণাৰু এজাৰৰ খিলখিলনী।

অ' ইয়াতে আহিছে,
অসমীৰ বুকুত বাৰিষা।
বাৰিষাৰ খোজত যেন
অসমীয়াৰ এবুকু আশা।
চাবাচোন এবাৰ,
মোৰ গাঁওখনৰ পথাৰৰ মূৰত
টঙিঘৰকেইটা জিলিকি পৰিব
তেতিয়া বুজিব
বাৰিষাৰ ব্যস্ততা। ❖

জীপাল পৃথিৱীখনত
ছাঁ পোহৰৰ লুকাভাকু
দিন আৰু ৰাতিৰ ধেমালি
এইয়ে জীৱন নামৰ জীয়া
প্ৰতিমা এখন লৈ ফুৰিছোঁ
সুখ দুখৰেই কথা-বতৰা
দুখে সুখক কয়,
মই তোক মাটিত পেলাম,
সুখেও ধৈৰ্য ধৰি কয়
দুখ, দুয়োটা ভৰিৰে গছকি তোক
মই আগুৱাই যাম।
বুকুত হাজাৰ হাতীৰ বল সাৱটি
মানৱ জীৱন নামৰ প্ৰতিমা লৈ
আগুৱাই গৈ আছো।
দুখৰ বিননি নুশুনি
হাঁহিৰ জোনাক দেখোঁ
নিৰাশাৰ অন্ধকাৰ ভৰিৰে গছকি
আশাৰ কাৰেং সাজোঁ।
মই মানুহ
মানুহ মহামানৱীয়তাৰে
আশাৰে দলিচা পাৰি
সোণৰ কাৰেঙত
বহিব খোজোঁ। ❖

প্ৰকৃতি

মঞ্জিল হাজৰিকা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

সেউজী ধৰিত্ৰী

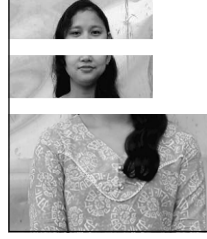
চাণক্য বৰা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

এই যে তোমাৰ মিঠা মিঠা লগা সুগন্ধি
তোমাৰ নামতেই সেই ফুলৰো চাৰনি।
সন্ধ্যাৰ অস্ত আকাশৰ বঙাবোৰ,
তোমাৰ বুকুতেই যেন বিলীন সৌ চৰাইবোৰ।
মন যায়, প্ৰতিপল তোমাতেই বিলীন হ'বলৈ
তুমি বলিলেই যেন মন বলে,
হিয়াতো যেন কিবা মিঠা মিঠা মৌ চৰে।
তোমাৰ সেউজীতে সেউজ, মোৰ মন
প্ৰতিটো পলেই বিলীন মোৰ ক্ষণ,
তোমাৰ বঙতেই বঙীণ ফাগুন
তোমাৰ সুৰতেই সুৰিত গগণ।
তুমিয়েই যেন গ্ৰীষ্মৰ সেই প্ৰথম বৰষুণ,
শীতৰ সেই গৰম ব'দকণ।
ৰাতিৰ আকাশৰ সেই তৰাৰ মাজতো যেন তুমিয়েই
প্ৰিয় জোনটিৰ প্ৰতি চাৰনিতো যেন তুমিয়েই।
বাৰু দিয়া।
তোমাতেই মই, মোতেই তুমি
তুমি মোৰ সেই প্ৰিয় “প্ৰকৃতি”।❖

অপৰূপা সেউজৰ আঁচল তাৰি
নামি তুমি আহিলা ধৰিত্ৰী
ডাৰবৰ তোমাৰ নীল আৰবণ,
সৰালা মুকুতামণি,
অপৰূপা সৌন্দৰ্যৰ মোহময়ী তুমি
নেদেখে সিহঁতে!
তোমাৰ ছাঁয়াতে প্ৰাণ পাই উঠে,
নুবুজে সিহঁতে।
ব'হাগৰ সন্ধিয়াত প্ৰাণ পাই উঠা
তোমাৰ মৌমিঠা মাত আৰু
গ্ৰীষ্মৰ আবেলিত তোমাৰ ছাঁয়াৰ শীতলা
নুবুজে সিহঁতে!
কিমান আৰু সহিবা মা
সৌ সেইদিনাৰ পাহাৰৰ খনন,
তোমাৰ অৰণ্যখনত চলোৱা নৃশংস অত্যাচাৰ!
তুমিও চাগৈ ভাগৰি পৰিছা মা
আধুনিক এই জগতখনত আজি যে সকলো
হেৰাই গ'ল,
মৰম, ভালপোৱা, সহনশীলতা আজি নাই,
সকলো হেৰাই গ'ল মা।
সকলো হেৰাই গ'ল!❖

নষ্টালজিয়া

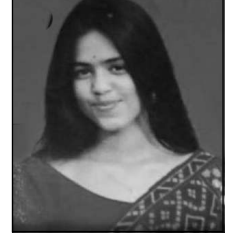
মৃগালী সন্দিকৈ
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

সপোনবোৰে বাৰে বাৰে বিঙিয়াই
যেন জীৱনৰ সফলতাৰ প্ৰতিশব্দই উকিয়াই
মুক্ত আকাশ, মুক্ত বতাহ আৰু মুক্ত জীৱন।
তথাপিও মনৰ মাজত জিলিকি উঠে ল'ৰালিৰ সপোন
আবেলিৰ মেলা সামৰি সন্ধিয়াৰ প্ৰাৰ্থনাত মগন
পঢ়া টেবুলত টোপনিৰ সৈতে যুঁজি চিঞৰি পঢ়াত
জীপাল জীৱন।

পঢ়াশালিৰ চেকনি, মাৰ গালি-শপনিটো আছিল
যেন অন্য এক মাদকতা।
আবেলিবোৰ আছিল মধুৰ আৰু গধূলি আইতাৰ
সাধুত টোপনি যোৱাৰ নীৰৱতা।
মনলৈ আহে সেই ল'ৰালিৰ দিনবোৰ
নষ্টালজিয়াৰ সৈতে জীৱন জীয়াৰ মন্ত্ৰ
এতিয়া যেন যান্ত্ৰিকতাৰ পৰশত আমি একোটা যন্ত্ৰ।❖

নাৰী

জুহী দাস
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

ধৰিত্ৰী আইৰ কোলাত
বেলিৰ প্ৰথম কিৰণৰ পৰশ,
তাৰেই সমান্তৰালকৈ মুখৰিত চোতালৰ দুৰৰি।
জন্মদাত্ৰীৰ পদধূলিত
তুমি শক্তি এই সমাজৰ,
ধৰি ৰাখিবলৈ, দুৰ্বল সম্পৰ্কবোৰ

তাই আৱদ্ধ হৈ থাকিও মুকলি কৰি দিয়ে
আমাৰ সপোনৰ দুৰাৰক
ভনী ৰূপে কাজিয়া, অভিমানৰ সোৱাদ তাইৰ হাতত
পত্নী জীৱন যুদ্ধৰ লগৰী অন্তিম শ্বাসলৈ

তুমি মুক্ত হৈ উৰা শুকুলাৰ মাজত
বাখাৰ পৰিধি ভাঙি,
চিৰদিন, চিৰকাল
অনন্তৰ পৰা অসীমলৈ।
তুমি নাৰী এই সমাজৰ
বেলিৰ প্ৰথম কিৰণৰ সুবাস।❖

বৰষুণৰ স্তৱক

প্ৰাণজিৎ গগৈ
তৃতীয় বাণাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

বৰষুণ এজাক আহিছিল
সন্ধিয়া বেলিকাত
হঠাৎ ক'ৰ পৰা ওলালহি জানো
লগত আকৌ সেই মৃদু মৃদুকৈ
বলি থকা পছেৱা বতাহ জাক।

প্ৰয়োজন নাছিল বুলিনো কেনেকৈ ক'ম?
আৰু নহ'লেই যেনিবা প্ৰয়োজন
আছিল যেতিয়া প্ৰভাৰ নেপেলোৱাকৈ যাবনে?

অ' ... ঠিক তোমাৰ দৰেই
অলপ অভিমানী আছিল
ডাৱৰৰ সৈতে লুকা-ভাকু খেলি
এবাৰ বৈ দিছিল,
এবাৰ ধাৰাষাৰে বৰষিছিল
আকৌ মাজে মাজে
কিন্‌কিননি তুলিছিল।❖

অ-কথা

অংকুৰ শইকীয়া
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ
জৈৰ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

[১]

ব্যস্ততাৰ সীমাহীন নগৰীত
কোন কাৰ বাবে সাৰে বয়?
নিশাবোৰ ক্ৰমাৎ অস্থিৰ হয়,
ভাবনাৰ গহুৰত যন্ত্ৰণাবোৰ নিথৰ হয়।

[২]

অৰ্থহীনভাৱে গানবোৰ আপোন হয়,
নিসংগতাৰ সূতাডাল দীঘলীয়া হয়।
সম্বন্ধৰে বান্ধিব নোৱৰাকৈ হৃদয়বোৰ শিল হয়।

[৩]

আৱেগৰ মূৰ্চনাত মৃত্যু কামনা হয়,
কোনে কয়
আৱেগবোৰ বৈ যায়,
ভালপোৱা বৈ যায়।
সূৰ্য্যৰ কিৰণে ঢাকিব নোৱৰা অতীতবোৰ,
নিশাবোৰে কিয় আঁকোৱালি লয়?

[৪]

বসন্তক আওকাণ কৰি মই শৰৎ হ'লো,
ভাগ্যক ধিয়াই সৃষ্টিৰ নাম ল'লো,
কুঁৱলী আচ্ছাদন ফালি শেৱালিৰ সুভাসত বিলীন হ'লোঁ।❖

শাৰদীয় বতৰ

দেৱ কুমাৰ দাস
প্ৰথম বাৰ্ষিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

চৈঁচা চৈঁচা অনুভৱ হেন্দুলিত
পুৱাৰ এজাক কোমল ৰ'দালি,
সেউজীয়া দূৰবিবোৰত জিলিকি থকা
নিয়ৰৰ মুকুতাসদৃশ টোপালবোৰ
আৰু লগতে কেউকাষে
আমোলমোলাই থকা
তলসৰা শেৱালিৰ সুবাস।
আহ! কিযে সুন্দৰ অনুভৱ
এই অনুভৱবোৰেই কঢ়িয়াই আনে
শাৰদীয়তাৰ বতৰা।
হয়, এয়াই শৰৎ।
শৰৎ মাথোঁ এক ঋতুৱেই নহয়,
নিজকে প্ৰকৃতিত বিলীন কৰিব পৰা
ই এক মধুৰ অনুভৱ। ❖

শৰৎ

অংকুৰ শইকীয়া
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ
জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

বুটলি লওঁতেই এপাহি শেৱালি
মুখ দিলো বিষাদ বাগীত
জীয়াব লওঁতেই শৰৎ সমুদ্ৰত
খেপিয়াই পালোঁ ভগ্ন বসন্তক।
শৰৎক আৱৰি বসন্তক গছকি
তুলি ল'লোঁ তোমাক ৰমণী,
দুখৰ বীণখনি বুকুত সাৱটি
কটাই গ'লো শৰৎ ৰজনীক।
স্থিতপ্ৰজ্ঞ প্ৰেমিকৰ শপত তুলি
ভালপোৱাৰ কাৰেঙত সপোন ৰচি
ত্যাগ দিলোঁ অতীত ৰজনীক।।

বসন্তক গছকি শৰৎক আৱৰি
লিখি থ'লোঁ সময়ৰ
অদ্বিতীয় সংলাপ।
লিখিব লওঁতেই প্ৰেমৰ নাট
হেৰাই গ'ল শব্দৰ দুহাত,
সুঁৱৰিব লওঁতেই বিষাদ জোনাক
খেপিয়াই পালোঁ শৰৎৰ জোনাক।
কেনেকৈবা নিলিখি থাকোঁ
শৰৎ সংলাপ ?
কাৰণ আপুনি যে প্ৰিয়
ঠিক শৰৎৰ দৰে নিভাঁজ,
শেৱালিৰ দৰে অজ্ঞাত।।❖

তোমালৈ বুলি

ইমদানী ফুকন
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

কৃষ্ণচূড়া ফুলা বাটেৰে আৰু নাহিবা
কৃষ্ণচূড়া পৰশত তুমিও অভিমানী হৈ পৰিবা,
বকুলজোপাৰ তলেৰে আহিবা,
তেতিয়া বুজিবা
অপ্ৰাপ্তিটো যে থাকে ভালপোৱাৰ মাদকতা।
ফাগুনৰ পদূলিৰে ভুমুকি নামাৰিবা
ই বৰ চঞ্চল,
শৰতৰ বুকুত এবাৰ হ'লেও জিৰাৰা
শেৰালিৰ দৰে মোক আৱৰি ৰাখিবা।
সৰা পাতত কবিতা লিখিব পাৰিবা?
প্ৰেমৰ কবিতা,
উকা বাগিচাত সুবাস বিলাব পাৰিবা?
হেৰাই যোৱা সপোনৰ সুবাস,
আকৌ কৈছে
কৃষ্ণচূড়া ফুলা বাটেৰে কেতিয়াও নাহিবা
ই যে বৰ অভিমানী
সেউজীয়া পাতৰ আঁৰে আঁৰে
হৈ পৰে অভিমানী। ❖

ব্যক্তিগত

অভিষেক বৰা
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

তুমি মোৰ দুচকুত নিবিচৰা
দুপাখি মেলি উৰিব পৰাকৈ
বিশালতাৰ নীলা প্ৰাস্তত,
অকলশৰীয়া সপোন এজাক সাৱটি
নৈশব্দ প্ৰতিটো নিশাতে
সংগোপনে সৰি থাকে
বিষমতাৰ মৰহা নিয়ৰ।।❖

পুৱাৰ সপোন

নন্দিতা দাস
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

এটি এটি মধুৰ পুৱাতে বিয়পি পৰে সুগন্ধ
সুৰভি সৰা বকুল পাহিৰ
ব্যাকুল মনকো দিয়ে শান্তি এই পুৱাই
মনৰ অস্থিৰতাকো স্থিৰ কৰাই প্ৰতিটো পুৱাই
এই পুৱাৰ ব'দেই দি যায় ৰেঙনী নতুন
সপোন
আৰু দিয়ে সাহস এই সপোন সত্য কৰাৰ।।❖

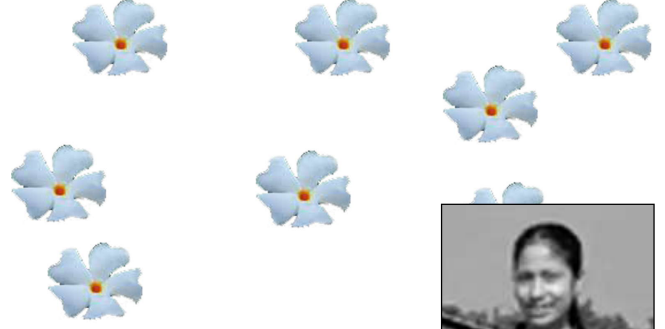

ভাবনা

অনুশ্ৰীয়া হাজৰিকা
প্ৰথম বাণাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা।

এই মায়া সনা সন্ধিয়াত
তোমাৰেই ছবি সঘনাই
মনলৈ আহিব ধৰিছে।
অনুৰাগ যেন এটি সুৰ হৈ
উৰা মাৰি তোমাৰ কাষত
থিয় দিব মন গৈছে।
উহঃ কি যে ভাবনা মোৰ
নিয়ৰৰ টেঁচা বতাহ জাকতো
তোমাকেই অনুভৱ কৰিছোঁ।
মোৰ জীৱনৰ অৰ্থ তুমি
মোৰ সপোন বুলিলেই তুমি,
মোৰ উশাহ-নিশাহতো তুমি
মাথোঁ তুমি।।❖

শৰতৰ সন্ধ্যা

কল্পনা নেওগ
প্ৰথম বাণাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

এটি শৰতৰ সন্ধ্যা
চাৰিওফালে বিশাল ঘন বননি,
গছ-গছনিবোৰে বতাহৰ কোবত
হালিছে জানিছে।
দূৰৰিৰ বনত পৰি থকা শেৱালি
ফুলবোৰৰ আমোল-মোল সুবাস।
সন্ধিয়াৰ হেঙুলীয়া আকাশখনে সানি যায়
অনুভৱী হিয়াত মিঠা আৰিৰ।
ছটিয়াই যায় প্ৰতিবাবে একাজলি মৰম নিৰিৰ
শৰতৰ সন্ধ্যাত।
সপোনবোৰে মোৰ লগতে উচুপি উঠিছিল।
স্নিগ্ধ পোহৰত প্ৰকাশিত হয় হৃদয়ৰ অনুৰাগ।
শৰতৰ কোমল বতাহে চুই যায়
প্ৰতিখন অনুভৱী হৃদয়
ৰিঙা ৰিঙা লগা সুৰবোৰ জগাই
আজিও আহেনে সেই শৰতৰ সন্ধ্যা
মনত পৰেনে সেই অভিমানী
স্নিগ্ধ জোনাকৰে ধেমালি?❖

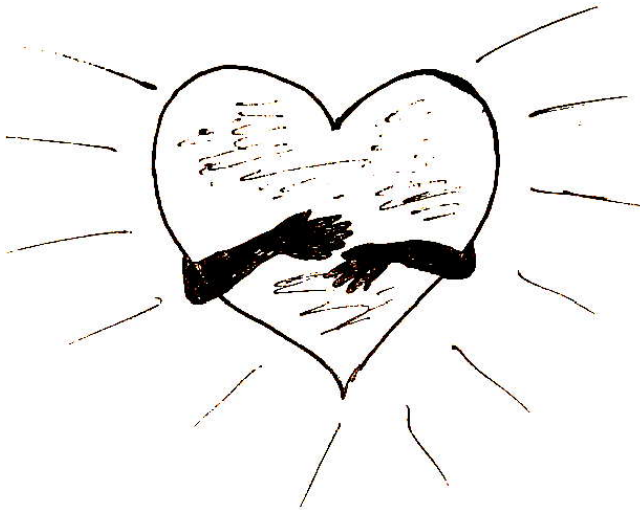

হৃদয়ৰ স্পন্দনত

জয়শ্ৰী চাংমাই
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
জৈৱ চিকিৎসা অভিযান্ত্ৰিক শাখা

আঘোণৰ দোকমোকালিৰ পুৱা কুঁৱলীয়ে
তোমাৰ মিচিকিয়া হাঁহি মাৰা নিস্পাপ
সোঁৱৰণি ছবি আঁকি যায় নিয়ৰ কণাবোৰে।
সেই লুঙলুঙিয়া ডাঠ দূবৰিয়ে ভৰা
পথটোৰ দুয়ো কাষে থকা আঁহতৰ মাজেৰে
ঘনকুঁৱলী ফালি নিষিদ্ধ হাঁহি মাৰি অহা,
ছবিখনে আজিচোন বৰকৈ আমনি কৰিছে।
আঘোণৰ কুঁৱলী, তোমাৰ নিস্পাপ মিচিকিয়া
হাঁহিবোৰ চোৱাৰ অন্য এক মাদকতা
চৈচা সেমেকা বতাহৰ লগত নিশব্দ হৈ চাই
ৰ'ম, আঁহতৰ মাজেৰে আঘোণৰ
পকাধাননি পথাৰ ডৰা।
এখন স্বপ্নময় পৃথিৱী, এজাক মূদু চৈচা
সেমেকা বতাহৰ লগত কঁহুৱা ফুলৰ সৈতে
বিলীন হৈ ৰ'ম হৃদয়ৰ স্পন্দনত।❖

ল'ৰালিয়ে আমনি কৰে

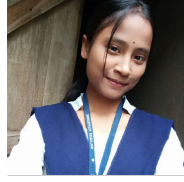

শিখামণি গগৈ
প্ৰথম ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিযান্ত্ৰিক শাখা

খিৰিকী ফাঁকেৰে পাৰ কৰা
আবেলিবোৰত
মনলৈ ভাহি আহে
এৰি অহা ল'ৰালি।
সেই যে দেউতাৰ ৰঙা চকু
মাৰ ধমকি
গধূলি পঢ়াৰ টেবুলত
চকুত টোপনি
চেংগুটি, ৰজা-বাণী, পাৰ-পানী
আৰু কাজিয়া
মনে মনে মনতে পৰে
এৰি অহা ল'ৰালি।❖

কৃষক

প্রস্তুতি বৰা
প্রথম ষাণ্মাসিক
ব্যৱহাৰিক অভিয়ান্ত্ৰিক শাখা

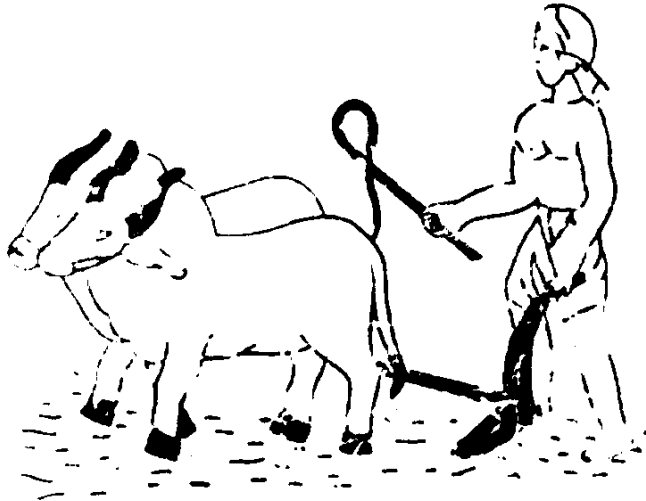
তোমাৰ তামবৰণীয়া শৰীৰত
বিয়পি যোৱা
ঘামৰ সুবাস,
লাহে লাহে
মোৰ উশাহৰ সৈতে
বিলীন হয়
আৰু
তোমাৰ দুচকুত জীপাল হোৱা
সেউজীয়া সপোনে
শিকায় মোক
বৈচিত্ৰ্যময় জীৱনৰ
সংগ্ৰাম সত্তা।❖

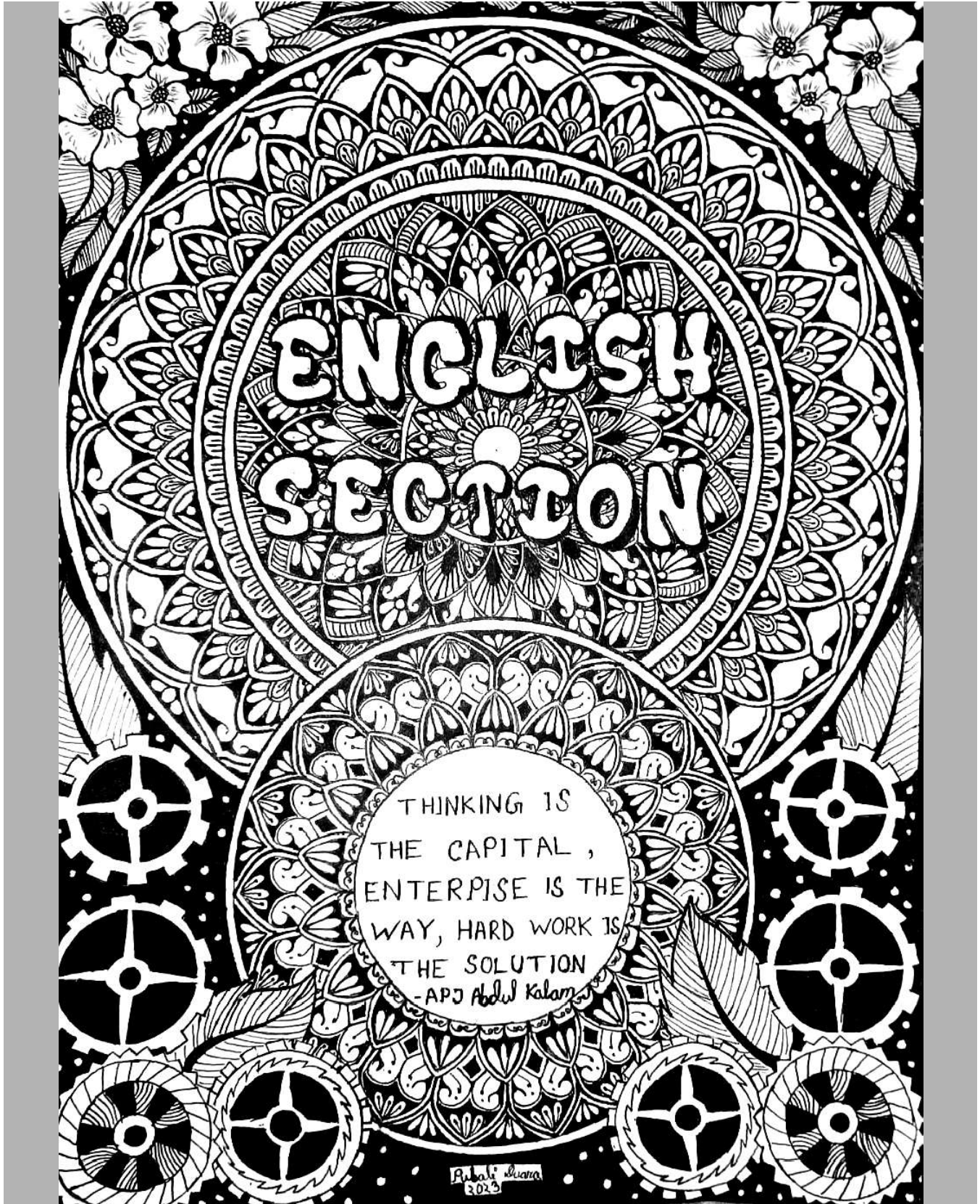
বিষণ্ণতা

দীপাংকৰ ভৰালী
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
যান্ত্ৰিক অভিয়ান্ত্ৰিক শাখা

কেতিয়াবা হঠাৎ নামি আহে দুখৰ প্ৰাচীৰ গাঁথা
মনে মনে সংগোপনে
কোনোবা নেদেখা বাটৰে সোমাই আহে
ডাৱৰৰ দৰে আবৰি ধৰে জীৱন।
স্তব্ধ বাসনাৰ উচ্চতাৰ ধাৰাশায়িতা
আকাংক্ষাৰ সুশৃংখল স্বৰলিপি
মাথোঁ ছটিয়াই দুখৰ বীজ অনিশ্চয়তাৰ।
এই কান্দে এই হাঁহে
দুখত কাতৰ হোৱা এখনি মুখ
বাসনাহীন পথাৰত চৌপাশৰ কাতৰতা
বিষণ্ণতা বিষণ্ণতা।❖

Prose

Learning From Learners	Dr. Gautam Borthakur	৫১
My 7 days Kerala Tour	Barbie Leena Barhoi	৫৪
The next generation internet of things	Dr. Hafizur Rahman	৫৬
5 ways to study abroad	Piyusha Bora	৫৮
Why you should do business	Tanuj Kanti Dey	৬০
Recent trends in health care	Payel Das	৬২
Offline	Anusuya Sarmah	৬৪
Five influential woman in engineering	Nikumoni Bora	৬৫
Ev's : The near future	Sanjeeb Dutta	৬৭
Importance of Learning English	Bibek Das	৬৮
Spirituality in Kaliyuga	Chayanika Saikia	৬৯
Social Media	Samir Borsaikia	৭০
Value of time	Juned Hassan	৭১
Ansuiety	Manisha Sharma	৭২
Chhath Puja	Niranjan Thakur	৭৩
The Importance of Education	Himanta Saikia	৭৪
The Importance of Exams	Mayulika Terangpi	৭৫
Apprenticeship training after Diploma	Nayanjyoti Saikia	৭৬
How to Reinvent ourself and change	Nandini Hazarika	৭৭
Sochin Tendulkar	Gitartha Saikia	৭৮
Entrepreneurshipng	Ashashri Neog	৭৯
Assam's eminent artist Neel Powan Baruah	Jyotismita Phukan	৮০
Vetern Assamese actor Nipon Goswami	Nandini Hazarika	৮১
Hinamatsuri	Samim Ahmed	৮২
GST Goods and Services Tax	Ujjal Kishor Bordoloi	৮২
Drugs Awareness	Arnabjeet Gogoi	৮৩

Poem

A Brief list of Gratitude, My students	Tanuj Kanti Dey	৮৪
At the end of the journey	Kesmita Kashyap Bora	৮৪
The sweetest dream	Anushreya Hazarika	৮৫
The enchanting nature	Priyanku Sarmah	৮৫
Struggles in life	Chayanika Saikia	৮৬

LEARNING FROM LEARNERS

Dr. Gautam Borthakur
Principal
Golaghat Polytechnic

Teaching is a noble profession. The relationship between a teacher and the students is eternal. The objective of teaching is not confined in making the taught simply learn. I believe, it is not a unidirectional process, rather it involves mutual intellectual benefits in real sense.

In the year 1998, I was on deputation to pursue M. Tech. program in Energy Sc. & Technology at Jadavpur University in Kolkata, one of the leading universities in India. Back then, I was serving as a lecturer in Mechanical engineering at POWIET, Jorhat. Being a mechanical engineering graduate, I opted for masters in Energy Sc. & Technology, basically for two reasons - it was an emerging area and I believed, mechanical engineers would have ample opportunities to contribute in the development of renewable energy technology.

The academic environment at Jadavpur became a new experience for me. Intellectual fragrance amidst simplicity was quite prevalent there which attracted me the most. The professors were very humble, co-operative and cordial in nature. Unlike examination-oriented approach, the learning process there allowed enough space for the students to think with freedom and also for comprehension. One unique practice I observed there was the students frequently visiting faculties in their chambers to have discussions on various topics which were not only confined to doubt clearing but also extended to socio-economic issues, mostly in energy sector and the possible technological interventions to address them.

Sometimes the visits turned into adda which provided us an air of freedom and made the interactions more enjoyable and effective. This type of culture outside the classroom helped us in creating an effective bond with our teachers. I also got a taste of liberal learning and interestingly, it helped me focus on my studies even more than earlier. I still believe it was an invaluable experience for me at Jadavpur.

After completing my M.Tech. successfully, I returned back to Jorhat to rejoin my job. Though I had experience in teaching as a lecturer for a couple of years, my experience at Jadavpur helped me teach with even more enthusiasm by adopting the recently acquired knowledge and skills.

A few years later I gradually felt some sort of a void in my profession. The typical classroom teaching and some assigned departmental works could not satisfy my hunger. To be honest, I started comparing the differences in the academic environment of Jadavpur and my workplace. I wanted something more from my profession. Of course, there was nothing to complain on the financial front. I even started searching for new avenues in my career. It is well said, "When the stars align, impossible becomes possible"; unexpectedly, in my case, at that juncture, the occurring of an event pulled me back on track.

A group of students approached me with a request to be their guide in their final semester project. They expressed their interest in making a device called "Biomass Gasifier" about which I mentioned in a class in their previous semester. In

fact, I shared with them a recent experience of mine attending a workshop on Biomass Gasification at Jadavpur University. In that workshop, we were taken for field visits to give exposure on how biomass, a renewable energy source, was used to supply energy in industries through a process called "Gasification". The device or the reactor which was used in gasification was called a "Gasifier". The industrial gasifier units we saw there were very robust and complicated engineering devices. It was great to see how in a big rice mill at Bardhaman (West Bengal), rice husk generated as waste product was used to generate electricity for captive use and thereby making the rice mill energy self-sufficient using biomass as a raw material.

I was in a dilemma and I felt like it was over enthusiasm of the young minds to think big without caring for the level of complicity and constraints - technical, financial, and time. Moreover, resources and information required to carry out such a project, within our reach, were very limited. I explained them all the problems involved and suggested them to choose a new topic which would be feasible to them, but the curious and innovative young minds were not ready to give up and kept on insisting me. Finally, they succeeded in changing my mind. I accepted their request and gave my consent to be their guide.

Right from my initial days as a lecturer, I used to enjoy guiding the final semester students in their project work. I made it a point to involve myself in the project work as a member of the group, not simply as a guide. The intention was to make them feel comfortable so that they did not hesitate in discussing or arguing with me on an idea they had in their mind, which resultantly worked in a fantastic way, opening up their minds and inspiring them to work dedicatedly without worrying much about the result.

I started searching for study materials in every source available and finally found a design of a

small gasifier which could be used for low power thermal applications. It was nothing but an attempt which might be considered as "reverse engineering". Their team efforts and support from the institute workshop made it possible to fabricate the device within two and a half months using only recycled materials to minimize the cost. They prepared adequate quantities of fuel by sizing broken wooden furniture into small pieces for testing. Finally, the day for which all of us were anxiously waiting came and the gasifier was tested. The room we used for the trial run was literally an abandoned laboratory of our mechanical engineering department. Everyone was excited and we were expecting a fruitful result, but unfortunately, the result was quite disappointing. Instead of combustible gases the device simply continued producing smoke. The students particularly were very disappointed. They considered it as a miserable failure of their sincere efforts and hard work. Even I was not expecting such a negative outcome. I consoled them and tried to make them realize the value of learning experience they had gained irrespective of the result. I asked them to submit the report of their work by spelling out the truth.

Personally, I gained some knowledge on the gasification process. At the same time, I realized that it was not as simple as one might think. Without an in-depth study on the science behind the process and the engineering aspects it involves, it would not be possible to make a successful device. Research in this area was very limited in India at that time except in a few reputed institutions. One such exception was IISc, Bengaluru in which research and development was at an advanced stage. My interest on biomass gasification grew even further as I started studying more and more articles in different publications. I was convinced that there was enough scope for doing research on this interesting topic.

The next year came to me as an eventful one. I shared my experiences with one of my respected

teachers, Dr. D.K. Mahanta, who was my teacher at Jorhat Engineering College during my engineering days. When I shared my experience with Dr. Mahanta Sir, he was then working as a Professor of Mechanical Engineering at Assam Engineering College, Guwahati. He was so impressed with the work that he encouraged me to continue my studies in that area. Co-incidentally, a new group of the final semester students approached me and expressed their interest to carry on the same project which their seniors attempted. I accepted the proposal instantly because I thought my theoretical knowledge gained by the time and my experience in the previous year's project work would help them in developing the device successfully under my guidance. They were not only talented but also passionate towards the work. Sometimes they used to stay till late in the evening and worked very hard, repeatedly modifying and testing the device. Unfortunately, repeated failures occurred as earlier and all their efforts went in vain. I also became impatient and disheartened due to the repeated failures but I could not openly disclose my feelings before them. I tried helping them to continue their efforts with whatever inputs I could provide. At last, another attempt was planned with a little hope with some major

modifications on the device. To our surprise, the trial brought us success; a metre long brilliant flame came out of the gasifier, which was impressive. I was so excited that I spontaneously jumped in the air out of joy. Finally, the group prepared a fine report and submitted before their final examination.

As mentioned earlier, the year was an eventful one and I got an opportunity to apply for a DSIR supported project for innovators and got a grant under TePP scheme for development of a gasifier model. I was overwhelmed with my experience and I was so obsessed with the study of gasification that I applied for registration as Ph.D. scholar in Gauhati University for pursuing research in that area and finally I started my new journey under the guidance of Dr. Mahanta Sir and with utmost dedication, hard work and proper guidance in the following five years, I completed Ph.D. in the year 2014.

I do believe that students may also become path-finder for a teacher when teaching turns into passionate learning for both. I am very happy and satisfied that most of those students are well established at present and I wish them success in the days to come.◆

- ❖ "Education is the most powerful weapon which you can use to change the world."
— Nelson Mandela
- ❖ "I have always imagined that Paradise will be a kind of library."
— Jorge Luis Borges
- ❖ "Education is the passport to the future, for tomorrow belongs to those who prepare for it today."
— Malcolm X
- ❖ "The only thing that you absolutely have to know is the location of the library."
— Albert Einstein

MY 7 DAYS KERALA TOUR

Barbie Leena Barhoi

Lecturer

Dept. of Mechanical Engg.

If you are a travel enthusiast, Kerala is one among the perfect gateways to explore its diverseness and its rich culture. The tagline "God's own country" fits absolutely perfect because its scenic beauty across the state will certainly blow your mind. Our seven days Kerala tour was undoubtedly a fabulous experience. The places that we covered were Munnar, Thekkady, Alleppey, Varkala and Poovar.

Our journey started from Cochin International Airport to Munnar. On the way we spotted two beautiful waterfalls (Cheyappara and Valara waterfalls), Neriyaamangalam Bridge and famous

Spice garden. Our stay on the first day was at Lake and Hills Resort, Munnar. The calmness and its scenic beauty surrounded by the hills and tall trees was what made our stay relaxing after a long journey from Assam. Our second day program was Munnar tour. We took an early morning Jeep Safari which took us to the Sunrise view point, Ponmudi Dam, Ponmudi hanging Bridge and the most highlighted destination Ripple waterfalls. After our breakfast

we headed to local sightseeing. The lush green valleys of Munnar hill station covered with tea gardens will certainly leave you spellbound. You will get to experience this beauty throughout the journey and more precisely from the Munnar view point. We also visited Mattyupetty Dam, Floriculture centre, Chocolate factory and many local shops near

the tourist destination. Every location is fascinating in its own way and this is what makes Munnar to count in your bucket list if you are planning a trip to Kerala. On our third day, we routed to Thekkady from Munnar. Our journey was amazing as the

weather was pleasing, the roads were curvy and surrounded with all greens. After reaching Thekkady, we checked-in our hotel room (Spice and Grove). Without much delay we headed to Periyar National Park. We took a bus ride as no private cars are allowed inside the National Park. And after reaching the view point, to my astonishment the view was stunning. It is said to be one of the bio-diversified regions and specially the greenery

surrounding the Periyar lake and its stillness makes this one of the finest place to be one with nature. You can take the advantage of a boat ride in the Periyar lake. But it was our hard luck that we didn't get tickets as there were many people due to holiday (Sunday). Later we came to know that online tickets can be booked a day before visiting. So you can opt this if you ever visit Periyar National Park. And in due course of our return to our hotel, it started raining. So we decided to stay in our room (Spice and Grove). We experienced some wonderful balcony views right from our bedroom and some great taste meals with a wide range of choices in the breakfast. Next day, we routed to Alleppey backwaters, also known as Alapuzzha. One night stay was scheduled at Alleppey Housboat.

The entire journey through the backwaters of Alapuzzha was breathtaking. I was completely fascinated by it's alluring beauty, enchanting greenery, the huge water bodies and this makes the house boat ride and overnight stay really worth and a must visit location. With nearly around 2000 house boats and huge network of canals, Alleppey has rightly earned the name "Venice of East". Our next destination was Varkala. Beaches are always the right places to relax and spent some quality time. We loved every minue spent here. You can have some wonderful views from the cliff. We tried sea foods in the nearby restaurants, a great way to explore. A morning walk will make your mind relaxed, calm and with full of positive energies. So never miss an early morning walk. Kappil beach and Paravur lake is also a major attraction near Varkala beach. We stayed in "Hindustan Beach Retreat" which is beach facing. You can enjoy great

views of Varkala beach right from the balcony. Next, we headed to Poovar on our 6th Day. We decided to have a boat ride. And to my amazement, I found this boat ride tour one among the best way to get lost amidst nature. Specially through the mangrove's, crossing coconut island, elephant stone, a few species of birds and the enchanting beauty of Arabian sea in the Golden sea beach makes Poovar a must visit and one of the finest experience we had during our Kerala tour. On our return from Poovar, we visited Kovalam beach, one of the popular tourist attraction site in Thiruvananthapuram. We also visited Trivandrum Zoo and Museum, which is located in the heart of the city. It is a huge area with a vast collection of animals, birds, reptiles etc. The museum is full of some excellent displays about Kerala's rich cultural heritage. And with all these beautiful memories, we returned from Cochin International Airport on our 7th Day.

So, to sum up, if you are a beach lover, a hill station lover or fond of lakes, forest and greenery all around, then Kerala is just the right place to make a tour in India.◆

- ❖ "A room without books is like body without a soul." — Marcus Tullius Cicero
- ❖ "The beautiful thing about learning is that no one can take it away from you."
— B.B. King.

THE NEXT GENERATION INTERNET OF THINGS (IOT) AND TECHNOLOGIES

Dr. Hafizur Rahman
Lecturer
Computer Science Engg.

The next wave in the era of information and communication technology (ICT) will be beyond the domain of the traditional network and desktop. Internet of Things (IoT) is the latest wave of ICT that connects real-life objects surrounding us on the network to make them more intelligent in many different ways. Various devices, protocols, technologies, data types, and formats are indispensable parts of IoT. To provide uniformity in diversity, IoT combines them and brings them together under one umbrella.

The Next Generation (Next-Gen.) of IoT is characterized by the usage of smart solutions with embedded intelligence (i.e., advanced Machine Learning and Artificial Intelligence) to optimize its processing and provide smart services to the user. Drones, Robotic devices, Autonomous vehicles, Digital assistance, Augmented/Virtual Reality (AR/VR), Holographic Teleportation, Smart Health care, Massive Access and Massive Machine-type Communication, etc., are the main application of Next-Gen. IoT. In particular, the last few years witnessed the appearance of a large number of innovative technologies. Some of the key related technologies are mentioned below -

● **Edge Computing** : Over the last few years, the limitations of a pure cloud-centric approach to service delivery platforms can be noticed in different scenarios. This is due to the fact that cloud computing technology increases latency and power consumption by decreasing the data privacy and

reliability of the system. Hence, the researchers are adopting platforms and solutions enabling the processing of data at the edge of the network. Although challenges are still to be solved in relation to edge computing, several IoT scenarios are pushing and demanding the adoption of edge computing. The ability to make decisions locally and in a reliable way is the main driver for the adoption of edge computing within IoT solutions.

● **5G Technology** : For several IoT scenarios, cheap, reliable, and scalable Internet connectivity is considered a key requirement. 5G, the new evolution of mobile Internet technologies from access to backbone management, aims to tackle requirements posed by large IoT deployments beyond what today is possible with Low Power Wireless Area Networks (LPWAN) and other technologies. Beyond that, 5G introduces novel means to deliver virtual infrastructures and explores novel mechanisms to virtualize traditional hardware resources. The virtualization of mobile infrastructure will fuse connectivity and edge computing infrastructures. These infrastructure related innovations have a key importance for IoT, opening up new ways to deliver and manage IoT infrastructures.

● **Artificial Intelligence and Analytics** : Artificial Intelligence (AI) has been around us for many years. The recent evolutions in AI software and hardware platforms, along with the availability of massive data sets and increasing computing

capability, enabled its wide adoption in several real-life scenarios. This new wave of AI research and application has fundamental importance for IoT by enabling extraction of unexpected intelligence from sensed data, the automatic actuation based on intelligent models, and the higher automation in managing various devices and their generated data. Now a days, in several scenarios, AI can be applied at the edge, enabling the usage of AI algorithms close to the devices.

● **Augmented Reality and Tactile Internet**

: IoT can act as a bridge between the physical environment and the digital infrastructures, while Augmented Reality (AR) serves and supports digital interaction in real-time with the physical environment. The combination of these two technologies is leading us toward new possibilities, experiences, and applications in all the domains where extreme conditions from real life must be faced and overcome. Thus, adding artificial intelligence to IoT expands its possibilities in all verticals enormously./ It is widely considered that IoT platforms will move rapidly and with significant steps to the next level with the emerging tactile internet and intelligence at the edge. Creating interactive, conversational IoT platforms with new user interfaces to engage with things and humans, adding the human centred perspective, and sensing and actuating capabilities in the interaction of the human-objects system are some of the essential factors for tactile internet. To attain the benefit of AR and tactile internet in our daily life, powerful devices and high-performance networks are highly recommended.

● **Digital Twin** : The concept of the digital twin is more than a technology that relies on the combination of different technologies, such as IoT, Machine Learning, Artificial Intelligence, Software Analytics, etc., to realize digital replicas of real-world objects. It is the replica of physical things in digitalized form with various features such as

behaviour, functionality, etc. The aim of this approach is to monitor, control and simulate a physical system in a realistic way. This approach is largely recommended in the manufacturing and healthcare sectors. Digital twin challenges researchers to understand the relationship between the physical and the digital world. Such relation in the digital twin concept often explores the human side of the interaction between humans and machines, aiming to understand how humans perceive and interact with technology.

● **Distributed Ledgers** : Most of the platforms that are dominating today's IoT market rely on centralized data management systems. The emergence of distributed ledgers, following the hype of bitcoin-derived technologies, advocates for novel approaches to data management. These approaches enable decentralized governance, where data owners can have direct control over who in the network can access their data. In the context of IoT, both the ability to ensure the truthfulness of the data and authorizing data access in a distributed way are interesting concepts. In some sectors, these technologies are becoming enablers for new scenarios around trusted data, such as food provenance.

● **The Next-Gen.** IoT technologies will build on advancements in other scientific and technological areas such as AI, Cloud, 5G/beyond 5G, Big Data/Data Analytics, etc. They will require a multidisciplinary approach taking into consideration law, ethics, biology, sociology, and psychology, among others. The innovation, research and deployment of the Next-Gen IoT need a strong computing capacity at the edge of the devices in order to support digital freedom in the ICT systems. This will be feasible by creating a computing scope from a chunk of far-edge devices to the cloud and involves smart platform building driven by key researchers.◆

5 WAYS TO STUDY ABROAD

Piyusha Bora

Lecturer

Dept. Of Bio-Medical Engineering

A student often dreams about studying abroad, at least for once in his entire academic career. Actually, it is gradually becoming more popular nowadays. Well, going abroad for studies, isn't something that just happens. People need to do much research and gather information as much as they can so that they can prepare themselves for starting their academic career abroad.

People need not know everything at once on their own, as there are many providers and agencies that organizes trips, helps in filling out the correct application forms suitable for you and helps you fill out your visas as well.

Some popular agencies/consultancies and providers are listed below —

IES Abroad :

<https://www.iesabroad.org>

KAAISER Education Consultants :

<http://www.kaaiser.com>

Edwise Education Consultants :

<https://www.edwiseinternational.com>

Abroad Education Consultants :

<https://aecoverseas.com>

A lot of aspirants save their consultancy charges by applying on their own. Applying on our own is indeed easier now as every single detail is available on the internet. The process of figuring out the abroad application requires a lot of time, patience and efforts. Hence, we would suggest that the ideal time to start planning and preparing for applications to universities must be about 8-10 months. Well, sometimes it takes almost a year of an aspirant's

life to begin the research, apply for getting admission into a suitable university, as well as applying for visas and approval for education loans.

1. Preparation for the eligibility exams. :

The eligibility exams such as TOEFL, IELTS, GRE etc. Are to be attempted by the aspirants in order to study abroad. TOEFL and IELTS are English language proficiency tests, whereas GRE tests the analytical ability of the aspirants. Well, aspirants belonging to English speaking countries need not require to appear for TOEFL and IELTS.

TOEFL and IELTS are required in the countries where English is the primary speaking language. Many English-speaking countries accept TOEFL scores to give visas, especially in countries like USA, Canada and Germany. IELTS is preferred commonly in UK, Australia and New Zealand.

GRE is to be given by the aspirants that are seeking for admissions in graduate courses. Also, aspirants who want to study particular subjects also appear for GRE tests.

2. Apply for International Scholarships :

Since everyone knows that in order to study abroad, one needs to have a budget that would support him/her smoothly during their stay and cover all their expenses such as university fees, fooding, lodging etc. But many might not be able to afford all these expenses on their own, so it is wise to apply for International scholarships.

Some universities offer merit-based

scholarships to candidates that excel in their academics, and are under 35 years of age as well. You may find out that there are special scholarship offers for each degree level.

For example, in Switzerland, one may find more scholarships for a PhD and fewer for a Bachelor's or a Master's.

While in some universities, such as in Sweden, the scholarship covers the accommodation costs and health insurance also. Whereas, in countries like France, Norway etc., the scholarship holders receive a monthly allowance and the scholarship covers other expenses such as return trip, health insurance and cultural activities but it does not cover the tuition fees as the education fees costs are already low. Student loans are also available for the candidates. These funds are to be repaid after the course duration is over. The repayment usually starts within 6 months after the completion of the course.

3. Language Skills :

It is important to have language skills for studying abroad. The English language is the most important factor that determines whether the aspirant is eligible to go for the program or not. If yours going to study in Japan, then apart from appearing in IELTSs., you need to learn the Japanese language too. Same goes for the aspirants opting for courses in Germany.

4. Search for Universities that are best in rankings :

Once you have made up your mind about where to go for studies, you should start researching about your desired course and the universities that offer them. You can research for leading universities.

While researching for the universities and the courses, one needs to have a look and compare the admission requirements and costs. After selecting the course and the university, one should start to think about filling out the application forms. The application processes differ from one university to another. Well, there's nothing much to worry as each institution will provide full details of how to submit

your application on their official websites.

QS World University Rankings 2022 : Global Top 20

<u>2022</u>	<u>2021</u>	<u>Institution</u>	<u>Location</u>
1	1	MIT	USA
2	5	University of Oxford	UK
3	7	University of Cambridge	UK
3	2	Stanford University	USA
5	3	Harvard University	USA
6	4	California Institute of Technology	USA
7	8	Imperial College London	UK
8	6	ETH Zurich	Switzerland
8	10	UCL	UK
10	9	University of Chicago	USA
11	11	National University of Singapore	Singapore
12	13	Nanyang Technological University	Singapore
13	16	University of Pennsylvania	USA
14	14	Ecole Polytechnique Federale de Lausanne	Switzerland
14	17	Yale University	USA
16	20	University of Edinburgh	UK
17	15	Tsinghua University	Mainland China
18	23	Peking University	Mainland China
19	19	Columbia University	USA
20	12	Princeton University	USA

5. Applying for Student Visas :

Student visas are indeed a big question for those who want to know how to study abroad. Not all international students will need a student visa. For example, if you're from the European Union and planning to study in another European Union country, you don't need a visa.

But, if you come from outside of your chosen country's geographical region, like if you're from India and want to study in the US, you need a student visa. Student visa is for longer periods of international study. If you're participating in a shorter student exchange program, that would be for three months or less, a tourist visa is sufficient. ♦

WHY YOU SHOULD DO BUSINESS

Tanuj Kanti Dey

Lecturer

Humanities (Commerce)

Are you ready to take the plunge? Chances are you've thought about it for a while. We often convince ourselves we aren't ready and simply don't have enough time, money or skills to pursue a business idea. The truth is, most of the time, those are just excuses.

We don't follow our interests because we don't believe we have what it takes. But guess what? More often than not, you're ready and can do it.

Let's explore ten reasons to start a business.

1. You're already where you need to be :

Many people think they need a big industry name and tons of money before making a go of it. But the truth is you can start a business with just about nothing. You don't have to be a millionaire with a vast network of investors and partners to make it happen because, more often than not, entrepreneurs do it on their own.

2. You have what it takes :

You may not know it yet, but you may have a knack for entrepreneurship. May be you started a few businesses before, and a few didn't it. Whatever the case, there's a reason you keep getting those business ideas. Remember, every failure is a lesson for success.

3. Your have something nobody else does :

Have you ever considered that you may be the only person in the world who can do what you do, and that's why you need to go for it? You have to pursue your passions because what you do is unique. There may be thousands of people who do what you do, but only one is capable of doing it your way or whenever you want.

4. You Choose the People you Work with :

Surround yourself with positive people who give you the confidence and optimism you need to keep moving forward. Weed out the people that put out negative vibes. The smaller you organization, the larger choice you have about who you work with. Also one of the most oft-cited benefits of owning your own business is the flexibility that comes with it, whether that be working from wherever you want.

5. You can finally make a living doing what you love :

You may have found a way to make a decent salary, but have you also found what you love doing? If you haven't found the answer yet, going for your business idea may be what you need. If there's that feeling that something's off in your career, you may be kidding yourself regarding that "perfect job."

6. There's no better time to start :

The world is constantly changing, but one thing that never changes is the need for entrepreneurs. No matter what industry or period, there's always a need for people to start their businesses.

7. You can give back to your community :

You love the idea that in building your business, you can give back to the community or communities in the form of the products and services you offer, by donating to charities and especially the ability to create jobs, which is particularly important these days.

8. You Take on the Risk — and Reap the Rewards :

There's no question that owning your own business is a risky proposition. But, with risk comes

Payel Das

Senior instructor
Dept. of Bio-Medical Engg.

Recent Trends in Health Care Technology

Medical Technologies are currently transforming the world of Health Care. We use medical Technologies from the most severe cases such as fractures to the simplest medical cases. From plaster to robotic surgery, advances in technology are always present and undeniable. Biomedical engineering has evolved over the years in response to technological advances. It is a rapidly developing field of life sciences with the potential to transform health care, paving the way for further technological development such as Prosthetics, Surgical devices, Diagnostics and Imaging. Biomedical Engineers are at the forefront of health care, bridging the gap between life sciences, medicines and engineering. Developing innovative medical devices, vaccines, disease treatment products, robots and algorithms that improve health care, including diagnosis, monitoring and treatment, helping people live longer, better quality lives.

Some of the innovative advancements in Technology in Health Care :

1. 3D Printing Medical Devices :

Advances in medical 3D printing technology have made tremendous contributions in the field of health care. It is a method of creating a 3D object layer-by-layer using a computer created design. 3D printing makes it possible and economical to print medical devices on-demand. Unique medical tools can be designed quickly that are tailor-fit to a patient's unique physiology. For doctors, this newly accessible technology allows for a greater

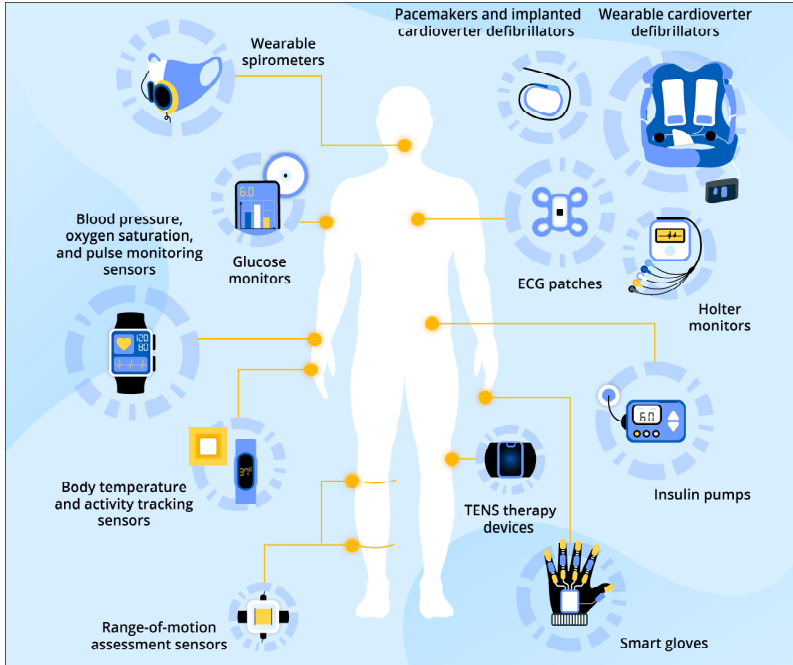
understanding of complex cases and provides new tools that can ultimately result in a higher standard of care. For patients, new tools and therapeutic methods developed through 3D printing brings new degrees of comfort and personalization to treatment. For example, 3D print prosthetics can offer a perfect fit for patients.

2. Wearable health Monitoring Devices :

Wearable health monitoring devices have made it easier than ever to track our habits, fitness levels, and overall health. They utilise a wide range of sensors that allow them to track a variety of health metrics such as heart rate, blood oxygen level, stress levels, skin temperature, and more. One of the biggest benefits of these devices is that they are very cost-effective and also easy to use and do not require users to schedule doctor's appointments or obtain prescriptions. Health wearables can detect cardiovascular anomalies earlier and prevent severe conditions. They can simply be worn on a regular basis to track and monitor a variety of health metrics.

3. Robotics in Medicine :

Robotics in medicine has become a popular technology in recent years as it has been used to automate and streamline various health care processes can also help to improve efficiency and reduce costs. Robotic surgery is minimally invasive, more precise, less prone to infection and quicker to heal. For instance, some surgical robots are designed to help with surgery by holding tools in place, while others are nearly conducting routine surgeries

without much help from the doctors in the room. There are several very real advantages to robotic surgery. With the help of robotics, doctors can make more precise incisions and significantly reduce natural shakes and jitters while they are operating. Likewise, doctors can perform a higher number of minimally invasive surgeries. Minimally invasive essentially means smaller incisions, faster recovery time, and a lower risk of infection.

4. Telemedicine :

Telemedicine is a technology that allows patients receive medical care remotely through the use of video, phone or other digital communication methods. Patients can easily have access to their doctor while they can receive a diagnosis and medical advice. It has become more common in recent years as technology has become more advanced and the internet has become faster and more accessible. Remote patient care is a type of telemedicine service that allows health care providers to interact with patients who are away at a distant location. It also reduces the costs and efforts associated with travel to receive medical treatment, especially for people in rural India. The telecommunication technologies can also maintain

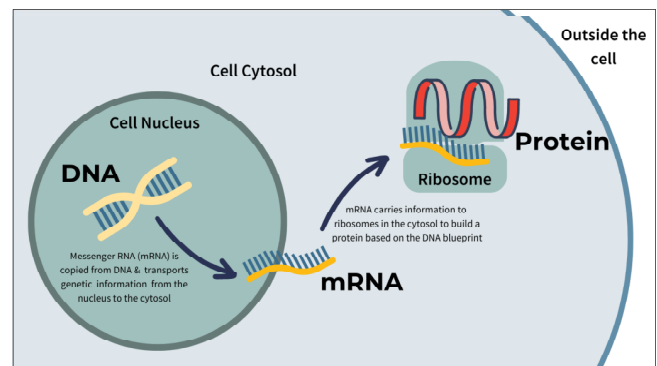
patients' medical records and can help patients manage their medication and diseases better.

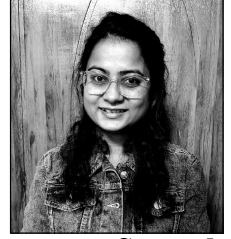
5. mRNA Technology :

These days, messenger RNA technology and vaccines have received a great deal of attention. Best known for enabling the development of a COVID-19 vaccine. The human body can be employed to manufacture proteins more quickly and cheaply by using mRNA technology. mRNA vaccines, which are highly effective, quick to develop, and cheap to produce, are an alternative to traditional vaccines. Researchers are already working to apply mRNA tooth diseases, the National Institutes of Health has already initiated three different trial so fan mRNA HIV vaccine. In vestments

in COVID - 19 mRNA vaccines have unlocked the potential of this technology, and no wresearchersm may have a clear path to dedelop various mRNA vaccines against currently difficult-to prevent diseases.

The adoption of technology in health care has improved parient diagnosis and treatment over the years. As techonology continues to advance, it is obvious that we will see even more innovative medical technologies. Many researchers are working on new technologies that could make our health care practices more efficient and effective. However, the innovation in this are aissostrongth atthings seem to change every year.◆

Anusuya Sarmah
Lecturer, Physics
Ex faculty

OFFLINE

The world has become a global village and internet is an inseparable part of it. Internet has made our lives very convenient. Especially during the Covid-19 Pandemic, the internet has proved to be a boon in various aspects. However, everything comes with a price. The internet has made us dependent on it so much that we tend to use it for every trivial activity of our lives.

Now-a-days seeing people glued to their phone screen is a common sight. People are so addicted to the phone that they even use it while crossing the roads or using the washroom. Another relatable experience that everyone has, is scrolling social media for 10 minutes only to realize that its been two hours. Internet addiction has nearly the same impact on human beings as drugs. Our phones have replaced almost everything, be it books, torchlight, calculator, audio speakers, televisions, even the mirror has been replaced by selfies many a times.

The colourful world online has made us forget the luxury of living life offline. Spending time with family and friends without looking at the phone for once can be a difficult task but it has its own charm. Thousands of kindle editions or audible subscriptions cannot match the joy of reading a new book (at least for some of us). Watching the sunset alone or with a loved one is much more peaceful than binge watching a Netflix series (no offence). Being involved with an educational institute, we all know that however effective no contact classes may be, teaching and learning

together in contact mode is an emotion for everyone.

Of course it is not possible to drive away internet from our busy lives, but we can really try to spare some time to enjoy the beauty of the world around us without letting the online world intervene us. We can all try to make the best use of our spare time to pursue our hobbies, the things we used to love before smart phone and internet took over our lives. Let us try to make our lives richer because Offline is indeed a luxury. ♦

FIVE INFLUENTIAL WOMEN IN ENGINEERING

Nikumoni Bora

5th semester

Bio-Medical Engg. Branch

One hundred and forty years ago, on February 16, 1880 the American society of Mechanical Engineers was founded by leading U.S. Industrialists, Educators, technical Journalists, designers, shipbuilders, Military Engineers, and inventors, all men.

In wasn't until 1918, when Kate Gleason was Unanimously elected by ASME as its first woman member. In 1998, the Kate Gleason college of Engineering at the Rochester institute of technology became the first Engineering school in the country to be named for a women.

Today woman makeup about 47 percent of the overall workforce, according to the U.S. Department of labour statistics but are situ underrepresented in science and Engineering occupations. Only 14 percentage of Engineering are women.

While the number of women Engineers in the workforce has been consistently growing over the last few decades, obstacles situ remain for women working in STEM field today. Women drop off at Every stage throughout the STEM Journey, whether in Elementary school, high school, university, or in the workplace.

"While the generation gap is not a simple problem to solve, I think we can start by engaging girls in STEM from a very young age." Said kathey de paolo, A technologist and vice president of engineering at the walt Disney company.

Professional societies such as a society of women engineers are providing mentors and

sponsors to help women progress in their careers.

There are many influential women - education, innovators, leaders, who are not only breaking into stereotype but are also role models and Mentors for the next generation of female engineers.

Here we spotlight 5 women engineers who are transforming the fields of bio-engineering, energy, robotics and manufacturing and paking the way for other women to follow.

◆ **Christian Koch, Astronaut NASA :**

Working on board the international space station in December, 2018 on her first spaceflight as part of expedition 59, 60 and 61, Christian Koch broke the record for the longest single spaceflight by a woman set by former station commander peggy whitson.

Koch achieved another historic milestone when she took part in the first all female spacewalk in October, 2019 with Jessiaa meir. Koch graduated from North Carolina state university with a bachelor's degree in electrical engineering and physics and a master's degree in electrical engineering. She was selected as an astronaut by NASA in 2013 and completed astronaut candidate training in July, 2015.

◆ **Katie Weimer, VP Medical Devices Healthcare, 3D systems :**

Weimer received her undergraduate degree in mechanical engineering as well as master's degree in mechanical engineering from the university of Missouri, Kanas city. At 3D system, weimer currently leads healthcare operations in Denver, Colo and Leuven, Belgium, Specializing in in kirtual surgical planning, 3D printed medical devices, and patient specific anatomical models, surgical guides and templates. She draws on her considerable experience to lead 3Ds medical devices development and sales and manufacturing activities and is passionate about enabling clinicians to be better prepared and the see improved patient outcomes and reduced operating room times.

◆ **Melonee Wise, CEO, Fetch Robotics :**

Melonee wise is in the force behind feteh Robotics that is delivering advanced robots for the logistics industries. She holds mechanical and physics engineering and a master's degree in mechanical engineering. She founder Feteh Robotics in 2014. The company has grown under here leadership and is now a key player in the robotics as a service industry that make robot developments a fast and cast effective way to adopt robotics as automated technologies in warehouses without the large capital investments and in house expertise.

◆ **Danielle Merfeld, VP & CTO, GE Renewable energy :**

Driven by her passion for renewable energy, Daniele Merfeld is spearheading technical efforts to develop differentiated products and services across a broad renewable energy portfolio a GE, which combines storage, utility scale solar and guide soluations. Merfeld received her bachelor's degree in electrical engineering from the university of Notre Dame, and doctorate in electrical engineering from North-western university.

◆ **Judy Sullivan :**

American retired biomedical engineer who works for NASA during the Apollo 11, Apollo 10, Apollo 9, Apollo 8 and Germini 12 mission. For the Apollo 9 and Apollo 11 missions, she was the lead biomedical engineer. Sullivan was the only woman in her department, and one of only a relative few women working for NASA in technical role at that time. She was the first woman engineer hired by NASA for spacecraft testing.◆

EV'S : THE NEAR FUTURE

Sanjeeb Dutta

Ex student
Mechanical Engg.

The automotive industry has become one of the most important world-wide industries, not only at economic level, but also in terms of research and development. There are more technological elements that are being introduced on the vehicles towards the improvement of both passengers and pedestrians' safety. In addition, there is a greater number of vehicles on the roads, which allows for us to move quickly and comfortably. However, this has led to a dramatic increase in air pollution levels in urban environments.

The transition towards electric mobility offers India not only an opportunity to improve efficiency and transform the transport sector but also addresses several issues that the country is currently grappling with. The concerns regarding energy security and rising current account deficit (CAD) on account of rising fossil fuel imports can be addressed with the uptake of electric mobility. India is a power surplus country and is currently witnessing lower plant load factors due to lower capacity utilization. As per the conservative estimates, demand from electric vehicles (EV) could greatly improve the utilization factor of underutilized power plants, as charging pattern of EV users is considered to coincide with power demand during

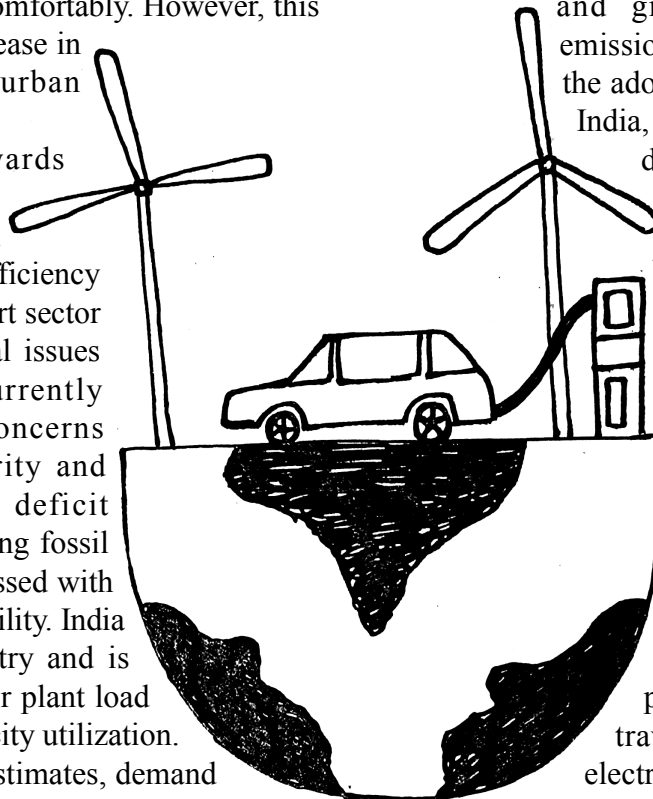
the non-peak hours in the country.

The new ecosystem offers India the opportunities to become a leader in domestic manufacturing and job creation as electric mobility is still in nascent stages in many advanced markets around the globe. Further, transition to electric mobility can undoubtedly help India achieve its global commitments of reducing carbon footprint

and green house gas (GHG) emissions. However, to accelerate the adoption of electric mobility in India, a lot of preparation is to be done so that the market grows in a self-sustainable manner with minimal federal support and intervention.

All electric vehicles do not have conventional engines but are driven solely by one or more electric motors powered by energy stored in batteries. Electric vehicles are charged by plugging the vehicle into an electric power source. PHEVs can travel moderate distances on electricity alone. The battery can

be charged by plugging into an electric power source, through regenerative braking, and by the engine. All electric vehicles produce no tailpipe emissions, although there are

"life cycle" emissions associated with the electricity production.

Though EVs have good sides but their impact on human is somewhere not less than those gasoline engines :

All electric vehicles typically have shorter driving ranges per charge than conventional vehicles have per tank of gasoline. Most new BEVs are designed to ravel about 100 to 3000 Kms on a fully charged battery, depending on the model and driving style. Extreme temperatures tend to reduce range because energy from the battery powers climate control systems in addition to powering the motor. Speeding, aggressive driving, and heavy loads can also reduce range.

The batteries for electric cars use a lot of lithium, the lightest metal and the lightest solid element under normal condition reserves. Other

metals used in electric cars include copper, cobalt, aluminium, nickel and sometimes manganese, along with conductive non-metal graphite. Cobalt is toxic to humans and most of these miners work with little or no protective equipment. The environmental impact of an electric car can increase or decrease considerably depending on how the electricity that charges its battery is made. A coal-fired power station emits 800-850 grams of CO₂ per, whilst a cleaner, gas-fired power station emits 350-400g CO₂ per Kwh. Using renewable energy, like solar panels or wind turbines, around 36g CO₂ is emitted per Kwh, taking into account the emissions created during their manufacturing process. So, if a car is recharged using renewable energy, its negative impact on the environment is far lower than if it's charged using electricity from a coal-fired power station.◆

Importance of Learning English

Bibek Das
3rd Semester
Mechanical Engg. Branch

English is a global language for various reasons English has got the status of International language. Now a days in the world of information technology and hi-tech communication learning English is must. English is important for other reasons also.

English is the language of globalization. The present age is an age of globalization. Anything produced or invented in any part of the world gets global character or recognition very rapidly. To keep pace with the process of globalization, we need to learn English. Conversely, the globalizing process requires single language for International communication. For various reasons English has achieved the prestige of global language. As a result, it has crossed the national borders of English speaking countries and reached people who speak other languages. English is no longer a unique possession of the British or American people, but a language that belongs to world people.◆

SPIRITUALITY IN KALIYUGA

Chayanika Saikia
5th Semester
Civil Engg. Branch

Spirituality is a part of a human life and death, it is the relation, the awakening of a soul once its material world. When human being learns to know about his or her soul in deeper level then the person is said to be spiritual. It is not only about visiting temples, chanting god's name all day, it is something beyond and within our material world. Now a days, human are so involved in their material world that they forget that no one is coming here to live forever, everyone has to leave

their costume and take another one according to their karmic cycle. We all have come here with a life purpose that we have to fulfil within this life. Some leave early, some stays and suffer a lot. No one can indeed blame god or themselves, its the destiny and karma that decides for us. Therefore, we cannot change what is destined but our next Recarnation can be dependent on our present Karma.

In this period 'Kaliyuga', 'Adharma' is a habit and routine of our daily life, Either we do it knowingly or without knowing it, or we see these things happening around us. In between this we should always appreciate all this beautiful things happening with or around us. People should know that we are in a such a period of Kaliyuga which is

known as 'Golden period' of Kaliyug means during the period of 'Satya yuga or Dwapar yuga' one can only get the blessings of God by doing 'Ghaor Tapasya' or 'Meditation' for 1000 of years. But in kaliyuga we humans just need to chant the name of our holy god and worship them with out whole heart in order to get blessed and to get rid from our materialistic problems and achieve 'Moksha'. Although 'Kaliyuga' in the most cursed 'Yug', we should be aware of this, that we are living in the golden period of this yug. By spreading love, positivity, kindness and most importantly by choosing the path of "SPIRITUALITY" we can know more about ourselves and our soul. ◆

Social Media

Samir Borsaikia

5th Semester

Civil Engg. Branch

Social media is a tool that is becoming quite popular these days because of its user-friendly features. Social media platforms like Facebook, Whatsapp, Instagram, Twitter and more are giving people a chance to connect with each other across distance. In other words, the whole world is at our fingertips all thanks to social media. All these make you wonder that something so powerful and with such a massive reach cannot be all good. Like how there are always two sides to a coin, the same goes for social media. Subsequently, different people have different opinions on this debatable topic.

Advantages of social media

- The most important being a great device for education. All the information we require is just a click away. Students can educate themselves on various topics using social media.

- Most importantly, it also provides a great platform for young budding artists to showcase their talent for free. You can get great opportunities for employment through social media too.

- Another advantage is that it definitely benefits companies who wish to promote their brands. Social media has become a hub for advertising and offers you great opportunities for connecting with the customers.

Disadvantages of social media

- The more time spent on social media can lead to cyber bullying, social anxiety, depression and exposure to content that is not age appropriate.

- When you're playing a game or accomplishing a task, you seek to do it as well as you can. Once you succeed, your brain will give you a dose of dopamine and then happiness hormones, making you happy. The same mechanism functions when you post a picture to Instagram or Facebook. Once you see all the notification for likes and positive comments popping up on your screen, you'll subconsciously register it as a reward. But that's not all, social media is full of mood-modifying experiences.

In short, surely social media has both advantages and disadvantages. But, it all depends on the user at the end. The youth must particularly create a balance between their academic performances, physical activities, and social media. Excess use of anything is harmful and the same thing applies to social media. Therefore, we must strive to live a satisfying life with the right balance.◆

The Value of Time

Juned Hassan
5th Semester
Civil Engg. Branch

Time refers to the indefinite continued programs of existence and events. Further more these events occur from the past, through the present, and to the future. This explanation of time tells us one important truth. This truth is that time is a limited and precious resource. Each second, minute or hour that passes, is lost forever. Most note worthy, this second, minute, or hour will never ever turn to our lives. This clearly shows the extreme importance of the value of time.

Importance of time : First of all, every one must understand that time waits for no one. This is an age old belief that still holds true. No one can stop the clock or slow it down. Time will keep going whether one likes it or not. Because time doesn't wait for anyone, It becomes a precious commodity. Hence, anyone must make sure to make the most of the Time. People must certainly stop wasting time and procrastinating. This is because time is not unlimited.

Secondly time cannot be reversed. This means we must spend each moment wisely. One cannot go back to a moment of wrongdoing to correct a mistake. What is gone is gone. Above all, nobody can turn back the clock to gain more time. There fore, individuals must make every moment to last.

How to make the most of time : First off all, doing some things useful makes a person feel better.

People would certainly feel better if they do more tasks. This hold true for every one, even for those who are not very successful. One good way of doing a task is to break it down. There-fore, it becomes easier for a person to perform these minor tasks. The person gradually do one minor task after another. This should continue until the person complete the full task.

Another important method is to choose the most effective time for a particularly task. There fore one must choose the most time effective way for a task. This way will yield the greatest benefit per moment spent. In conclusion, time is probably the greatest resource we have. Everyone has the opportunity to make the most of it. Above all, it is very easy to waste and lose time. Hence, one must be very careful while spending time. People must have the value of time in their hearts. ◆

ANXIETY

Manisha Sharma
5th Semester
Mechanical Engg. Branch

Anxiety is so common now-a-days. Unfortunately no one seems to have an exact answer as to why anxiety is so common. While anxiety is natural, anxiety disorders are more extreme.

Anxiety is a feeling of fear, worry, or uneasiness. While it can occur as a reaction to stress, it can also happen without any obvious trigger. Anxiety makes it harder to try new things, to take risks in your work or personal life, or sometimes to even leave your house. Many people see things they want to do in life but their anxiety keeps them away from trying. This can lead to loss of income and unfulfilled potential.

Anxiety can produce a range of physical and psychological symptoms like trouble sleeping, anger or irritability, restlessness, increased heart rate, digestive issues, increased sweating, headaches, a feeling of impending doom, tingling or numbness. Brain fog etc. Anxiety that frequently or seen out of proportion to the stressor could be sign of an underlying condition including Generalized anxiety disorder (GAD), Panic disorder, post traumatic stress disorder (PTSD), social anxiety disorder, Obsessive compulsive disorder (OCD).

If you can tie your feelings back to a special trigger, they're likely the result of stress. But if the exact cause isn't clear, or your symptoms stick around after the initial trigger goes away, it may be anxiety. Pay attention to how your body and mind respond to stressful and anxiety producing situations. Techniques to reduce anxiety include getting enough sleep, getting regular exercise,

meditating, setting aside free time for hobbies and activities that brings you joy, keeping a diary of your feelings and things that trigger stress, practicing breathing exercises, opening up to loved ones about how you're feeling etc.

It's best to talk with a mental health professional any time stress or anxiety starts to affect your daily life. It's also worth reaching out if stress or anxiety leaves you feeling hopeless or if you start having thoughts of harming yourself or others. ♦

CHHATH PUJA

Niranjan Thakur

3rd Semester

Mechanical Engg. Branch

Chhath Puja is the most prominent festival of the Hindus. This festival is dedicated to the worship of the Sun god and his wife Usha. This festival is celebrated to thank god for supporting life on earth and to seek the blessing of divine Sun god and his wife. According to Hindu religion, it is believed that sun heal several health conditions and offers longevity, progress, positivity, prosperity and well being.

Chhath is a festival which is all about purity, devotion and offering prayer to Sun God, the exact origin of this festival is ambiguous but there are certain people who believes and connect it to Hindu epics. Ramayana and Mahabharata are the two epics which are associated with Chhath Puja. Chhath Puja is the best way to get your body detoxified as taking dips in water and exposing the body to sun increases the flow of solar bio electricity which improves the functionality of human body. It is also said that Chhath Puja helps to kills the harmful bacteria and prepares the body for the upcoming winter season.

Chhath is a famous festival which starts on the 6th day of the Hindu calendar month "Kartika".

Day-1 :

Nahay Khay. The first days of the Chhath Puja involved devotees taking dip preferably in the River Kosi, Ganga and Kamali and then after the holy dip devotees take home the holy water to prepare the offerings. It is one of the most important rituals of Chhath Puja on the first day.

Day - 2 :

Lohanda or Khama : The second day of

Chhath Puja involved devotees fasting the whole day and the fast ends a little later after the sunset. The second important ritual of Chhath Puja involves devotes preparing offerings like kheer, bananas and rice for the family after worshipping the Sun and the Moon. After consuming the Prasad one has to fast for 36 hours without water.

Day - 3 :

Sandhya Arghya (evening offerings) : The third day of Chhath Puja is also observed with fast without water and the entire day involves preparing puja offerings. The offerings (Prasad) later are kept in bamboo tray. The offering includes thekua, coconut banana and other seasonal fruits. Third days' evening rituals takes place at the banks of a river or a pond or any clean water body. All the devotees offer 'araghya' to the setting sun.

Day - 4 :

Bihaniya Arghya : On the last day of Chhath Puja, devotees again assemble on the bank of the River or any water body and then offer prayers and Prasad to the rising Sun. After the offerings are done then the devotees break their fast by eating ginger and sugar or anything which is available locally. After all these Chhath Puja rituals this amazing festival ends.

This festival is celebrated by people following rigorous routine which lasts for four days, the rituals and traditions of this festival includes fasting, offering prayers to the rising and setting sun, holy bathing and meditation while standing in the water. ♦

THE IMPORTANCE OF EDUCATION

Himanta Saikia

3rd Semester

Bio-Medical Engg. Branch

Education is not all about knowledge. Education provides stability in life, and its something that no one can ever take away from you. According to Aristotle, "The main aim of education is to create a sound mind in a sound body". It is a powerful deliberate and planned activity wheel endeavours to modify the behaviour of the learner.

To live a meaningful life it must have proper direction and this is provided by aims of education. In the present age of knowledge, the learner should be empowered not only to acquire knowledge but also to locate, access analyze, evaluate and create knowledge.

Education plays a great role in the life of everyone and is very necessary to get success and happy life just like food is necessary for healthy body. Good education is constructive in nature which constructs our future forever. It helps a person to improve his/her status of mind, body and spirit. It provides us lots of confidence by giving us bulk knowledge in many fields.

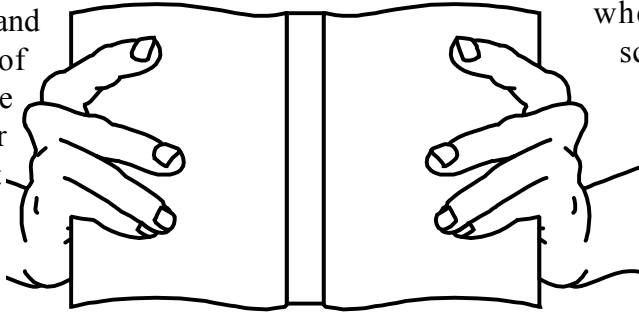
The more knowledge we get we grow and develop more of the life. The first purpose of getting good education is being a good citizen and then being successful in personal and professional life. We are incomplete without a good education because it makes us right thinker and correct decision makers. In such a competitive world,

education has become a necessity for human being after food, clothes and shelter. It also provides solutions to all problems. It promotes good habits and awareness about corruptions, terrorism and other social issues among us. By being well educated and holding a college degree, you increase your chances for better career opportunities and open up new doors for yourself.

Our home is the first educational institution where we learn. Through school education we learn and develop personality, mental skills, moral and physical powers. Primary education constitutes a very important stage of the entire structure of education. It is at this stage

the preparatory education of the child starts. It is the foundation of the entire educational ladder. It is the stage of education that is responsible for spreading mass literacy. Hence, primary education describes the highest priority for raising the competence of overage worker and for increasing national productivity.

Hence we should make our habits of learning through the life of our teachers, parents, family members, friends and other related people in our life. We learn to become a good person, learn to live in the society, community and friend circle. Education not only makes us able to learn about History, science, Mathematics, Geography and other subject, it also makes us smart enough to learn how to live life and handle bad situations. ◆

THE IMPORTANCE OF EXAMS

Mayulika Terangpi

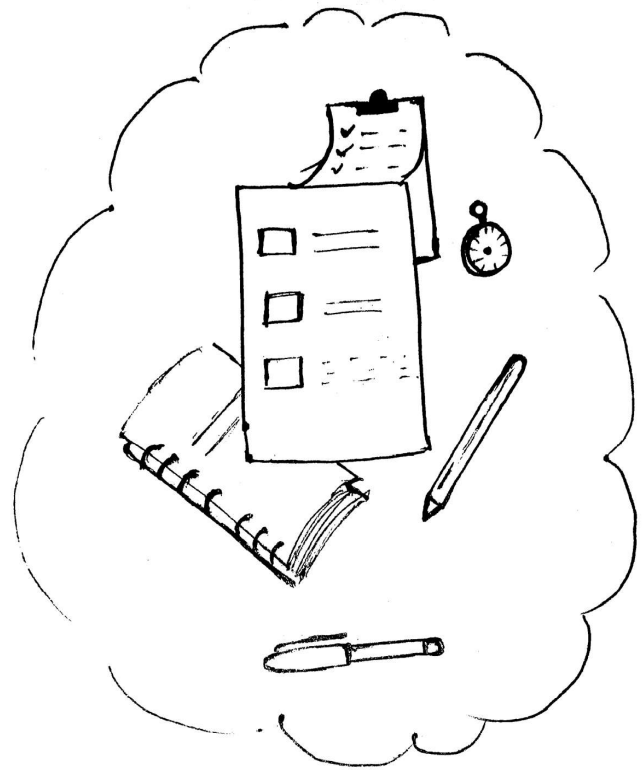
3rd Semester
Civil Engg. Branch

The concept of examination is very old. We face examinations in almost every field of life. Examination may be oral or written. We appear at the examination of our schools and college. We also appear at the examinations in order to get good jobs. As we reach higher classes, the level of difficulty of examinations also gets upgraded. It is believed that examinations are a medium of testing one's knowledge and experience.

There are two types of ideas regarding examination. Some people believe that examinations are the best method of testing student knowledge. The marks scored in examinations show how much a student has learnt, how much effort he has made. They (exams) also show it, if the teacher has been able to teach properly or not. Examinations lead to a healthy competition among the students. They work hard to obtain good marks. Examination help the students to organize their syllabus. But according to some people examinations are not the right method of evaluating one's talent.

They put negative pressure on student's minds. Some students use unfair means to get good marks in examination. It leads to injustice with true talents. Some parents also pressurize their children a lot to score good marks. As a result, sometimes, a few of them who fail in the examinations take wrong steps. Some run away from their houses. Some of them commit suicide too.

Both these views are partly correct

Examination should be taken positively. They should test knowledge. But they should not be the sole medium of testing talent. Each student is different from the other. Therefore, his/her individual interests and abilities should be taken care of. The parents and teachers should not put unnecessary pressure on the students. If examinations are taken fairly, they can lead to effective learning. ♦

APPRENTICESHIP TRAINING AFTER DIPLOMA

Nayanjyoti Saikia
Ex. Student
Mechanical Engg. Branch

A person who is learning a trade from a skilled employer having agreed to work for a fixed period of time at low wages is called an apprentice or apprentice trainee. Apprentices get an opportunity of undergoing 'on the job' training and are exposed to real working conditions. They get a chance to work on advanced machines and equipment, industry specific best practices and learn more about their field.

Most organizations in India have been providing training to Trade and Diploma apprentices under Apprenticeship act 1961, 1973 (amendment) and 1986 (amendment).

❖ **Application for Apprenticeship training :**

After completion of the Diploma course one can easily apply for the desired apprenticeship training. Candidates using NATS Portal (www.mhrdnats.gov.in) can register and send their application materials through the website.

Most employers issue letters to candidates (via email or portal) they choose to accept for the training. When you receive an offer review it carefully to make sure you understand the terms of the apprenticeship, including duration and stipend etc.

❖ **Selection producer :**

The selection producer for apprenticeship varies in different industries. Mainly two methods.

(a) Merit Basis selection : Minimum percentage required for apprenticeship is 50%. At first, the candidate is called for document verification. Then they are called for joining if considered for suitable vacancies.

(b) Performance in selection exam : Most organization conduct CBT for selection procedure.

❖ **Contract of Apprenticeship :**

Under section 4 of Apprenticeship act 1961 no person shall be engaged as a apprentice to undergo apprenticeship training in designated trade unless such person has entered into a contract of Apprenticeship with the employer.

Under section 7 of Apprenticeship act 1961 the contract of Apprenticeship shall terminate on the expiry of the period of apprenticeship training. As per the National Apprentice Act, 1961, a person who has undergone national apprenticeship training once cannot go again.

In case if your registered for the second time by mistake or if your undergone half of the training period for the second time and you have found by the NATS that your undergoing the training for the second time then you will be asked to :

1. Quit from the training.

2. Repay the stipend money that you received during that period.

3. You will also not get the certificate.

So your time, money and energy will be wasted. Don't indulge in such kind of practices.

❖ **Earning potential :**

According to the rule 7 of apprenticeship act 1962 apprentice's received as a monthly stipend from their employer through out the duration of an apprenticeship programme. A diploma apprentice get a stipend from 8000 to 1800 per month.

❖ **Employment opportunities :**

An apprenticeship programme enables you to build

your career. According to section 18 of apprenticeship act, every apprentice undergoing apprenticeship training in a designated trade in a establishment shall be a trainee and not a worker. Your apprenticeship will be counted as an internship but not as a proper work. However, as you will be gaining experience from the employer so many organizations will count it as your work experience.

❖ **Certificate :**

An apprentice typically receives a certification after completing their apprenticeship training.◆

How to Reinvent ourself and change Our Life for the Better.

Nandini Hazarika
1st Semester
Civil Engg. Branch

There will always be times in our life when we feel struck and may need to learn how to reinvent ourself. This could come when we experience a big change such as leaving our job, ending a relationship, moving to a new home or losing a loved one. If we are going through a major shift in our life, we may have to find new ways of thinking or doing things, or risk falling to reach our full potential.

"When something bad happens,
You have three choices
You can let it define you,
Let it destroy you,
or you can let
It stronger you."

— Dr. Seuss

Many people who dared to leave their old, unhappy lives enabled themselves to pursue their passions and find a renewed lust for living.

We can also achieve the same if we take a leap of faith and make things happen for ourself.

To help ourself at ways be at one's best wherever one may be in our personal life or in our professional life.

Problems and obstacles are guaranteed to happen. Some of them will be difficult and may knock us off course but the important thing is that we must learn from these difficulties, never lose focus try hard to get out of the worst situation and always get back up.◆

Sachin Tendulkar

Gitartha Saikia

5th Semester

Bio-Medical Engg. Branch

India is a country where cricket is watched by many people. The 1983 cricket World Cup changed the perspective of many people in India. For many, cricket might just be a sport in which one team loses and the other wins but for us. Indian cricket is everything and it has been followed by some crazy fans as a religion in India and Sachin is considered 'God'. There is no better statement that can justify the status of Sachin Tendulkar in India.

Sachin Ramesh Tendulkar also known as Sachin Tendulkar is an India former international cricketer who captained the Indian national team. He is regarded as one of the greatest batsman in the history of cricket. He was born on April 24, 1973. Bombay [Mumbai] India. His father's name was Ramesh Tendulkar who was an Indian Marathi poet and novelist and his mother's name was Rajni Tendulkar who worked in the insurance industry. He has three siblings name Ajit Tendulkar, Nitin Tendulkar and Savita Tendulkar. He got married to Anjali Tendulkar Profession by Doctor.

He attended Mumbai's India Education Society's New English School and spent his early childhood in the "Sahitya Sahawas Cooperative Housing Society" in Bandra (East). Later, he shifted to Sharadashram Vigyamandir (English) High School in Dadar and completed his 12th std. He completed his graduation in commerce from the St. Xavier's college.

His international ODI debut came in December 1989 against Pakistan at Gujranwala. Sachin scored a zero in his first match. He made only 15 runs in his test debut but was noticed for

handling numerous bowls to his body against the Pakistan pace attack. In 1989, he scored his first test fifty in his Second Test Match against a tough bowling attack of Pakistan at Faisalabad. It was a career turning point for Tendulkar. Sachin scored his First Test century on 14 August, 1990 against England at the old Trafford Stadium in Manchester. His first ODI century came up after playing 79 matches where he scored 110 runs against Australia at the R.

On 18 December 1989, Sachin played his first international match against Pakistan in Karachi. He has set many records in the world of cricket. He

holds the record for the fastest ten thousand (10,000 Runs) runs in the history of test cricket. He has received the 'Man of the Match' and 'Man of the Series' awards for the most number of times. He is the first cricketer to cross 16,000 runs. He has scored the highest number of fifties in one day Internationals and is the only player to be in the ICC Top 10 player Rankings for ten years. His fans fondly called him by many names, the most beloved being Little Master and Master blaster.

Achievements of Sachin Tendulkar

He has received Rajiv Gandhi Khel Ratna, Padma Shri, Padma Vibhushan and Arjuna Awards. He is the youngest Indian to receive the 'Bharat Ratna' award. In 2012 AD, he was nominated for

the Rajya Sabha. He was honored with the rank of 'Group Captain' by the Indian Air Force. In 2012, he was nominated for the honorary 'Member of the order of Australia. In 2013 AD, Sachin announced his retirement from all forms of cricket.

Conclusion :

Sachin Tendulkar is one of the most popular players in the world of cricket and he has the largest number of fans around the world. Sachin is worshiped as the God of Cricket. Recently, he launched his autobiography titled 'Playing It My way'. A film titled 'Sachin, A Billion Dreams' based on his life has also been released. Sachin Tendulkar currently works as a coach. We are very proud of such a great player.◆

Entrepreneurship

Ashashri Neog

3rd Semester

Bio-Medical Engg. Branch

The Entrepreneur is defined as someone who has the ability and desire to establish, administer and success in a start up venture along with risk entitled to it, to make profits. In a simple words entrepreneurship is starting a new business venture. The Entrepreneurs are often known as a source of new innovators as they bring new ideas in the market by replacing old with a new invention. It can be small or home business to multinational companies. Not all Entrepreneurs are successful; there are some definite charters that make a Entrepreneurship successful like ability to take a risk, innovation, visionary and leadership quality, open minded etc.

Entrepreneurs are important to market economies because they can act as the wheels of the economic growth of the country, By creating new products and services, they stimulate new employment, which ultimately result in the growth of economic development and they create employment opportunities not only for themselves but for others as well.◆

ASSAM'S EMINENT ARTIST NEEL PAWAN BARUAH

Jyotismita Phukan
1st Semester
Civil Engg. Branch

His middle name Pawan aptly describes him. Like Pawan, i.e. the wind, he likes to blow free in his own inimitable way. He is not a rebel, but a non - conformist who in his own gentle way likes to chart an independent course for himself. He is none other than Sir Neel Pawan Baruah, one of the noted painters of the Assam.

He was born in Teok in Jorhat on June 1, 1936, the artist who set up Assam Fine Arts & Craft Society at Guwahati in 1971. He had completed his education in Glazed Pottery from Shanti Niketan and was known to use simple day-to-day objects as his canvas.

Apart from painting, he was an expert in pottery, poetry, mask making and reviving the art in the famed Brindabani Bastra. He was not attached to any particular style and was known to work spontaneously.

Married to the prominent singer of the state, Deepali Borthakur, Baruah was also considered as a great love icon for his eternal love with her.

What made their love story unique and eternal was the sacrifice and devotion attached to their commitment to one another. Borthakur was also known as the nightingale of the state. She was

afflicted by a crippling incurable ailment, which took away her voice too.

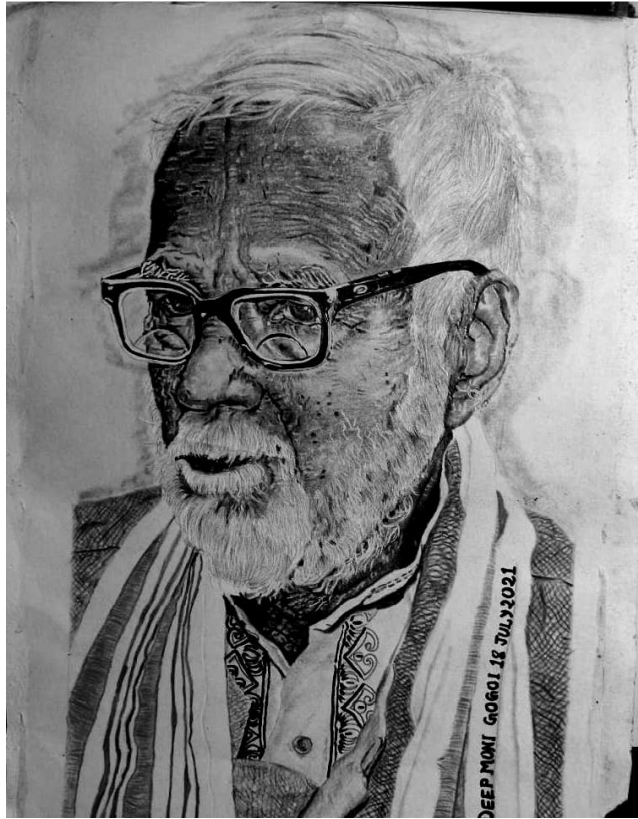
Like a true partner, Baruah had taken care of his spouse like a mother tending her child. Since his marriage, he took all the burden of taking care of her and never lets her go out of his sight. He used to say that his devotion towards his wife was a part of his artistic endeavor.

However, Baruah had lost the love of his life in December, 2018 leaving him alone.

The canvas turned blank as Assam's most loved artist Neel Pawan Baruah breathed his last on October 28, 2022 at

the age of 86 at Guwahati Medical College Hospital (GMCH) on Friday afternoon.

His death is a great loss to both the art world and the state. His simplicity, sensitivity and love for humanity will always be remembered.◆

VETERAN ASSAMESE ACTOR — NIPON GOSWAMI

Nandini Hazarika
1st Semester
Civil Engg. Branch

Nipon Goswami was an Indian actor and theatre artist associated with Assamese-language films. He was one of the veteran actors of Assamese film industry. He started his acting career as a stage actor and later established himself as a successful film actor for his great work. He was born on 3rd September, 1942 at Kolibari in Tezpur, Assam. His father's name was Chandradhar Goswami who was a famous actor and his mother's name was Nirupama Goswami who was a singer. He got married to late Rangita Goswami and has a son named Siddharth Goswami. He did his primary schooling from Kolibari LP School. After that he moved to Tezpur Govt. H.S. School.

After completion of his B. A., he went to Calcutta for the interview in Pune Film Institute. He has first debuted in the Assamese film industry as a child artist in the movie named 'Piyaliphukan', which was directed by Phani Sarma in 1957. As a lead actor, Sangram was his first Assamese film and a hit movie. His next movie Dr. Bezbaruah released in 1969 brought him recognition as a star to act in many movies in the coming years. He has been actively involved in mobile theatres, notably, Abaahan, Kohinoor, Hengul and Shankuntala theatre companies. Some of his prominent hits were Mukuta, 'Sandhyaraag', 'Ajolinobou', 'Aparupa', 'Gharsangsar', Kokadeuta Nati aru Hati, Hiya Diya Niya, Morisika, etc. Among his popular films was 'Kokadeuta Nati Aru Hati' (Grandfather, Grandson and elephant), a feel-good movie released during the peak of the violent Assam agitation in 1983. He played the Grandfather and Assam's current chief minister Dr. Himanta Biswa

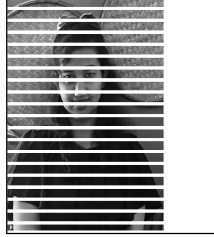

Sarma played the grandson. He acted in seven Hindi films, including Kalpanalajmi's 'Daman', etc. Nipon Goswami was awarded Lifetime Achievements Award, 2021 by the Royal Affairs. The actor also had joined the Congress in 2010 but later withdrew himself from the political arena. There are some TV serials too where he appeared, including 'Rituaahe Ritu Jai'. Veteran actor Nipon Goswami acted in over 50 Assamese and seven Hindi films and ill-health notwithstanding, he went on to face the camera till last year, taking the final bow with Lanka Kanda by Rajani Barma which will be released on this year. He played thoughtful characters in many Assamese films and his contribution to the cultural world will never be forgotten by the people of Assam. Later, he suffered from heart-related ailments and took his last breath at the age of 80 on 27 October, 2022 in Guwahati. His contribution towards Assamese industry for his great body of work and portraying various roles reflecting the people of Assam on the silver screen will always be remembered.

We will miss you Nipon Goswami Sir. ♦

HINAMATSURI — THE DOLL'S DAY

Samim Ahmed
3rd Semester
Civil Engg Branch

GST GOODS AND SERVICES TAX

Ujjal Kishor Bordoloi
5th Semester
Civil Engg Branch

Hinamatsuri is a Japanese festival. It is also known as the Doll's Day or Girls Day. It is celebrated on 3 March each year.

On this day the Japanese people, with girls set up a large display of dolls. A tiered stand for the dolls is covered with red velvet cloth and a pair of imperial couple in beautiful kimono is placed on the top tier which represents the emperor and empress. The other dolls are arranged in orders like the court of Emperor. The symbol of this festival is the Nina doll which represents the imperial family.

Along with the celebration of the doll's festival, the people also pray and worship their girl child and treat them like the empress. This creates a great impact on the society to treat both male and female child equal. This festival should be celebrated all over the countries. ♦

Goods and Services Tax (GST) is a single tax system. The imposition of this tax takes place jointly by the centre and the state. Furthermore, the imposition happens with the recommendation of a federal council. In GST the goods and services are divided into five different tax slabs. This is for the purpose of the tax collection. Above all, the tax slabs are - 0%, 5%, 12%, 18% and 28%.

Benefits : First of all, the cascading tax effect refers to a tax on tax. Most noteworthy, GST eliminates the cascading effects of tax. This is because GST is a comprehensive indirect tax. It certainly hinges almost all indirect taxation under an umbrella.

The entire process of GST is available online. Most importantly, it is an easy and simple online process. Therefore it is really beneficial for start-up business. This is because they do not have to struggle to get different registrations. In conclusion, GST has been a revolutionary tax system for India. Many experts hail it as one of the biggest tax reforms. GST certainly is beneficial for the entire population of India. ♦

DRUG AWARENESS

Arnabjeet Gogoi
3rd Semester
Civil Engg. Branch

The risks of drug abuse are well known, but many people still choose to take drugs anyway. Some people believe that because they only take drugs occasionally or in small amounts, they are not at risk for developing an addiction. However, this is not true. Any amount of drug use can be dangerous, and even casual drug users can become addicted.

If you are concerned about yourself or someone else's drug use, please seek professional help. There are many resources available for people who need help with addiction and drug abuse. You are not alone.

Why is it important to be aware of drugs ?

Drugs can harm your body in a variety of ways. They can damage your brain, heart, and other organs. They can also lead to addiction and other serious health problems.

It is important to be aware of the risks associated with drug use, so that, you can make informed decisions about whether or not to take drugs. It is also important to know how to recognize the signs of drug addiction and abuse so that you can get help if needed.

Effects of drugs on human body :

When you take drugs, they enter your bloodstream and travel throughout your body. When you inject a drug into your veins using a needle, it goes straight into the blood stream where it is carried quickly to your brain. When you smoke or short drugs, they are absorbed into the

bloodstream through the tissues in your nose or lungs.

Some drugs have short-term effects, while others have long term effects. The short-term effects of drugs can include feeling happy and relaxed, having a surge of energy, becoming more talkative, and experiencing distorted perceptions. The long-term effects of drugs can be much more serious and can include addiction, heart disease, stroke and liver damage.

How can we prevent drugs :

There are many things we can do to prevent drug abuse and addiction. Some of these things include.

- ◆ Educate ourselves and make our children aware about the risks associated with drug use.
- ◆ Creating healthy, positive environments that discourage drug use.
- ◆ Providing resources and support for people who need help with addiction and drug abuse.

We can also work to improve our communities by creating opportunities for people to be active and engaged in their neighbourhoods. This can help reduce crime and social problems, and it can also provide a sense of community and connection for people who may be at risk for drug abuse.

Ultimately, it is up to each individual to make the decision not to take drugs. But by educating ourselves about the risks of drug use and the potential consequence of addiction and abuse, we can make more informed decisions that will help keep us and our loved ones safe.◆

A Brief list of Gratitude, My students

Thank you, for.....
Your smiles that lights up the classroom
Your care that helps to drive the gloom
Your greetings & respect in the crowd
Your achievement gives us sense of pride
Your pair of hands to arrange every event easier
Your hard work never goes unnoticed by us here
Your vibes & surrounding is now major missing
Always grateful for giving me the pleasure of teaching
Human in me that your soft hands nurture
Wish you very best for your upcoming future
Thanks a million for million things you do for us...☆

Tanuj Kanti Dey
Lecturer
Humanities (Commerce)

At the end of the journey!

Kesmita Kashyap Bora
3rd Semester
Mechanical Engg. Branch

Yours is a long long journey of years
With heavy loads in your heads
And a high high walls ahead!
Beyond that walls are many walls there,
You are but a soldier of life war!
Dynamic is time,
Changing is life,
Thorny is the way ,not rosy
Yet crossing the walls ahead!
Must you hoist the flag of victory!
And at the other end of the walls
Spreading the carpet of hope,
We shall be waiting eagerly
To see your smile of VICTORY!☆

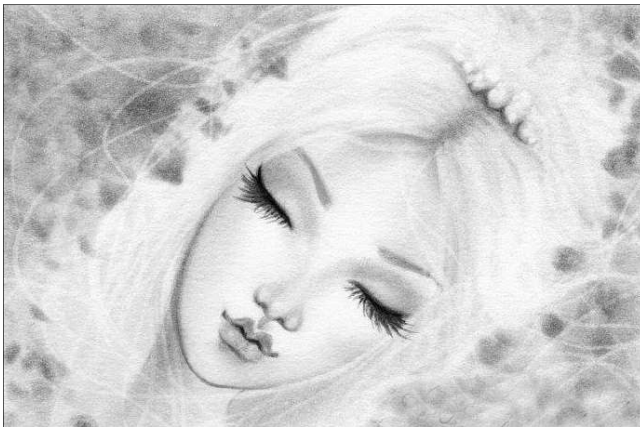

The Sweetest dream

Anushreya Hazarika
1st Semester
Civil Engg. Branch

On a bright sunny morning, sitting by the window
It was the dream of the previous night, I thought
about
His eyes were breathtakingly gorgeous.
I got drowned in his dreamy eyes.
His smile was the prettiest,
And that little blush was enough to fall for.
His eyes spoke.
His smile spoke
Only one glance of his was enough
I couldn't take my eyes off him.
And suddenly the sound of the alarm, woke me up
I can't remember his face
But I'm lost in his thoughts.
It is the dream I'm thinking about
It is the dream I can never forget about. ☆

The Enchanting Nature

Priyanku Sarmah
3rd Semester
Mechanical Engg. Branch

Ever have you be held
A nature like this?
Ever have you relished
A nature like that?
A nature filled with beauty,
A nature filled with purity.
The bright sunshine so philanthropic;
A nature filled with murmuring music.
A nature so refreshing,
The cool breeze so soothing.
A nature filled with love
Like the peace and divinity of a dove
So why destroy nature?
Why to kill it and rupture?
Preseve it with tenderness
Else we have to live in darkness. ☆

Struggles in Life

Chayanika Saikia
5th Semester
Civil Engg. Branch

Think about life and it all means.
It's about faith and following your dream's,
Happiness comes in every of life and love things
And sweet, pure bliss,
Giving us something to think of.
Remember those days when you were a child
The world was a better place and never changed,
There was love in every smile,
And place were never rearranged.
So you're a kid and one day you're an adult.
That doesn't mean that there's nothing beautiful
left to see.
The facts of life aren't your fault,
And life can be anything you want it to be.
In the circle of life there are some choices,
Just remember your dream,
And remember loving voices.
Maybe then you'll see life isn't always what it
seems.
It's not the torture of sorrow,
That comes with every day
It's the joy of a new tomorrow,
And the happiness that will come to stay
Think about life and all it means
It's about faith and following your dreams.☆

साधाबण ससुडदकड डुरतलडदण	गीतार्थ शईकीया	ॡॡ
सहः साधाबण ससुडदकड डुरतलडदण	सुनलुषुण खारघडीया	ॡॢ
आलुलुऑनी, तर्क, साहित्य ससुडदकड डुरतलडदण	नीलसुनलुषुण डडर	ॡॣ
संगीत आरु सांसुकुतलक ससुडदकड डुरतलडदण	असुनलुत गगै	ॡ।
गुडरुडुडीडा ससुडदकड डुरतलडदण	डलसुडुगुडुतल कुरुरड	ॡ॥
ऑतुरी गलडडण कुरुरुठर ससुडदकड डुरतलडदण	डुडरनी दुरडर	ॡ०

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয়জয়তে প্ৰতিবেদন লিখাৰ শুভক্ষণত যিসকল মহান ব্যক্তিৰ অপৰিসীম পৰিশ্ৰম আৰু নিস্বার্থ মনোভাৱৰ বাবে এই কাৰিকৰী প্ৰতিষ্ঠানখন সফল ৰূপত গঢ়ি তুলিবলৈ সক্ষম হ'ল সেইসকল চিৰনমস্য ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

সৰ্বপ্ৰথমে প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিবৰ বাবে সুবিধা প্ৰদান কৰা গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'টেকনিকা'ৰ পৰিয়াললৈ মোৰ অশেষ ধন্যবাদ আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২১-২২ বৰ্ষৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মই সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিছিলোঁ আৰু জি.পি.এফ. পৰিয়ালৰ সহায়-সহযোগিতা তথা আস্থাত মই জয়ী হৈছিলোঁ। সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে ইমান এটা ডাঙৰ দায়িত্বত মোক অধিষ্ঠিত কৰাৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ।

'কৰ্মই মূল ধৰ্ম' উক্ত বাক্যাৰ্থীক সাৰোগত কৰি কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছতেই ২৬ জানুৱাৰীত গণতন্ত্ৰ দিৱস উদ্‌যাপন কৰা হয়। ৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে প্ৰথমবাৰৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠানখনত সৰস্বতী পূজা পালন কৰা হয়। ইয়াৰ পিছতেই প্ৰত্যেক বছৰৰ দৰেই ১০-১৩ মে'লৈকে প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহ আৰম্ভ কৰা হয়। অলিম্পিক শিখাৰে প্ৰথম কাৰ্যসূচী আৰম্ভ কৰা হয়। ৰছী টনা, ক্ৰিকেট, ফুটবল, ভলীবলকে আদি কৰি বহুখিনি খেল অনুষ্ঠিত কৰা হয় লগতে সাহিত্য বিভাগৰ চিত্ৰাংকন, কবিতা আবৃত্তি, বাতৰি পঠন, তৰ্ক, কুইজ আদি অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সাংস্কৃতিক বিভাগৰ নৃত্য-গীতৰ লগতে সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। শেষৰ দিনটোত বাঁটা বিতৰণী সভা অনুষ্ঠিত হয় আৰু এইদৰেই প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহৰ অন্ত পৰে। ২৫-২৬ জুনত গুৱাহাটীৰ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰ আৰু অসম অভিযান্ত্ৰিক প্ৰতিষ্ঠানত অনুষ্ঠিত হোৱা "All Assma polytechnic Meet, confluence, 2022"-ৰ বাবে আমাৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ ২০ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰে আৰু পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ

সক্ষম হয়। ৮ জুলাই তাৰিখে ২০১৯-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা আমাৰ অগ্ৰজসকলৰ বিদায় সভাৰ আয়োজন কৰা হয় লগতে প্ৰতিষ্ঠানখনৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা 'এনাজৰী, ২০২২' উন্মোচন কৰা হয়। ছাত্ৰ একতা সভাৰ দ্বাৰা ১৮ জুলাই তাৰিখে প্ৰতিষ্ঠানখনত এটা Eco ক্লাব গঠন কৰা হয়। এই ক্লাবৰ বেনাৰত প্ৰতিষ্ঠানখনত বিভিন্ন গছপুলি ৰোপণ কৰা হয়। এইদৰেই প্ৰতিষ্ঠানখনত পৰিবেশ সচেতনা বৃদ্ধি আৰু সুন্দৰ কৰাৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা হয়। সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত অনুষ্ঠিত কৰা আজাদি কা অমৃত মহোৎসৱ আমাৰ প্ৰতিষ্ঠানটো ১২-১৫ আগষ্টলৈকে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ১৪ অক্টোবৰত প্ৰতিষ্ঠানখনৰ তিনিগৰাকী প্ৰবক্তাৰ বিদায় সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ২১ অক্টোবৰ তাৰিখে গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ নতুন সদস্যসকলৰ বাবে নৱাগত আদৰ্শ সভা আয়োজন কৰা হয়।

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মোৰ কাৰ্যকালত যদি অজানিতে কিবা ভুল কৰিছিলোঁ তাৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা মাগিলোঁ।

আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাখন সুচাৰুৰূপে চলাই নিয়াত সহায়-সহযোগিতা তথা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা প্ৰতিষ্ঠানখনৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্বাৱধায়ক তথা শিক্ষাগুৰুবৃন্দ আৰু শিক্ষাৰ্থীসকলক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

সদৌ শেষত গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ উজ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰাৰ লগতে প্ৰতিষ্ঠানখনৰ লগত জড়িত সকলোৰে মংগলৰ বাবে ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাই মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

জয়ন্ত গোলাঘাট পলিটেকনিক

জয়ন্ত ছাত্ৰ একতা সভা

গীতাৰ্থ শইকীয়া

সাধাৰণ সম্পাদক

গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভা,

২০২১-২২

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

নমস্কাৰ, পোনপ্ৰথমেই গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদন যুগুত কৰিবলৈ সুবিধা প্ৰদান কৰাৰ বাবে আলোচনী সম্পাদনা সমিতিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

দৰাচলতে কৰ্মই আমাৰ মূল ধৰ্ম আৰু কৰ্মই হৈছে মানৱজীৱন তথা সমাজৰ উদগতিৰ বাটকটীয়াস্বৰূপ। ঠিক এনে এক দৰ্শনৰ দ্বাৰাই প্ৰভাৱিত হোৱাৰ বাবেই দহজনৰ বাবে তথা সমাজৰ বাবে কিবা কৰাৰ এক প্ৰবল ইচ্ছা মনত জাগ্ৰত হৈ থাকে। গোলাঘাট পলিটেকনিক প্ৰতিষ্ঠানৰ লগত ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ সেৱা আগবঢ়োৱাৰ মনস্থ কৰি গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০২১-২২ বৰ্ষৰ সহঃ সাধাৰণ সম্পাদিকা পদৰ বাবে সাধাৰণ নিৰ্বাচন প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰোঁ আৰু সকলোৰে বিবেচনা মৰ্মে নিৰ্বাচনত জয় হৈ ৪ ডিচেম্বৰ, ২০২১ তাৰিখে আনুষ্ঠানিকভাৱে সহঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত যোগদান কৰোঁ।

যোগদানৰ পিছৰে পৰাই প্ৰতিষ্ঠানৰ বিভিন্ন দিশৰ উন্নয়ন আৰু ন-সংযোজনৰ বিষয়ে বিভিন্ন প্ৰতিবেদন প্ৰস্তুত কৰি একতা সভাৰ সহযোগত অধ্যক্ষ মহোদয়কে প্ৰমুখ্য কৰি ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্ত্বাৱধায়ক মাননীয় সিদ্ধাৰ্থ প্ৰতিম গগৈ ছাৰ তথা প্ৰত্যেকজন শিক্ষাগুৰুলৈ আৰু বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সহায়-সহযোগ তথা দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা সকলোলৈকে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত ২৬ জানুৱাৰী তাৰিখে গণৰাজ্য দিৱস পালন কৰা হয়। সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষাগুৰুৰ সহযোগত ৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে আমাৰ প্ৰতিষ্ঠানত সৰস্বতী পূজা

পালন কৰা হয়। প্ৰত্যেক বৰ্ষৰ দৰে ২০ মে' তাৰিখৰ পৰা ১৫ মে' তাৰিখলৈ চাৰিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহ পালন কৰা হয়। জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পীৰ দ্বাৰা সন্ধিয়া এক সংগীতানুষ্ঠান আয়োজন কৰা হয়। প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহৰ কালছোৱাত এক সুন্দৰ অভিজ্ঞতাৰে পুষ্ট হ'লো, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ক্ৰীড়া পটুতা আৰু প্ৰতিভাই সকলোকে আপ্ত কৰিলে। তাৰ পিছতেই ৮ জুলাই তাৰিখে ২০১৯-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বিদায়সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ১৮ জুলাই তাৰিখে আমাৰ প্ৰতিষ্ঠান উদ্যোগত ইক' ক্লাব গঠন কৰা হয়, পৰিবেশ সচেতনতা আৰু সুৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এইয়া এক প্ৰশংসনীয় পদক্ষেপ। 'আজাদী কা অমৃত মহোৎসৱ' সমগ্ৰ দেশৰ লগতে আমাৰ প্ৰতিষ্ঠানতো ১২ আগষ্ট পৰা ১৫ আগষ্টলৈ পালন কৰা হয়। ১৪ অক্টোবৰ তাৰিখে আমাৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা বিদায়ী হোৱা শিক্ষাগুৰুসকলৰ বিদায় সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয় আৰু ছাত্ৰ একতা সভাই ২১ অক্টোবৰ তাৰিখে নৱাগত আদৰ্শ সভা অনুষ্ঠিত কৰে।

আৰু বহু পৰিকল্পনা তথা প্ৰতিবেদন ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহযোগত যুগুত কৰি থকা হৈছে, প্ৰতিষ্ঠানখনৰ প্ৰগতিত এনেবোৰ কাৰ্যপন্থাই যথেষ্ট হাত উজান দিব বুলি আমাৰ বিশ্বাস, অনাগত দিনবোৰত সকলোৰে সহায়-সহযোগিতা কামনা কৰি পুনঃ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

স্নিদ্ধা খাৰঘৰীয়া

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক

গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভা,

২০২১-২২

আলোচনী, তৰ্ক, সাহিত্য সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

সৰ্বপ্ৰথমে প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে গোলাঘাট পলিটেকনিক পৰিয়ালৰ সেইসকল মহান ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধা জনাইছোঁ, যিসকল ব্যক্তিয়ে জন্মলগ্নৰে পৰা প্ৰতিষ্ঠানখনৰ হকে কাম কৰি আহিছে। প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰী, অগ্ৰজসকল আৰু বন্ধু-বান্ধৱী তথা ভাইটি-ভনীসকলক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত আলোচনী, তৰ্ক, সাহিত্য বিভাগৰ সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচিত কৰিছিলোঁ। আশা কৰাতকৈ ২০২১-২২ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচনৰ সৰ্বোচ্চ ভোটত মই জয়ী হ'বলৈ সক্ষম হ'লো। যোগ্যতাৰ স্কেলপাতত শূন্যত আছে যদিও জি.পি.এফ. পৰিয়ালৰ মৰমবোৰক আশীৰ্বাদ বুলি লৈ দায়িত্ব পালন কৰিম বুলি আগবাঢ়ি আহিলোঁ।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছতেই প্ৰথমবাৰৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠানখনত সৰ্বস্বতী পূজা পালন কৰাৰ কথা চিন্তা কৰা হ'ল। ইয়াৰ বাবেই ৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে অনুষ্ঠুপীয়াকৈ সৰ্বস্বতী পূজা আয়োজন কৰা হয়। ইয়াৰ পিছতেই প্ৰত্যেক বছৰৰ দৰেই এইবাৰো প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহ পালনৰ বাবে যো-জা চলোৱা হ'ল। ১০-১৩ মে'লৈকে অনুষ্ঠিত হোৱা এই প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহত গধুৰ দায়িত্ব ল'বলগীয়া হৈছিল। ১১ মে' তাৰিখে সাহিত্য বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহ, যেনে — কবিতা আবৃত্তি, বাতৰি পঠন, চিত্ৰাংকন, তৰ্ক, কুইজ আদি অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। প্ৰতিযোগিতাসমূহ সুচাৰুৰূপে অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ যিসকলে মোক বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল, তেওঁলোকলৈ মোৰ অশেষ ধন্যবাদ। ইয়াৰ পিছতেই ২৫-২৬ জুনত সদৌ অসম পলিটেকনিক সন্থাই "All Assam polytechnic Meet, Confluence, 2022" আয়োজন কৰে। গুৱাহাটীৰ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰত অনুষ্ঠিত হোৱা এই Meetত গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ ২০ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশগ্ৰহণৰ সুযোগ লাভ কৰে আৰু সাহিত্য শাখাৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা বাবে সেই যাত্ৰাৰ অংশীদাৰ হোৱাৰ মোৰো সৌভাগ্য হৈছিল। সেই অনুষ্ঠানত বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

ইয়াৰ পিছতেই গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ অন্যতম আকৰ্ষণ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা এনাজৰী চতুৰ্থ সংখ্যাৰ কাম আৰম্ভ কৰা হয় আৰু

বহুত কষ্ট আৰু অগ্ৰজসকলৰ দৃঢ় প্ৰচেষ্টাত ৮ জুলাই তাৰিখে উন্মোচন কৰা হয়। প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখন প্ৰস্তুত কৰি থাকোঁতে আমাক সহায়-সহযোগিতাৰ পৰা উৎসাহ-উদ্দীপনা আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্ত্বাৱধায়ক শ্ৰদ্ধাৰ সিদ্ধাৰ্থ প্ৰতিম গগৈ ছাৰকে প্ৰমুখ্যে কৰি সকলো বিষয়ববীয়ালৈ মোৰ ফালৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

১৮ জুলাই তাৰিখে প্ৰতিষ্ঠানখনত এটা Eco Club গঠন কৰা হয়। এই ক্লাবৰ বেনাৰত প্ৰতিষ্ঠানখনত বিভিন্ন গছপুলি ৰোপণ কৰা হয়। ১৪ অক্টোবৰ তাৰিখে প্ৰতিষ্ঠানখনৰ তিনিগৰাকী প্ৰবক্তাৰ বিদায় সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ২১ অক্টোবৰ তাৰিখে নৱাগত আদৰ্শ সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই সভাখনৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত মই প্ৰথমবাৰৰ বাবে ঘোষিকাৰ দায়িত্ব লওঁ। এই কামভাগ কৰাৰ অভিজ্ঞতা একেবাৰেই নাছিল যদিও গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ বাবে এই অভিজ্ঞতা লাভ কৰিলোঁ।

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'টেকনিকা'ৰ দ্বিতীয় সংখ্যা প্ৰকাশ কৰা কামটো মোৰ বাবে আটাইতকৈ কঠিন আছিল। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত আলোচনী বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়ক পৰিত্ৰ শইকীয়া ছাৰৰ প্ৰয়াস আৰু নিস্বার্থ সহযোগিতাত ইমান এটা ডাঙৰ কাম সম্পন্ন হ'বলৈ সক্ষম হৈছে। এই ছেগতে আলোচনীখনৰ সম্পাদনাত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধাৰ পৰিত্ৰ শইকীয়া ছাৰকে প্ৰমুখ্যে কৰি সকলোলৈকে ধন্যবাদ জনালোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত প্ৰতিটো সময়তে মোক সহায়-সহযোগিতা কৰা শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰী, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ভাইটি-ভনীলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। দায়িত্বৰ সময়ছোৱাত অজানিতে কৰা ভুলৰ ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

শেষত, গোলাঘাট পলিটেকনিক অধিক উন্নতিৰ শিখৰত উপনীত হোৱাৰ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয়তু গোলাঘাট পলিটেকনিক
জয়তু টেকনিকা

নীলাক্ষি বৰা

আলোচনী, তৰ্ক, সাহিত্য সম্পাদক
গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভা,

২০২১-২২

সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

পোনপ্ৰথমে গোলাঘাট পলিটেকনিক ফৰকাটিঙৰ সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীবৃন্দ, বন্ধু-বান্ধৱী, ভাইটি-ভন্তী আৰু সমূহ কৰ্মকৰ্তালৈ মোৰ অসীম শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ। ২০২০ চনত এই প্ৰতিষ্ঠানখনৰ প্ৰথম বৰ্ষৰ ছাত্ৰী হিচাপে বহু আশা-আকাংক্ষা লৈ এই প্ৰতিষ্ঠানত খোজ পেলাইছিলোঁ। হঠাতে লোৱা এটা সিদ্ধান্তৰ ফলস্বৰূপে ২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক আৰু সংগীত বিভাগৰ দৰে ইমান এটা ডাঙৰ দায়িত্ব ল'বলৈ পাই মই সকলোৰে ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ।

সাংস্কৃতিৰ পথাৰখনৰ লগত সৰুৰে পৰাই জড়িত যদিও ইমান এটা ডাঙৰ দায়িত্ব ল'ম বুলি কল্পনা কৰা নাছিলো। সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে শপত লোৱাৰ দিনাৰে পৰা মোৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব নিষ্ঠা আৰু সততাৰে পালন কৰিবলৈ চেষ্টা চলাই আহিছে যদিও ক'ৰবাত অজানিতে ভুল নকৰাৰ প্ৰশ্ন হয়তো নুঠিব।

দায়িত্বভাৰ লোৱাৰ পাছৰ প্ৰধান দায়িত্ব হিচাপে আহি পৰিছিল বাৰ্ষিক প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা। ইংৰাজী ১০,১১, ১২ আৰু ১৩ মে' তাৰিখে অনুষ্ঠিত হোৱা প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহৰ সাহিত্য আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানসমূহত মোৰ দায়িত্ব গধুৰ আছিল। প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহত আয়োজন কৰা সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাসমূহৰ ফলাফল শেষলৈ উল্লেখ কৰিছোঁ। এই অনুষ্ঠানসমূহ সূচাৰু ৰূপে পৰিচালনা কৰি নিয়াত সহায় কৰা সকলোলৈকে অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। বিশেষকৈ

এইখিনিতে মই উল্লেখ কৰিব বিচাৰিম অনুসূয়া শৰ্মা বাইদেউৰ কথা, মোৰ বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়ক যদিও বাউদেউ বৰ্তমান আমাৰ প্ৰতিষ্ঠানত নাই, তথাপিহে মোৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি থকাৰ এই সমগ্ৰ সময়চোৱাত বাইদেউৰ সহায়-সহযোগিতা আছিল অপৰিসীম। গতিকে এই আপাহতে বাইদেউলৈ জনাইছো আন্তৰিক ধন্যবাদ।

মোৰ সকলো কামতে দিক্‌দৰ্শক হিচাপে থকা সিদ্ধাৰ্থ প্ৰতীম গগৈ ছাৰ, উৎসাহ-উদ্দীপনা দি থকা সকলো ছাৰ-বাইদেউ আৰু লগতে অতিকৈ দূৰদৰ্শী অধ্যক্ষ মহোদয়ক তেখেতৰ গঠনমূলক উপদেশসমূহৰ বাবে এই আপাহতে ধন্যবাদ জনালোঁ। মোৰ এই গধুৰ দায়িত্ব পালনত বিভিন্ন ধৰণেৰে সহায়-সহযোগিতা কৰা সকলোৰে ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ। মনত পুহি ৰখা কিছু কাম আগন্তুক দিনসমূহত সম্পূৰ্ণ কৰাৰ পূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতি জনাই পুনৰ সকলোলৈকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

জয়তু গোলাঘাট পলিটেকনিক

গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ বৌদ্ধিক যাত্ৰা চিৰ সেউজীয়া হৈ ৰ'ব। তাৰ শুভ কামনাৰে —

অস্মিতা গগৈ

সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক
গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভা

গুৰুক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে গোলাঘাট পলিটেকনিকৰ সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীবৃন্দ, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু প্ৰতিষ্ঠানখনৰ লগত ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত সকলো কৰ্মকৰ্তালৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু শুভেচ্ছা জনাইছোঁ। গোলাঘাট পলিটেকনিকত নামভৰ্তি কৰাৰ সময়ত এই ঠাইখনি আছিল মোৰ বাবে এখন অচিনাকি ঠাই। সেই সময়ছোৱাত কেনেকৈ কি কৰিম, কি হ'ব, কেনেকৈ থাকিম একো ভাবিবই পৰা নাছিলোঁ। মৰমৰ দাদা-বাইদেউ, বন্ধু-বান্ধৱীৰ সকলোৰে অনুৰোধত মই ২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াই জয়ী হ'বলৈ সক্ষম হওঁ।

পোনপ্ৰথম বাৰৰ বাবে এনে এক পদত অধিস্থিত হোৱাৰ পাছত মোৰ সন্মুখত আছিল এক বৃহৎ প্ৰত্যাহ্বান। তথাপি ক্ৰীড়া বিভাগৰ দৰে ইমান এটা ডাঙৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰাৰ বাবে মই সকলোকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আন সকলো শিক্ষানুষ্ঠানৰ দৰে আমাৰ প্ৰতিষ্ঠান গোলাঘাট পলিটেকনিকেও ক্ৰীড়া খণ্ডৰ প্ৰতি যথেষ্ট গুৰুত্ব প্ৰদান কৰি আহিছে। কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত প্ৰত্যেক বৰ্ষৰ দৰে ১০ মে' তাৰিখৰ পৰা ১৩ মে' তাৰিখলৈ চাৰিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই সময়ছোৱাত ক্ৰীড়াৰ ক্ষেত্ৰত খেলসমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাত সহায় কৰা সকলোলৈকে অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। বিশেষকৈ মোৰ বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত বিতুপন কাকতি ছাৰক এই সুযোগতে ধন্যবাদ জনালোঁ। আৰু লগতে সকলো ক্ষেত্ৰতে অতি সহজে সুচাৰুৰূপে চলাই নিবলৈ দিহা-পৰামৰ্শ দিয়া সিদ্ধাৰ্থ প্ৰতীম গগৈ ছাৰক এই আপাহতে ধন্যবাদ জনালোঁ।

মই এবছৰৰ বাবে এই সন্মানীয় প্ৰতিষ্ঠানৰ ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ পদবী গ্ৰহণ কৰি আনন্দিত হৈছোঁ। এই সোণালী সুযোগৰ জৰিয়তে মনত পুহি ৰখা কিছু কাম আগন্তুক দিনসমূহত সম্পূৰ্ণ কৰাৰ আশাৰে সকলোলৈকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

জয়তু গোলাঘাট পলিটেকনিক

বিষ্ণুজ্যোতি কোঁৱৰ

গুৰুক্ৰীড়া সম্পাদক

গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভা

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে গোলাঘাট পলিটেকনিক, ফৰকাটিঙৰ অধ্যক্ষ মহোদয় প্ৰমুখ্যে সমূহ শিক্ষাগুৰুলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। ২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ছাত্ৰী জিৰণিকোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ দিয়াৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদক পদটিৰ বাবে মই মুঠেই উপযুক্ত নাছিলোঁ যদিও সকলোৰে উৎসাহত এই দায়িত্ব ল'বলৈ আগবাঢ়ি আহিছিলোঁ। এইটো দিশত মোৰ আগেয়ে কোনো ধৰণৰ অভিজ্ঞতা নাছিল। গোলাঘাট পলিটেকনিক, ফৰকাটিঙৰ জৰিয়তে এক নতুন অভিজ্ঞতা অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হ'লো। এইটো দিশত নতুন যদিও মোৰ দায়িত্ববোৰ পালন কৰিবলৈ দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ হৈছিলোঁ।

চলিত বৰ্ষৰ প্ৰতিষ্ঠান সপ্তাহত এই বিভাগৰ কাৰ্যসূচীসমূহ সুচাৰুৰূপে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ৰংগোলী প্ৰতিযোগিতা, মেহেন্দী প্ৰতিযোগিতা, ফটোগ্ৰাফী প্ৰতিযোগিতা, প'ষ্টাৰ মেকিং আদি প্ৰতিযোগিতাসমূহ আয়োজন কৰা হৈছিল। এই প্ৰতিযোগিতাসমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰি নিয়াত সহায় কৰা সকলোলৈকে অশেষ ধন্যবাদ জনালোঁ। বিশেষকৈ মোৰ বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়ক পীযুষা বৰা বাইদেউলৈ এই সুযোগতে অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ দায়িত্ব পালনত যদি কিবা ত্ৰুটি ৰৈ গ'ল তাৰ বাবে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

সদৌ শেষত গোলাঘাট পলিটেকনিক, ফৰকাটিঙৰ প্ৰতিগৰাকী শিক্ষাগুৰু, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, কৰ্মচাৰী তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সকলো বিষয়ববীয়ালৈ মোৰ কাৰ্যকালত আগবঢ়াই অহা সহায়-সহযোগিতাৰ বাবে শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ধন্যবাদেৰে —

পূবালী দুৱৰা

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা সম্পাদক

গোলাঘাট পলিটেকনিক ছাত্ৰ একতা সভা

RESULTS OF INSTITUTE WEEK – 2022

100m Race : (Girls)

- 1st Prize — Rinkumoni Phukan (C.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Samikhya Saikia (B.M.E., 2nd Sem.)
3rd Prize — Pubali Duara (B.M.E., 4th Sem.)

400 m Race : (Girls)

- 1st Prize — Rinkumoni Phukan (C.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Samikhya saikia (B.M.E., 2nd Sem.)
3rd Prize — Priyshnu Borah (C.E., 4th Sem.)

800 m Race : (Girls)

- 1st Prize — Pubali Duara (B.M.E. 4th Sem.)
2nd Prize — Juhi Das (M.E., 2nd Sem.)
3rd Prize — Samikhya Saikia (B.M.E., 2nd Sem.)

Badminton : (Girls)

- 1st Prize — Sushme Bora (M.E. 4th Sem.)
Syeda Sanzida (M.E. 4th Sem.)
2nd Prize — Samim Ahmed (C.E., 2nd Sem.)
Pritishna Rajkhowa (C.E., 2nd Sem.)

Tug of War : (Girls)

- 1st Prize — B. M. E., 4th Sem.
2nd Prize — C. E. 6th Sem.

Long Jump : (Girls)

- 1st Prize — Rinkummoni Phukon (C.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Nilakhi Saikia (B.M.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Samikhy Saikia (B.M.E., 2nd Sem.)

Shotput : (Girls)

- 1st Prize — Sahin Begum (C.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Simpi Das (B.M.E., 4th Sem.)
3rd Prize — Namrata Das (B.M.E., 2nd Sem.)

Arm Wrestling : (Girls)

- 1st Prize — Naina Borthakur (B.M.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Namrata Das (B.M.E., 2nd Sem.)

Carrom : (Girls)

- 1st Prize — Namrata Das (B.M.E., 2nd Sem.)
Barsharani Hazarika (B.M.E., 2nd Sem.)
2nd Prize — Richashree Hazarika (C.E. 6th Sem.)
Sanjukta Koushik (C.E., 6th Sem.)

100m Race : (Boys)

- 1st Prize — Arunabh Saikia (M.E. 6th Sem.)
2nd Prize — Mridul Saikia (C.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Indrajit Gogoi (C.E., 2nd Sem.)

400 m Race : (Boys)

- 1st Prize — Mridul Saikia (C.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Anshuman Borgohain (B.M.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Asish Changmai (C.E., 2nd Sem.)

1600 m Race : (Boys)

- 1st Prize — Mridupwan Gogoi (C.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Asish Changmai (C.E. 2nd Sem.)
3rd Prize — Chitrajit Mili (M.E., 4th Sem.)
Inzamal Ahmmmed (C.E. 2nd Sem.)

Badminton : (Boys)

- 1st Prize — Sudipta Kashyap (C.E., 6th Sem.)
Mridul Saikia (C.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Anshuman Borgohain (B.M.E., 6th Sem.)
Trinayan Borthakur (B.M.E., 4th Sem.)

Chess : (Boys)

- 1st Prize — Sudipta Kashyap (C.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Gouravjyoti Boruah (M.E., 6th Sem.)

Long Jump : (Boys)

- 1st Prize — Ananta Borah (M.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Ananta Patir (M.E., 2nd Sem.)
3rd Prize — Apurba Saikia (M.E., 4th Sem.)

Shotput : (Boys)

- 1st Prize — Ananta Bora (M.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Prahlad Bora (M.E., 4th Sem.)
3rd Prize — Bharat Gogoi (C.E., 2nd Sem.)

Arm Wrestling : (Boys)

- 1st Prize — Joytimoy Mahanta (M.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Arunabh Borah (B.M.E., 2nd Sem.)

Carrom : (Boys)

- 1st Prize — Apurba Saikia (M.E., 4th Sem.)
Parshajoyti Borah (M.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Dipu Gogoi (M.E. 2nd Sem.)
Arabinda Das (M.E., 2nd Sem.)

Tug of War : (Boys)

- 1st Prize — (M.E. 6th Sem.)
2nd Prize — (C. E. 4th Sem.)

Cricket : (Boys)

- 1st Prize — (C.E. 6th Sem.)
2nd Prize — (B.M.E. 6th Sem.)

E-Sports :

- Amborish Kharghoria (M.E. 2nd Sem.)
Rituraj Boilund (M.E. 2nd Sem.)
Debasish Handique (M.E. 2nd Sem.)
Musfik Ahmmmed (M.E. 2nd Sem.)

Kabadi : (Boys)

- 1st Prize — (M.E. 6th Sem.)
2nd Prize — (C. E. 6th Sem.)

Football : (Boys)

- 1st Prize — (C. E. 6th Sem.)
2nd Prize — (M. E. 6th Sem.)

Debate :

- 1st Prize — Biplobjyoti Kalita (M.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Rishita Dutta (B.M.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Pranjit Gogoi (M.E., 2nd Sem.)

Extempore Speech :

- 1st Prize — Biplobjyoti Kalita (M.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Daveed Saikia (M.E., 6th Sem.)

Poem Recitation :

- 1st Prize — Himakhi Saikia (B.M.E., 2nd Sem.)
2nd Prize — Naina Borthakur (B.M.E., 4th Sem.)
3rd Prize — Pranjit Gogoi (M.E., 2nd Sem.)
3rd Prize — Chayanika Saikia (C.E., 4th Sem.)

Newspaper reading :

- 1st Prize — Naina Borthakur (B.M.E., 4th Sem.)

Drawing :

- 1st Prize — Debasish Dutta (M.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Monjil Dutta (M.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Pranjit Gogoi (M.E., 2nd Sem.)

Doodle & Mendala Art :

- 1st Prize — Jushmi Bora (M.E., 4th Sem.)
2nd Prize — Lucky Bora (B.E.M., 4th Sem.)
3rd Prize — Monjil Hazarika (M.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Pubali Duara (B.M.E., 4th Sem.)

Self Written Poem :

- 1st Prize — Debashsh Dutta (B.M.E., 6th Sem.)
2nd Prize — Monjil Hazarika (M.E., 6th Sem.)
3rd Prize — Chayanika Borah (B.E.M., 6th Sem.)
3rd Prize — Jushmi Bora (M.E., 4th Sem.)

Quiz :

- 1st Prize — Priyanki Saikia (B.M.E., 4th Sem.)
Nikumoni Bora (B.M.E., 4th Sem.)

- 2nd Prize — Deepa Sharma (B.M.E., 6th Sem.)
Ajoy Sonowal (M.E., 4th Sem.)
3rd Prize — Dulal Ch. Handique (M.E., 4th Sem.)
Prahald Bora (M.E., 4th Sem.)

Mehendi :

- 1st Prize — Rishita Dutta (B.E.M., 6th sem.)
2nd Prize — Aditi Saikia (C.E., 4th sem.)
3rd Prize — Priyanki Saikia (B.M.E., 4th sem.)

Rongoli :

- 1st Prize — Samin Ahmed (C.E., 2nd Sem.)
Richashree Hazarika (C.E., 6th sem.)
Indrani Phukan (C.E., 2nd sem.)
Rashmi Rekha Kurmi (C.E., 2nd sem.)
2nd Prize — Rishita Dutta (B.M.E., 6th sem.)
Nomrata Kalita (B.M.E., 6th sem.)
Nayanmoni Bonia (B.M.E., 6th sem.)
Munmi Duarah (B.M.E., 6th sem.)
3rd Prize — Joysree Neog (C.E., 6th sem.)
Kabyashree Saikia (C.E., 6th sem.)
Sanyukta Kaushik (C.E., 6th sem.)
Nibedita Dutta (C.E., 6th sem.)
3rd Prize — Jushmi Borah (M.E., 4th sem.)
Syeda Sanzida Bemisal (M.E., 4th sem.)
Priyakhi Gogoi (M.E., 6th sem.)
Juhi Das (M.E., 2nd sem.)

Photography :

- 1st Prize — Trinayan Borthakur (B.M.E., 4th sem.)
2nd Prize — Ashram Jyoti Saikia (B.M.E., 6th sem.)
3rd Prize — Debasish Bora (B.M.E., 4th sem.)
3rd Prize — Partha Pratim Neog (M.E., 4th sem.)

Poster Making :

- 1st Prize — Manjil Hazarika (M.E., 6th sem.)
2nd Prize — Debasish Dutta (B.M.E., 6th sem.)
3rd Prize — Pradyut Protim Saikia (M.E., 6th sem.)

Borgeet :

- 1st Prize — Manash Jyoti Bora, (6th sem.)
2nd Prize — Jyotishman Borah (2nd sem)
Arindom Kaushik (4th sem.)
3rd Prize — Trishna Rani Gogoi (2nd sem.)

Jyoti/Rabha/Bhupendra :

- 1st Prize — Jyotishman Borah (B.M.E., 2nd sem.)
2nd Prize — Akash Nath
3rd Prize — Kushilav Thakur (M.E., 4th sem.)

Modern song :

- 1st Prize — Jyotishman Borah (B.M.E., 2nd sem.)
2nd Prize — Aosmita Gogoi (C.E., 4th sem.)
Kushilav Thakur (M.E., 4th sem.)

 GROUP PHOTOS

6th Semester Students (2020-23 batch) along with the Principal and the Teaching Staff of Bio-Medical Engineering Department

6th Semester Students (2020-23 batch) along with the Principal and the Teaching Staff of Civil Engineering Department

6th Semester Students (2020-23 batch) along with the Principal and the Teaching Staff of Mechanical Engineering Department

GROUP PHOTOS

THE TEACHING STAFF OF WORKSHOP ALONG WITH THE PRINCIPAL

A FEW MEMBERS OF TEACHING STAFF OF COMPUTER SCIENCE, ELECTRICAL ENGG., SCIENCE & HUMANITIES ALONG WITH THE PRINCIPAL

A FEW MEMBERS OF OFFICE STAFF ALONG WITH THE PRINCIPAL

EXCURSION

Excursion to Darjeeling (Civil Engg. Dept.)

Excursion to Sikkim (Mechanical Engg. Dept.)

Excursion to Sikkim (Bio-Medical Engg. Dept.)

TECHNICAL FIELD VISITS

Industrial visit of Civil Engg. students to Assam Bio Refinery Private Ltd.

Industrial visit of Mechanical Engg. students to Tocklai Tea Research Institute

Industrial visit of Bio-Medical Engg. students to Premier Cryogenics Pvt Ltd.

Inauguration of Wall Magazine: Anajori (4th edition)

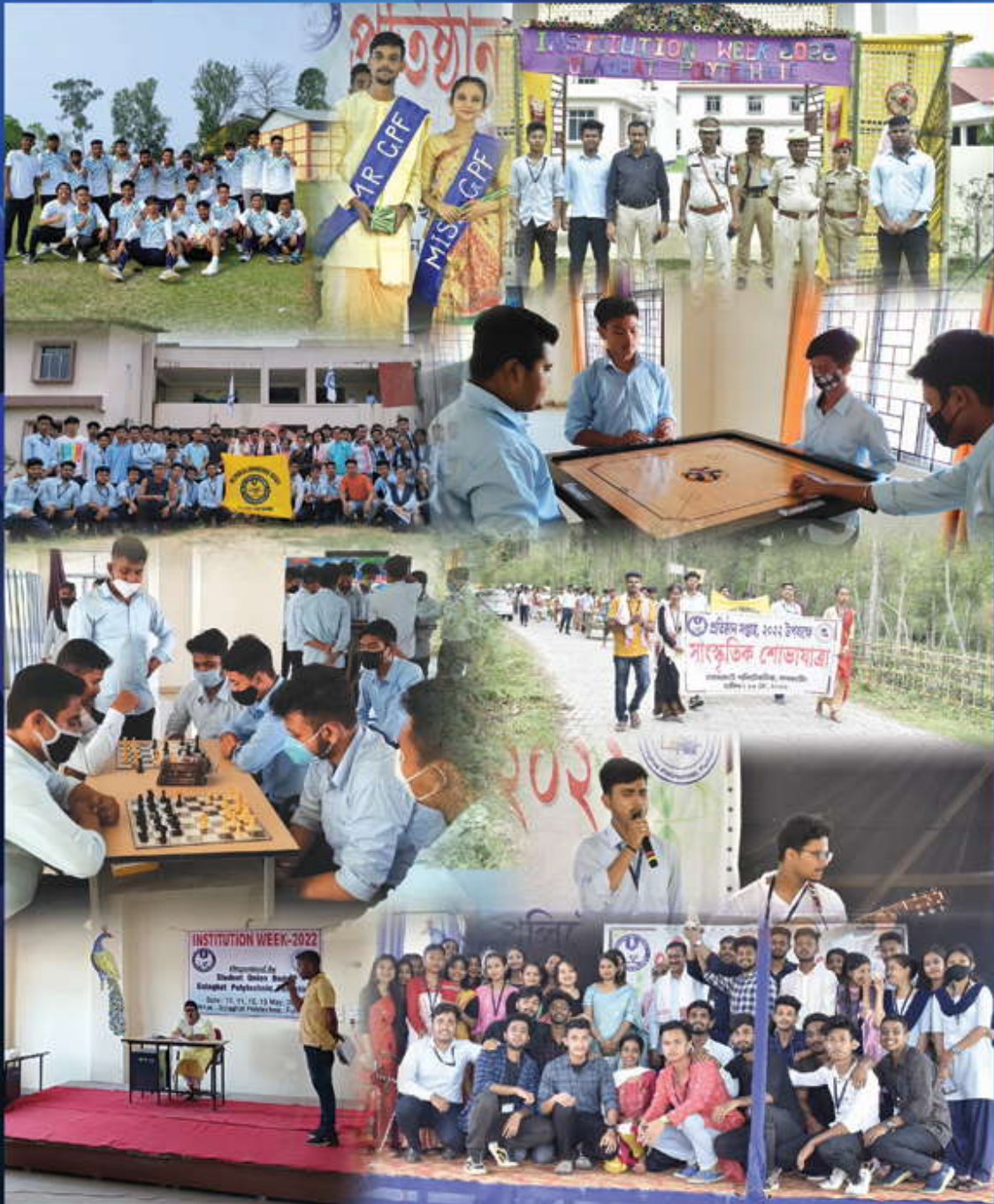
Team representing Golaghat Polytechnic at "Confluence : All Assam Polytechnic Meet-2022"

VARIOUS EVENTS AND MEMORABLE MOMENTS OF 2021-22

GLIMPSES OF INSTITUTE WEEK-2022

Art Gallery

ART BY : MONJIL HAZARIKA (2022 Passout Student, Mechanical Engg.)

ART BY : DEBASISH DUTTA (2022 Passout Student, Bio-Medical Engg.)

ART BY : BISWAJIT SAIKIA (5th Semester Student, Civil Engg.)

